KNJIŽNICA EDVARDA KARDELJA CELJE

Mamicam, ženam in dekletom za njihov praznik

Psst . . . mamica ne sme slišati, kako jo bova presenetila za njen praznik — osmi marec. Besede, besede . . . pustiva jih ob strani, le drobno cvetlico z željo, da bi bila še naprej tako skrbna, in obljubo, da ji bova pri premagovanju vsakdanjih težav po svojih močeh pomagala. Saj ve, da sva še premajhna, da bi ji odvzela del bremena, ki ji ga nalaga materinstvo, ampak čutiti mora, da se zavedava njene odgovorne naloge.

Tako rada naju ima, tudi midva imava njo! Bova zmogla vsak njen dan razveseliti s kančkom veselja? Naj bo torej njen praznik vsak dan v letu in ne le osmi marec . . .

Celje - skladišče
D-Per
III 5/1987
1119870687.2
COBISS

SAVINJSKI OBČAN

Leto X
Številka 2
Februar 1987

»SAVINJSKI OBČAN« izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec
Uredniški odbor: Venčeslav Satler (glavni urednik), Janez Krofilč (odgovorni urednik), člani: Marjan Drobne, Jože Golič, Marjan Golob, Vera Kalčič, Janko Kos, Jernej Koštomaj, Cveta Mikuž, Mojca Nahtigal, Darko Naragiav, Breda Verstovšek in Milan Zupanc.

Novinarki: Irena Jelen-Baša, Marjana Matijec-Natek
Tajnica in vodja dopisništva: Vladka Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar
Naslov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1, telefon: 711-433, 711-481
Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP Večer Maribor
Naklada 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je časopis Savinjski občan oproščen TPD.

Pripombe na osnutek:

Enotnejše reševanje telefonije in več denarja za krajevne skupnosti

Obravnava pripomb na resolucijo za letošnje leto in sprejem programa dela zborov občinske skupščine sta bili osrednji točki dnevnega reda na seji občinske skupščine, ki je bila v drugi polovici februarja.

Osnutek resolucije za letošnje leto bo potrebno dopolniti v dveh bistvenih vprašanjih, to sta financiranje krajevnih skupnosti in telefonija. Po mnenju delegatov se je tema problemoma v resoluciji namenilo premalo pozornosti. Predvsem zato, ker se krajevne skupnosti v zadnjem času srečujejo s finančnimi težavami in je zato potrebno resolucijo dopolniti tako, da bo zagotavljala večje in zanesljivejše vire financiranja. Med predlogi je bil tudi ta, da bi se denar za plačevanje profesionalnih delavcev v krajevnih skupnostih namenjal iz občinskega proračuna. Toda to bi bilo mogoče samo v primeru, da bi pristojni republiški organi dovolili povečati obseg splošne porabe. Ta predlog je občinska skupščina že poslala pristojnim organom. Problem pa se bo moral rešiti čimprej in če ta zahteva ne bo upoštevana, bo pripravljen poseben predlog za postopno financiranje tajnikov iz proračunskega denarja interesnih skupnosti, splošne ljudske obrambe in še drugih virov.

V resoluciji je potrebno več pozornosti nameniti še telefoniji, so menili delegati. V še posebej neugodnem položaju so hriboviti predeli občine. Toda za zagotavljanje telefonskega omrežja v teh predelih je potrebna izgradnja ustreznega omrežja v centrih. Kot so povedali na seji, je problem telefonije tako pereč, da se bo na ravni občine ustanovil koordinacijski organ, ki bo skrbel za enotno in usklajeno reševanje letega.

Da bo problem financiranja krajevnih skupnosti potrebno čimprej rešiti, dokazuje že dejstvo, da so ljudje čedalje manj pripravljeni sprejemati odgovorne funkcije v kraju. Eden od razlogov za ta pojav je tudi ta, da je na eni strani družba krajevnim skupnostim nalagala čedalje več nalog, na drugi pa ni bilo ustrezno rešeno financiranje. S kadrovskimi problemi so se v zadnjih mesecih spopadali v Preboldu, Šeščah, Trnavi in na Gomilskem. Zadeve seveda ne gre poenostavljati, kajti v nekaterih so težko izvedli postopek imenovanja. Bolj zaskrbljujoče pa je dejstvo, da imenovani odstopajo, kot sta to storila predsednika krajevnih konferenc SZDL Šešče in Trnava. Kot vzrok pa eden od njiju navaja, da ljudje čedalje manj hodijo na seje in da niso pripravljeni žrtvovati svojega prostega časa za družbeno-politično delo. Seje so zato nesklepčne in tako kot predsednik ne more storiti ničesar. Nad tem bi se veljalo še posebej zamisliti in ljudem v krajevnih skupnostih zagotoviti pogoje dela. Kajti verjamemo lahko, da jih je večina pripravljena delati, če so le rezultati vidni.

—m. n.

Podelili državna odlikovanja

Predsednik občinske skupščine Ludvik Semprimožnik je 25. februarja podelil državna odlikovanja. Red republike z bronastim vencem sta prejela Viljem Petek in Franc Vogrinc, red dela z zlatim vencem Zorka Godler in Stane Rednak, red dela s srebrnim vencem: Ivan Stepišnik, Milivoj Dolar, Marta Dolinar, Maksimiljan Goršek, Mihael Kerepčič, Anka Krčmar, Peter Marinšek, Jožica Pirnat, Franc Povše, Jože Zajc in Marjan Žohar, red zaslug za narod s srebrno zvezdo pa Ervin Janežič.

Medaljo zaslug za narod je prejel Andrej Šepec, medaljo dela pa Miran Miklavžin, Marija Vodišek in Stanko Verdev.

—mn

ZOPET TU — PUST ŠIROKIH UST

Pred nami sta pustna sobota in torek, ko bodo nekateri nadeli, drugi pa sneli masko, mi pa se bomo lahko nasmejali njihovim norčijam. To pa je tudi ena redkih prilik, da bomo pozabili na vsakodnevne težave, čeprav bodo nanje posamezne maske gotovo tudi opozorile. Pustni običaji in dobrote, med katerimi ne bodo manjkale krače, krofi in flancati, bodo obogatile pustne dneve.

Številni organizatorji tudi letos pripravljajo pustna rajanja, med njimi naj omenimo pustno prireditev v Žalcu, ki jo pripravlja Turistično društvo Žalec. V soboto, 28. februarja, bodo na Šlandrovem trgu pripravili BOLJŠI SEJEM, na stojnicah pa bodo ponudili tudi pustne dobrote. Prireditev se bo pričela ob 10. uri in bo trajala ves dan, ob 14. uri pa se bo oglasila pustna Goflja, ki je ni bilo slišati celih petnajst let.

Obiskovalci bodo ta dan v Žalcu lahko kupovali le s posebno valuto — imenovano ŽALČEK, ki jo bodo dobili v turistični menjalnici na prireditvenem prostoru.

Turistično društvo vabi mladino in vse maske na pustno prireditev, najboljše pa bodo nagradili z bogatimi nagradami. V Hmezadovi dvorani pa bo ta dan velika pustna prireditev, na kateri bo zabave željne zabaval ansambel Lojzeta Slaka. Na pustno rajanje pa vabijo v soboto in v torek tudi hotel Golding-Rubin, hotel Prebold in Nama.

PRISPEVNIM STOPNJAM NA ROB

Tudi na zadnjem zasedanju skupščine občinske kulturne skupnosti se je razprava zataknila pri sprejemanju prispevne stopnje. Že pri obravnavi predloga začasnega finančnega načrta so delegati opozarjali na težave, zlasti finančne, ki vsako leto bolj krnijo dejavnost. Opozorila pa ne padejo na plodna tla, nasprotno: položaj kulture, s tem pa tudi delavcev v kulturi, je vsako leto slabši, so poudarjali delegati zbora izvajalcev. Ko so delegati terjali višjo prispevno stopnjo, ker bi le tako lahko izboljšali težak položaj kulture, je sledil odgovor strokovnega delavca, da o tem ne more odločati skupščina. Pojasnil je namreč, da prispevna stopnja velja že od začetka leta in da je že bila objavljena v uradnem listu. Tedaj so delegati kar v en glas zastavljali vprašanje, kakšen smisel pa potem ima, da skupščina sploh razpravlja oziroma odloča o prispevni stopnji, če je že vse odločeno. O nesmiselnem zapravljanju časa delegatov na seji skupščine, ki nimajo o čem odločati, je bilo slišati pripombe. Na rob vsem tem vprašanjem in pomislekom delegatov pa velja zapisati, da bi bilo nujno oceniti in se končno dogovoriti, saj vse te pripombe niso od danes, o njih so razprave in pobude že dolo znane. Pri tem imamo v mislih, naj bi skupščina razpravljala in sprejemala program ter na koncu leta ocenila izvajanje, zagotavljanje sredstev in sprejemanje prispevne stopnje pa naj opravi izvršilni organ na predlog strokovne službe. S tem bi dosegli večjo racionalnost časa in večjo učinkovitost, ki je ob sedanjem sistemu vprašljiva.

Predvsem pa kulturi ne odmerja boljši kos kruha. Delegati so izrekli tudi zaskrbljenost med predvidenim novim obračunskim sistemom, ki naj bi začel veljati sredi letošnjega leta. Zagotavljanje sredstev iz čistega dohodka ob znanem izpolnjevanju oziroma pravilneje neizpolnjevanju družbenih obveznosti organizacij združenega dela v naši občini na drugih področjih opravičeno vzbuja zaskrbljenost delegatov.

jk

KRAJANI ZA SAMOPRISPEVEK

V krajevni skupnosti Vrbje bodo začeli postopek za izvedbo referenduma o samoprispevku. Tako so soglasno menili na zboru krajanov v drugi polovici februarja. S tem naj bi rešili nekatere pereče probleme in pa napredovali v razvoju. S samoprispevkom naj bi zgradili dve igralnici za vrtec, sofinancirali gradnjo mrliške vežice v Žalcu, uredili telefonijo in hkrati poskušali napeljati še kabelsko televizijo.

Na zboru so povedali, da vrtec v Vrbju že vrsto let posluje v popolnoma neprimernih prostorih. V zadnjih letih so dobili že kup ureditvenih odločb, vseh pomanjkljivosti pa se na tako starem objektu ne da odpraviti.

Med večjimi zalogaji bo tudi ureditev telefonije, ki jo bodo reševali skupaj z griško krajevno skupnostjo. Za napeljavo primarnega razvoda bo prispevek enak kot v Grižah, štiristo tisoč dinarjev.

Predlog in program samoprispevka naj bi potrdila še skupščina krajevne skupnosti in kot pričakujejo naj bi »za« glasovali še maja letos. Na referendumu bodo hkrati odločali še o denarju, ki je ostal iz preteklega samoprispevka in tako okoli deset milijonov dinarjev namenili za drugi samoprispevek. Odločili so se, naj bi bila prispevna stopnja enaka kot v preteklem.

-mn

Hmezad AGRINA
blagovnica ·hmezad·
ŽALEC
Vaš nakup od vijaka do traktorja

Vaš nakup od vijaka do traktorja
POPOLNA IZBIRA
Vaš nakup od vijaka do traktorja
Vaš nakup od vijaka do traktorja

VAŠ OSKRBOVALEC
Hmezad
AGRINA

Letna seja občinskega sindikalnega sveta

PREDVSEM O GOSPODARJENJU

Na letni seji občinskega sindikalnega sveta konec januarja so ocenjevali lanskoletno delo sindikata, članom so poročali o letnih sejah osnovnih organizacij, predstavili so jim programske usmeritve dela, zatem pa je sledila razprava.

Pri oceni lanskoletnega dela so se najprej lotili gospodarjenja. V poročilu so predstavniki občinske sindikalne organizacije zapisali, da zastavljenih nalog družbenega plana na področju gospodarskega razvoja ne dosegamo. V občini nismo uresničili zastavljene akumulacije, niti nismo dosegli zastavljenega izvoza, poleg tega pada proizvodnja v nekaterih organizacijah združenega dela. Tudi delitev dohodka na del za akumulacijo in del za osebne dohodke in skupno porabo še vedno ni takšna, kot jo zahteva resolucija; ugotavljajo namreč 18,5-odstotno stopnjo rasti sredstev za osebne dohodke in skupno porabo nad rastjo dohodka.

V poročilo so tudi zapisali, da je poprečni mesečni čisti osebni dohodek delavca v žalski občini septembra znašal 92.995 din, kar pomeni 7,5-odstotno zaostajanje za poprečnim čistim osebnim dohodkom na delavca v republiki. Po devetih mesecih pa smo lani imeli v občini pet izgubašev: Hmezad-Gostinstvo turizem, Mlekarno-Arja vas, Sip Šempeter, DEM Podlog in Lik Savinja-Pohištvo Šempeter.

Poleg gospodarjenja so v poročilu ocenjevali samoupravno delovanje. Lani so sindikalni delavci namreč večkrat obravnavali samoupravno organiziranost v organizacijah združenega dela in s tem problematiko ter pritiske o ukinjanju temeljnih organizacij, med drugim v Tovarni nogavic, Gozdnem gospodarstvu in Pohištvu Šempeter. V tokratnem poročilu so zapisali, da se bodo v sindikatu upirali ukinjanju temeljnih organizacij, posebno tam, kjer za takšno dejanje ne bo razlogov.

V nadaljevanju poročila so se dotaknili lanskih volitev. Povedali so, da v temeljnih delegacijah skoraj ni bilo primerov odklanjanja nalog, večje težave pa so imeli pri pridobivanju kandidatov za vodilne funkcije v občini, kjer so bili priče množičnemu odklanjanju.

Tudi o pravni pomoči je zapisano v poročilu za letno sejo. Službe pravne pomoči pri občinski sindikalni organizaciji nimajo, organizirali pa so pravno pomoč.

Vendar pri občinski sindikalni organizaciji ugotavljajo, da se pravne pomoči poslužujejo predvsem posamezniki, premalo pa družbenopolitične organizacije in samoupravni organi. Poleg tega so menili, da je vloga članov izvršnih odborov sindikata pri reševanju pravnih zadev še preveč pasivna.

Na koncu poročila so ocenjevali še vrsto akcij, ki so jih opravili lani: od prvomajskega srečanja, tekmovanja kovinarjev, sindikalnih športnih iger, zbiranje enodnevnega zaslužka za bolnišnico in druge naloge.

Na tokratni letni seji občinske sindikalne organizacije so posebej obravnavali letne seje osnovnih organizacij oziroma konferenc. Stališča delavcev s teh sej so na kratko predstavili takole: glavne točke so bile skoraj v vseh sredinah gospodarjenje in pridobivanje dohodka, delovanje delegatskega sistema, ki po oceni delavcev ne deluje, konkretne pripombe pa so imeli na račun cen, socialnih razlik, padec življenjskega standarda in nerazumskih sistemskih rešitev določenih stvari.

Udeleženci so zatem slišali še programske usmeritve za delo sindikalnega sveta v letošnjem letu, zatem pa je sledila razprava. Vendar je tokrat kljub usmerjanju in spodbujanju delovnega predsednika komaj kdo razpravljal o lanskem delu, o letošnjih usmeritvah ali o kritičnih razmerah v gospodarstvu. V glavnem so se vse razprave vrtele še vedno okrog šempeterskega Pohištva in ukrepa družbenega varstva.

Na koncu seje so sindikalisti potrdili še poslovnik o organiziranosti in delovanju občinskega sveta ter letošnji finančni načrt.

Irena Jelen-Baša

Najbolje plačani delavci v občini

Lani je 40 zaposlenih v združenem delu žalske občine zaslužilo nad tri milijone sedemsto dinarjev. Po podatkih občinske uprave za družbene prihodke pa so bili lani najbolje plačani naslednji delavci: Stanko Koželj, magister ekonomije, 9.070.662 dinarjev; Konrad Steblovnik, magister računalništva, 5.672.566 dinarjev; Boris Kavčič, zdravnik, 5.340.815 dinarjev; Martin Arnšek, pilot, 5.004.205 dinarjev; Jože Grušovnik, dipl. ekonomist, 4.850.100 dinarjev; Boris Skalin, dr. agronomije, 4.686,177 dinarjev; Andrej Čulk, mag. ekonomije, 4.466.046 dinarjev; Ivan Sviben, zdravnik, 4.419.776 dinarjev; Leopold Bonajo, dipl. ing. el., 4.415.884 dinarjev; Jože Janše, dipl. ekonomist, 4.321.212 Dinarjev.

Nekaj nad štiri milijone so zaslužili še Jože Vrečko, Peter Mikeln, Mirko Ulaga, Janez Uplaznik, Srečko Senič, Vojko Didmajer, Alojz Kampuš, Tomaž Kranjc, Viktor Drama in Jože Korber. Pri navajanju podatkov o najvišjih prejemkih v občini smo upoštevali celoten znesek, to je osebni dohodek in ostale dohodke, kamor so vštete tudi nagrade za inovacije in ostali prejemki.

Sicer pa je letos na občinsko davčno upravo za družbene prihodke vložilo davčno napoved 161 davčnih zavezancev, predvsem obrtnikov, ki v primerjavi z delavci v združenem delu plačajo pretežni del davka.

-mn.

OBČINSKA KONFERENCA SZDL ŽALEC

Razpis

Žirija za podeljevanje priznanj OF slovenskega naroda pri Občinski konferenci SZDL Žalec vabi krajevne organizacije SZDL in druge družbenopolitične organizacije, organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti, družbene organizacije in društva v občini Žalec, da oblikujejo predloge za podelitev

Priznanj OF slovenskega naroda

Priznanja OF podeljuje organizacija SZDL posameznikom, organizacijam in društvom za njihovo delo in prispevek k dosežkom, ki so trajnejšega pomena v razvoju socialistične samoupravne družbe, zlasti:

— pri uveljavljanju delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh ravneh;

— za dosežke pri uveljavljanju, krepitvi in razvoju SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil;

— pri uresničevanju ustavno opredeljenih družbenoekonomskih in političnih odnosov na posameznem področju družbenega življenja in dela ter družbi nasploh, še zlasti pri razvijanju delegatskega sistema ter uveljavljanju in razvijanju temeljnih samoupravnih skupnosti.

Priznanja OF podeljujejo organizacije SZDL 27. aprila — ob obletnici ustanovitve OF slovenskega naroda. Izjemno je možno dati ta priznanja posameznikom tudi ob drugi priložnosti — ob življenjskih jubilejih, upokojitvah in podobno.

Letos bo Občinska konferenca SZDL Žalec podelila skupaj deset priznanj.

Predloge za srebrna priznanja OF, ki jih podeljuje Občinska konferenca SZDL, naj pošljejo predlagatelji iz prvega odstavka tega razpisa najkasneje do 31. marca 1987 žiriji za podeljevanje priznanj OF pri Občinski konferenci SZDL Žalec.

Predloge za bronasta priznanja OF, ki jih podeljujejo krajevne konference SZDL, pošljite prav tako do 31. marca 1987 predsedstvu krajevne konference SZDL v tisti krajevni skupnosti, kjer predlagani kandidat deluje.

Žirija posebej opozarja krajevne konference SZDL, naj skladno z določili pravilnika o podeljevanju priznanj OF podeljujejo priznanja ob praznovanju obletnice ustanovitve OF slovenskega naroda, to je na proslavah, ki jih prirejajo ob dnevu spomina na ta zgodovinski dogodek.

Predlogi morajo poleg nekaterih osnovnih podatkov vsebovati še utemeljitev, zato jih posredujte na posebnih obrazcih, ki jih lahko dobite na Občinski konferenci SZDL Žalec.

Žirija za podeljevanje
priznanj OF pri OK SZDL Žalec

Izvršni svet o gostinstvu in turizmu

Iz težav le ob večji družbeni pomoči

V Hmezadovi organizaciji Gostinstvo — turizem so si lani prizadevali, da bi poslovno leto zaključili brez rdečih številk. Zato so se z vso resnostjo lotili izvajanja sanacijskega programa, s katerim so opredelili najpomembnejše naloge na proizvodnem, prodajnem in ekonomsko finančnem področju. Kljub ambiciozno zastavljenim načrtom so lansko leto zaključili s 168 milijoni dinarjev izgube, ki je kar za 31 odstotkov večja kot leto prej, za 38 odstotkov se je zmanjšal delež izgube v celotnem prihodku. Izvajanje in rezultate prizadevanj v organizaciji Gostinstvo — turizem, ki je nosilec gostinsko turistične ponudbe v naši občini, so obravnavali na seji izvršnega sveta v drugi polovici februarja.

Doslej je vsa bremena sanacije nosil kolektiv sam, za dolgoročnejšo rešitev te dejavnosti pa bo potrebna večja pomoč tako sozda Hmezad kot občine, so menili na seji. Dejavnost je namreč že vseskozi neakumulativna in tako ni ostajalo denarja za večje naložbe. Prav zaradi prepočasnega razvoja pa je krepko zaostala za zasebno gostinsko ponudbo, ki se je v zadnjih letih razvila.

Vsega zamujenega pa se v enem letu ne da odpraviti in tudi sanacijski program je bil zastavljen, tako da je zajemal predvsem kratkoročne ukrepe, in z njimi naj bi rešili le tekoče probleme. Dolgoročni program bodo v tej organizaciji pripravili do aprila.

V sodelovanju z ljubljanskim inštitutom za ekonomska raziskovanja so se tega sistematično lotili, saj bo program zajemal celovito usmeritev turizma v spodnji Savinjski dolini. Vanj bodo vključene tudi primerjalne prednosti te dejavnosti — tako na domačem kot tujem tržišču.

Kot so povedali predstavniki Gostinstva — turizem na seji izvršnega sveta, so lani namenili več pozornosti kakovosti gostinskih storitev. S tem niso popolnoma zadovoljni, za vzrok pa navajajo kadrovsko problematiko, saj jim dobri delavci odhajajo zaradi slabih osebnih dohodkov.

Lani so začeli z oblikovanjem tipizacije in specializacije gostinskih lokalov, hitrejši razvoj pa zavira pomanjkanje investicijskih sredstev. Naredili so še analizo možnosti povečanja prodaje družbene prehrane v žalski in celjski občini. Rezultati niso ugodni, saj je raziskava pokazala, da je malo možnosti za povečanje prodaje tovrstnih storitev. Več pozornosti so namenili še propagandni dejavnosti, rezultat tega pa je bila večja izkoriščenost zmogljivosti. V obeh hotelih je bilo tako 27 tisoč nočitev, kar je 30 odstotkov več kot leto prej. Kot so povedali, so bili gostje zadovoljni, največ pripomb na njihove storitve imajo še vedno domači gostje. Letos si od tujih gostov obetajo precejšen devizni zaslužek, saj bo hotel zaseden tudi z nizozemskimi gosti. V prodajo turističnih programov vključujejo tudi prodajo drugih gospodarskih dejavnosti v občini, predvsem z obiskom industrijskih prodajaln. Ostalo gostinsko dejavnost so poskušali oživiti s programom prireditev, ki so ga v Gostinstvu — turizem v celoti uresničili. Žal pa prireditve niso dale večjih ekonomskih učinkov.

Marjana M. Natek

Gospodarski prestopek Črne mačke

V prejšnji številki smo pisali o nekaterih nepravilnostih v poslovanju Stanovanjske zadruge Črna mačka. Odgovora na zastavljena vprašanja od zadruge nismo dobili, zvedeli pa smo, da je Služba družbenega knjigovodstva ugotovila, da gre za gospodarski prestopek. V odločbi, ki je že pravnomočna, je med drugim zapisano, da mora Stanovanjska skupnost plačati prometni davek za nabavljeni material člana zadruge, ki gradi stanovanjsko hišo v Tkonu na otoku Pašmanu v občini Biograd na moru. Oprostitev prometnega davka je v tem primeru v nasprotju s 44. členom pravilnika o uporabi davčnih stopenj in plačevanja davka od prometa proizvodov in storitev.

jk

Kakšna bo izguba v zdravstveni skupnosti?

Po devetih mesecih lanskega leta so v zdravstveni skupnosti imeli petindvajset starih milijard izgube. Zdaj se te številke vrtijo okrog sedemnajstih oziroma sedmih milijard.

V zdravstveni skupnosti — v vseh ostalih samoupravnih interesnih skupnostih so v glavnem brez primanjkljaja — so dve stari milijardi izgube prenesli v lansko leto še iz leta 85. Ves sedanji primanjkljaj je po oceni sekretarke za občo upravo posledica povečanih cen v zdravstvenih zavodih, cen v zdraviliščih — le-te so ponekod porasle za več kot tristo odstotkov — precej pa so k izgubi pripomogli ukrepi izvajalcev. Tako so npr. v celjski bolnišnici v novih ambulantah povečali število zaposlenih, na kar so občinske zdravstvene skupnosti imele bolj malo vpliva. Po besedah sekretarke je precej denarja iz zdravstvene skupnosti odteklo tudi v žalski zdravstveni dom. Tam bi po njenih ocenah morali sami zbrati več denarja iz neposredne menjave dela, več bi morali pridobiti sredstev iz plačila participacije oziroma nasploh bi morali v zdravstvenem domu imeti več lastnih prihodkov.

Razmere v zdravstveni skupnosti so doslej že večkrat obravnavali na koordinacijskem odboru za družbene dejavnosti in jim tudi predlagali, da sprejmejo določene ukrepe za zmanjšanje izgube tako pri izvajalcih kot tudi pri uporabnikih. Ljudem v zdravstveni skupnosti so tudi predlagali, naj pametno gospodarijo z denarjem in sproti analizirajo poslovanje ter da naj uresničujejo sklepe, sprejete na skupščini. Med drugim naj bi skupaj z delavci Zdravstvenega centra v Celju pretehtali potrebe po kadrih; kajti vprašanje je, če je prestavitev ambulant v nove prostore zahtevala tudi tako veliko število novih delovnih moči oziroma toliko več denarja tudi iz žalske zdravstvene skupnosti. Po oceni sekretarke za občo upravo so v zdravstveni skupnosti še premalo spodbujali izvajalce k temu, da bi zmanjšali stroške in da bi več denarja zbrali sami iz neposredne menjave. Po lanskih devetih mesecih podatki namreč še niso kazali kakšnega bistvenega zmanjšanja boleznin, malce je upadlo le število pacientov, ki so odhajali na zdravljenje v druge občine, zlasti v bolnišnico v Slovenj Gradcu.

Kakšni bodo zdaj rezultati oziroma kakšna bo izguba v zdravstveni skupnosti — o tem zaenkrat obstajajo le še ocene. Predvidevajo, da bo znašala sedemnajst starih milijard. Toda lani so v zdravstveni skupnosti zbrali okrog deset starih milijard več denarja, kot so ga smeli porabiti, vendar trenutno še ne vedo, ali bodo ta denar smeli porabiti za pokrivanje izgube ali pa bodo znesek vnesli v program za letošnje leto. Če bi s temi desetimi milijardami smeli pokrivati izgubo, bi primanjkljaj znašal sedem starih milijard. V tem znesku pa je vključena tudi izguba iz leta 85 ter neporavnane obveznosti do republike, ki znašajo slabe tri milijarde dinarjev.

Irena Jelen-Baša

Telefonija

LETOS TUDI NA OBROBJE

Če bodo delavci PTT-ja skupaj s krajani uresničili zastavljene plane, potem bodo v žalski občini konec leta bogatejši za okrog osemsto, ali pa morda še več novih telefonskih priključkov.

Direktor PTT-ja Ivan Slamnik je povedal, da morajo letos v njihovi organizaciji poravnati predvsem dva lanskoletna dolgova: razširiti morajo telefonsko omrežje na Polzeli, in sicer v smereh Breg—Gmajna ter proti Založam, poleg tega jih čaka še smer proti Podvinu. Drug dolg imajo v Braslovčah.

Tam so lani končali dela do Pariželj, zdaj jih čakajo povezave z Malimi Braslovčami ter Spodnjimi in Zgornjimi Gorčami.

V letošnjem letu delavci PTT-ja načrtujejo širjenje telefonskega omrežja iz Žalca preko Vrbja do Griž in Zabukovice. Za to naložbo bodo morali odšteti dvajset starih milijard dinarjev, delali pa bodo v treh fazah. Vse naročnike bodo priključili na žalsko centralo, staro v Grižah pa bodo izključili iz omrežja. Ivan Slamnik ocenjuje, da bodo s priključki vse do Zabukovice dobili štiristo novih naročnikov. Z žalsko centralo pa bodo letos povezali tudi naročnike v soseski VI v Žalcu ter na Ložnici.

Naslednja letošnja naložba PTT-ja bo prva faza izgradnje omrežja med Petrovčami in Libojami. Letos bodo omrežje širili do Keramične, za kar bodo morali zbrati pet starih milijard dinarjev.

Nadalje imajo v letošnjem planu preselitev telefonske centrale iz Petrovč v Veliko Pirešico in s tem gradnjo omrežja v krajevnih skupnostih Galicija, Ponikva ter na območju Jedrti v krajevni skupnosti Gotovlje. Skupno naj bi v tistih krajih dobilo telefonske priključke okrog dvesto ljudi. Projekt je po besedah direktorja v zaključni fazi, določene zapetljaje pa imajo v Hramšah in Zavrhu v krajevni skupnosti Galicija oziroma v Podkraju in Studencih v krajevni skupnosti Ponikva. Krajani tamkaj namreč želijo imeti telefon, vendar se še niso dogovorili glede cene, ker bo napeljava v tiste zaselke terjala precej več denarja.

Poleg vseh teh čaka delavce PTT-ja skupaj s krajani še en večji zalogaj — to je ureditev prostorov in namestitev telefonske centrale s šeststodvanajstimi priključki v Preboldu. Staro preboldsko centralo pa bodo, tako je dejal direktor Ivan Slamnik, verjetno prestavili na Gomilsko.

V letošnjih načrtih niso posebej omenjali Andraža, vendar Ivan Slamnik meni, da bodo v sklopu izgradnje omrežja proti Založam položili kabel tudi za Andraž, s čimer bi končno le začeli povezovati tamkajšnje zaselke z dolino.

Zunaj letošnjih načrtov še vedno ostajata krajevni skupnosti Tabor in Vransko. Pri PTT-ju ocenjujejo, da bodo tam problem telefonije rešili do konca tega srednjeročnega obdobja.

Irena Jelen-Baša

Po zadnjih podatkih smo imeli v žalski občini konec srednjeročnega obodbja, torej konec leta 85 6,85 telefonskih priključkov na sto prebivalcev. Do konca sedanjega srednjeročnega obdobja, do konca leta 90, naj bi jih imeli 12,73. Indeks porasta bi znašal 185, medtem ko na celotnem celjskem območju predvidevajo indeks 148. Danes je na celjskem območju na sto prebivalcev 10,91 telefonskih priključkov, leta 1990 naj bi jih bilo 16,11.

Po mnenju direktorja PTT-ja imajo krajevne skupnosti v žalski občini dobre pogoje za nadaljnji razvoj telefonskega omrežja. Dobre predvsem po zaslugi prejšnjega občinskega vodstva, zlasti župana, ki je spodbujalo gradnjo telefonskih central in povezav, s tem pa so v občini postavili temelj, na katerem bodo zdaj lahko gradili naprej.

Krvodajalska akcija

POLZELA — 6. marec 1987

Krvodajalska akcija v krajevni organizaciji RK POLZELA bo dne 6. marca 1987. Odvzem krvi bo v Domu Svobode Polzela od 7. do 13. ure za vse delovne organizacije krajevne skupnosti Polzela, za krajevno skupnost Andraž, Braslovče, Gomilsko, Letuš in ostale občane. Vabljeni.

DARUJMO KRI — REŠUJMO ŽIVLJENJA

Prispevek za posodobitev bolnišnice

Na žiro račun sklada za posodobitev bolnišnice so do 15. januarja 1987 nakazali sredstva:

SOZD HMEZAD Žalec — DO MINERVA	627.252.—
KO RK Liboje	10.000.—
KO RK Letuš	18.400.—
KO RK Šešče—Matke	19.000.—
OO ZSMS Andraž	19.450.—

REKAPITULACIJA PO OBČINAH

Celje	144.006.522.—
ŽALEC	33.763.268.—
LAŠKO	21.364.008.—
ŠMARJE	17.851.075.—
MOZIRJE	15.518.280.—
ŠENTJUR	5.096.066.—
VELENJE	2.875.431.—
SL. KONJICE	1.739.301.—
SEVNICA	251.286.—
VPLAČANO DO 15. 1. 1987	**242.465.237.—**

Delavec bi rad z delom zaslužil svoj kruh

O RAZMERAH V LIK-u SAVINJA ŠEMPETER GOVORITA PREDSEDNIKA DELAVSKEGA SVETA IN OSNOVNE ORGANIZACIJE SINDIKATA

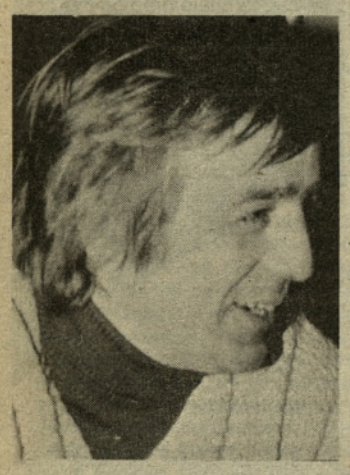

Miran Miklavžin

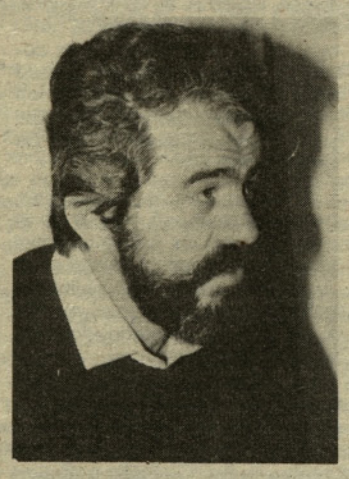

Jože Mastnak

Ničkolikokrat so nam novinarjem proizvodni delavci v šempetrskem Lik-u očitali, da ljudem pišemo le o eni plati medalje v zvezi z dogajanji zadnjih mesecev v njihovem kolektivu. Naj zato drugo plat predstavijo tokrat sami. V začetku februarja smo se v našem uredništvu pogovarjali s predsednikom delavskega sveta šempetrske temeljne organizacije Lik Savinja Miranom Miklavžinom in predsednikom osnovne organizacije sindikata Jožetom Mastnakom.

O sprejetem ukrepu družbenega varstva je najprej stekla beseda.

M. Miklavžin: »Po oceni nas delavcev ukrep družbenega varstva ne bi bil potreben. Kaj bodo člani kolektivnega poslovodnega organa lahko naredili — mislim, da to ni odvisno samo od njih samih, temveč od širše družbene skupnosti in njene pomoči. Menimo, da bi morali delavci kljub ukrepu predvsem normalno delati. Delavec ne bi smel ničesar občutiti, proizvodnja bi morala teči. Vendar problem obstaja: nimamo repromateriala, do začetka februarja nismo delali še nobene sobote in tudi izmene ob petkih popoldan ne delajo.

Čeprav so mnogi napovedovali stečaj delovni organizaciji LIK Savinja oziroma tudi njeni temeljni organizaciji v Šempetru, so zdaj končno znani sanatorji. Pohištvo Šempeter bodo sanirali s pomočjo SOZD-a Slovenijales DO Trgovine in Interne banke. Sanacijo celjskih temeljnih organizacij pa bodo prevzeli Lesnina Bor Laško, Kovinotehna in Razvojni center.

O sedanjih članih kolektivnega vodstva lahko rečem, da nas obveščajo o razmerah v temeljni organizaciji, da se trudijo, vendar — v naši družbi se vsi problemi tako počasi rešujejo, da je človeka groza. Ljudje sprašujejo: »Kaj bo z nami? Ali si naj iščemo delo drugje?« Ničesar jim ne morem povedati, pojasniti. Od oktobra se pogovarjamo, dogovarjamo. Zdaj je februar, pa še vedno ne vemo, ali bomo obstajali ali bodo tovarno zaprli ali nas bodo »dali« komu drugemu. Te stvari so zelo mučne. Če misli družba tako reševati probleme, ne le v lesarstvu, tudi drugje, potem bo kmalu vprašljiv varnostno-politični položaj.«

— »Ste imeli probleme, ko so delavci konec januarja dobili 80-odstotne osebne dohodke. Trem delavcem so namreč po vseh odbitkih izplačali en do dva stara milijona, sedmim dva do tri, petnajstim tri do štiri milijone, šestnajstim štiri do pet, deset delavcev pa je dobilo pet do šest starih milijonov.«

M. Miklavžin: »Res so bili izplačani takšni dohodki. Poleg tega je prejšnje izplačilo bilo petega decembra, torej mesec in pol ljudje niso dobili plačila za svoje delo. Občinski sindikalni svet nam je pomagal, dal 150 starih milijonov, da smo tistim z najnižjimi dohodki dali vsaj še nekaj zraven. V tistem trenutku je bila pomoč dobrodošla, vendar je to za nas vse ponižanje do kolen. Delavci bi radi s svojim delom zaslužili svoj kruh, ne pa, da nas nekdo podpira. Ta odločitev sindikata je le opravičilo za tisto, kar so tudi sami prejeli na skupščini 21. januarja.«

»Na letni seji občinskega sindikalnega sveta je predstavnik republiške organizacije dejal, da bi zajamčene dohodke morali izplačati šele po zaključnem računu. Vi ste jih dobili že devetnajstega januarja, ko še niti ni bil sprejet ukrep družbenega varstva za vašo temeljno organizacijo.«

J. Mastnak: »Sam sem bil začuden, ko so delavci dobili zajamčene dohodke in s tem niti nismo bili seznanjeni.«

M. Miklavžin: »Na nekem sestanku v Žalcu sta bila dva predstavnika republiškega sindikata. Takrat je bilo rečeno, da nam ne bi smeli izplačati 80-odstotnih osebnih dohodkov. Izvršni sekretar sindikata nam stvari ni znal točno pojasniti, družbeni pravobranilec pa je dejal, da ima občutek, da ni vse potekalo tako kot bi moralo in priporočil nam je, naj se pozanimamo v Ljubljani. Nas resnično moti to — nismo bili pod ukrepom, nismo imeli zaključnega računa, vem pa to, da v svojih skladih res nismo imeli denarja in da so nam ga dali na občini. O tem izplačilu se bomo še pogovarjali.«

»Prej ste omenili zasedanje zborov občinske skupščine, kjer so delegati potrdili ukrep družbenega varstva za šempetrsko temeljno organizacijo. Spominjam se, da je bila seja zelo mučna. Kako pa nasploh ocenjujete vsa dogajanja okrog vaše organizacije?«

M. Miklavžin: »Res je bilo mučno na tistem zasedanju. Sam sem pričakoval, da bodo vodilni v občini spregovorili, da bodo povedali svoje mnenje delegati. Pa so bili vsi tiho. Prizadelo nas je tudi valjenje vse krivde na direktorja temeljne organizacije. Mi v Šempetru, delavci in vodstvo, nismo nikogar zavajali glede rezultatov, kot nam očitajo. Na zboru delavcev smo vsi skupaj sklenili, da sprejmemo pripravljen obračun, vedeli smo za izgubo.«

J. Mastnak: »Že leta 83 in potem vsa naslednja leta smo opozarjali ljudi v širši družbeni skupnosti, da poslovanje naše organizacije ni v najboljšem redu. Toda nihče ni ukrepal. V Šempetru smo pač samo delali, o denarju in vsem drugem so odločali v Celju. Konec leta 85 nam je generalni direktor dejal, da dvanajstmilijardna izguba ni tako huda in da imajo drugi v lesarstvu še veliko slabše rezultate ter da bomo izgubo ob polletju 86 že pokrili. Delavci smo mu verjeli. In kasneje smo ugotovili, da tudi takšni ljudje, kot je npr. pomočnik glavnega direktorja za tehnično področje ni vedel, kako se je generalni direktor poigraval z ljudmi. Če torej takšni ljudje niso vedeli, kaj se dogaja v resnici, kako naj bi potem vedeli mi.

Glede na to, da smo v zadnjih letih v naši temeljni organizaciji dobili boljše pogoje dela, začeli z novimi programi — da smo vse to lahko počeli, mislim, da so bili določeni kompromisi z delovno organizacijo nujni. In kljub temu da imamo izgubo, smo ponosni na to, kar imamo. Ponosni smo na dosedanjega direktorja temeljne organizacije, ki je za nas naredil več kot vsa žalska občinska struktura v četrt stoletja. Mislim, da je njihova glavna napaka v tem, da nam niso omogočili odcepitve od matične delovne organizacije.«

»Zdaj so pred vami zaključni računi. Vam je znano, kakšni rezultati se vam obetajo?«

M. Miklavžin: »Kakšni bodo rezultati, tega ne vem. Vprašanje, če bomo zaradi kuhinje v delovni organizaciji do pravih rezultatov sploh prišli. Poleg tega imamo neomejeno solidarnost, denar se preliva in res je vprašanje, kakšni bodo rezultati. Govorice so, toda res samo govorice, da ni tako kritično. Tega bi bili res veseli. Veseli zaradi ljudi, ki tukaj pridno delajo in niso za vse skupaj ničesar krivi.«

»Ali vam delavci že odhajajo, si iščejo delo drugje?«

M. Miklavžin: »Decembrski osebni dohodki so že spodbudili nekatere delavce, da so odšli. Večina pa čaka, upa, da bomo preživeli. Kajti danes delamo najprej zato, da preživimo sebe, svoje otroke. Parola: »Delajmo zato, da gradimo socializem« — žal ne velja več.«

»V čem pa vi, delavci v Šempetru, vidite svojo prihodnost?«

M. Miklavžin: »Lesna industrija, takšna kot je, ne more več obstajati. Veliki obrati najbrž nimajo prihodnosti, mislimo, da jo imajo majhni, takšni, kot je šempetrski. V njem namreč vlada obrtniški način dela, čez noč se lahko prilagodimo zahtevam tržišča in tudi število delavcev, okrog 160, mislim da je kar ustrezno. Ocenjujemo, da imamo idealne možnosti, zato se tudi tako borimo za svojo organizacijo. Poleg tega pa — naši delavci so začeli v zadnjem času delati nove programe, kupili smo nekaj novih strojev, dosegli smo določeno kvaliteto. Tudi prodaja naših programov je zaživela. V decembru in januarju smo prodali pohištva Roky za trinajst do štirinajst starih milijard.«

»Velikokrat so vam očitali, da je v vaših programih premalo znanja in da ti programi zato nimajo prihodnosti.«

J. Mastnak: »Razvili smo program 3K, kjer je 70 odstotkov dela in 30 odstotkov surovin. Drugi program je Roky, kjer je 30 odstotkov dela, ostalo so surovine, v glavnem odpadni material. Na tržišče lahko prihajamo z obema. Mislim, da zaenkrat stvari šepajo pri naši prodaji. Mi smo prodajnike v delovni organizaciji opozarjali, naj bodo pripravljeni na prodajo. Toda svojega dela niso opravili. Poleg tega — očitajo nam zaloge. V Lesnini je moral kupec čakati na pohištvo Roky tri mesece, mi smo ga imeli v skladišču. Naj se zdaj kdo vpraša tudi, kakšna je vloga trgovskih organizacij pri vsem tem?

Ko pa govorimo o perspektivi programov — dobili smo zlati ključ v Beogradu, zlati most v Skopju, priznanje velesejma v Zagrebu, direktor temeljne organizacije pa je bil novator leta. Ali vse to ni dovolj zgovorno?«

Irena Jelen-Baša

Elektrogospodarstvo in premogovništvo

PO DENAR ZA POKRIVANJE IZGUB V OZD

Pred dnevi so po hitrem postopku sprejeli zakon o prispevku iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela za sanacijo izgub elektrogospodarstva in premogovništva v letu 86.

V pisni obrazložitvi republiški izvršni svet ugotavlja, da je bil lani dohodkovni položaj sistema elektrogospodarstva in premogovništva v veliki meri posledica neustreznih pogojev poslovanja v tem letu, ker cena energije ni bila usklajena s stroški njene proizvodnje.

Cene električne energije in premoga so lani sicer pričeli oblikovati na osnovi sprejetih skupnih elementov za oblikovanje cen električne energije in premoga. S tem so bile dane realne možnosti slovenskemu elektrogospodarstvu in premogovništvu, da bi z ustrezno dinamiko cen in z dodatnimi notranjimi ukrepi pozitivno poslovali. Zaradi intervencij ZIS pa cen niso oblikovali tako, kot je bilo prvotno predvideno, zaradi česar je nastal primanjkljaj v skupnem prihodku od prodaje električne energije.

S pomočjo predlaganega zakona naj bi sedaj zagotovili denar za sanacijo izgub organizacije združenega dela elektrogospodarstva in premogovništva v Sloveniji in s tem preprečile večje motnje pri oskrbi z energijo. Izvršni svet skupščine Slovenije je zato predlagal, da razen uporabnikov gospodinjskega odjema plačajo prispevek vsi uporabniki električne energije iz dohodka v letu 1987. Prvotno so načrtovali, da bi plačevali prispevek za pokrivanje izgube tudi občani iz bruto osebnega dohodka, toda zdaj predlagajo le prispevek iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela s področja gospodarstva in iz dohodka kmetov ter obrtnikov. Predlagajo prispevek v višini 18,8 % na celotno fakturirano električno energijo v letu 1986, s čimer bo elektrogospodarstvu in premogovništvu zagotovljenih 19,331 milijard dinarjev. Znesek naj bi zbrali v štirih obrokih od 5. marca do 27. maja 1987.

Irena Jelen-Baša

Nova sira Hmezadove mlekarne

V Hmezadovi mlekarni v Arji vasi so pred dnevi na tiskovni konferenci novinarjem predstavili nova izdelka. Za pokušnjo so dali sir edamec z dodatkom kumine in tako imenovani »beli sir«. Pri obeh gre za nove dosežke sodobne mlekarne, predstavila pa sta ga tehnologinja Silva Hostnak in stalni sodelavec mlekarne dr. Nikola Taboršak, sicer strokovnjak s tega področja.

Sir kumin je posebne vrste. Z dodatkom kumine in popra dobi poseben, za marsikoga prijeten okus, največ tega sira pa sladokusci kupujejo v zahodni Evropi. Sodi med poltrde, v njem pa je pol odstotka kumine, kar je dovolj za okus.

Beli sir z značilnim okusom po slanici sodi v sredino med mehke in poltrde sire. Ima prijetno aromo in kislino, zoriti pa ga pustijo v lastni slanici. Po njem najbolj povprašujejo v sredozemskih deželah. Beli sir se lahko ponudi kot priloga ali pa tudi kot samostojna jed. V mlekarni predvidevajo, da bo beli sir postal tudi njihov izvozni izdelek. Na sliki: Prvi z leve dr. Nikola Taboršak, strokovnjak za sire v Hmezadovi mlekarni, ter drugi pri pokušnji dveh novih sirov.

T. TAVČAR

du delavska univerza

Obvestila in priporočila

POZDRAVLJENI!
Mesec je naokoli in **du žalec** je ponovno gost v vašem domu. Naj na hitro predstavimo naš kolektiv. Le-ta šteje 12 članov. Vsi si prizadevamo, da bi s svojim kakovostnim delom pritegnili v izobraževalni proces čim več novih udeležencev, jim ponudili oblike izobraževanja, ki bi bile zanimive zanje in za OZD.
Tako vam danes nudimo:

1. Vse tiste, ki bi želeli nadaljevati študij na **Višji upravni šoli**, oddelek pri **du žalec**, pa za to izobraževanje nimajo pogojev (končana OŠ, končana poklic. šola, nedokončano sred. šola) VABI DU ŽALEC, da se vključijo v **pripravljalni seminar** za sprejemne izpite na VUŠ.
2. TURIZEM postaja vse pomembnejši element našega vsakdana. **du žalec** se je z organizacijo izobraževanja TURISTIČNIH SPREMLJEVALCEV uspešno vključila v široko zastavljeno akcijo »SLOVENIJA MOJA DEŽELA«.
   Če ste željni novih izkušenj, doživetij in spoznanj, PRIDITE!
3. Svoje znanje pa lahko razširite tudi v
   — tečajih (NEM + ANG) — zač., nad.
   — tečaji šivanja in krojenja
   — tečaji **dobre stare kuhinje**
   — umetnost VOZLANJA
   — tečaji slovenskega jezika za druge narodnosti
4. **du žalec** opravlja tudi storitve strokovnih leposlovnih prevodov — srbsko-hrvatski, nemški, angleški ali obratno, in še marsikaj drugega, le pokličite nas in radi vam bomo postregli z informacijami.

Na svidenje.
du žalec — Delavska univerza Žalec, Ivanke Uranjekove 6
telefon (063) 711-343, 711-417;
žiro račun: 50750-603-36238
Vaša DU ŽALEC

Aero TOZD Kemija Šempeter

»Če se po jutru dan pozna, . . .

. . . POTEM BI LETOS MORALO BITI DOBRO LETO, »MENI DIREKTOR TONE GUZELJ.«

Še pred dvema letoma so imeli v Aerovi temeljni organizaciji Kemija v Šempetru vrsto težav in nič kaj prida rezultate. Tudi danes sicer še ne blestijo, a vendar se stvari v tem kolektivu obračajo na bolje.

Kakšno je bilo lansko in kakšno naj bi bilo za njih letošnje leto — o tem je govoril začasni direktor temeljne organizacije Tone Guzej.

»V minulem letu je bilo naše poslovanje dokaj solidno, lahko bi rekel tudi, da je bilo kar uspešno. Nekaj stvari smo le premaknili z mrtve točke — bolje smo izkoristili stroje, povečali smo fizično produktivnost za sedem odstotkov, predvsem pa smo lani uspešno obračali obratni kapital. Naš cilj je bil takšen: čim bolj minimalne zaloge surovin. Od dobaviteljev je v našo proizvodnjo prihajala skoraj vroča roba in na koncu leta smo izračunali, da smo prihranili tristo milijonov dinarjev, ki bi jih sicer morali odšteti za obresti. Planiranega zneska za obresti tako niti nismo izkoristili in po naši oceni je bilo hitrejše obračanje obratnih sredstev naš največji uspeh.

Določene uspehe smo dosegli tudi na razvojnem področju. Imamo nekaj novih proizvodov, ki jih že nudimo domačemu kupcu, pa tudi tistemu v tujini.«

»— Kako ste lani uresničevali zahteve po izvozu?«

T. Guzej: »Izvažali smo preko naše delovne organizacije. Naš lanskoletni izvoz je bil nekoliko nižji kot leto poprej. Lani smo namreč izgubili iransko tržišče ter še nekaj drugih, predvsem zaradi zalivske vojne. Ravno iranski kupci pa so bili za Šempeter najpomembnejši. Leta 85 smo namreč tja izvozili za dva milijona dolarjev lepilnih trakov, lani niti za dolar. Konec leta smo se preusmerili na druga tržišča in letos pričakujemo bistveno večji izvoz. Poleg tega nam nekateri kupci lani sploh niso plačali blaga, npr. Alžirci, Romuni. Preračunano v dinarjih smo pred letom dni izvozili za dvesto novih milijonov dinarjev, nismo pa še dobili plačila.

Zdaj se bomo usmerjali predvsem na zahodna tržišča. Z licenčnim partnerjem smo se dogovorili, da prevzamejo letos eno četrtino izvoza in to zdaj tudi že uresničujemo. Kupce smo dobili v Franciji, Belgiji, Skandinaviji in v Turčiji.«

»— Kaj pa domače tržišče, domači kupci?«

T. Guzej: »Ja, doma moramo biti zelo napadalni. Lani so naši kupci lahko ob vsakem času dobili vse naše izdelke. Težava pa je v tem, da obstaja pri lepilnih trakovih, zlasti industrijskih, nelojalna konkurenca. Druge delovne organizacija namreč prodajajo trakove po ceni, ki je nižja od materialnih stroškov. Vse te tovarne so v izgubi, vendar vztrajajo in izgubo pokrivajo iz drugih virov, v glavnem so namreč te tovarne na nerazvitih območjih Jugoslavije. Aero ima pač svojo politiko cen in nastopa na tržišču. Mislim, da upravičeno, predvsem zaradi boljše kvalitete in boljšega servisa. Mi namreč, če kupci želijo, dostavljamo blago v njihova skladišča. To je naša prednost, ki jo tudi poskušamo vnovčiti.«

»— Smo tik pred zaključnimi računi. Kakšne rezultate pričakujete?«

T. Guzej: »Rezultat je pozitiven, nekaj denarja bomo dali direktno v poslovni sklad. Viden je napredek, rezultati so bistveno boljši kot pred letom ali dvema. Nismo brez težav, a vendar so precej manjše kot v preteklosti in tudi rezultati so realno dosti boljši.«

Tone Guzej

»— Kakšno bo letošnje leto oziroma kakšnega se vsaj nadejate?«

T. Guzej: »Če se po jutri dan pozna, potem bo moralo letos biti dobro leto. Začeli smo dobro, tako na domačem tržišču, pa tudi na tujih. Največ težav pričakujemo na deviznem področju. Naša poslovna banka v okviru delovne organizacije namreč letos še ni začela delati s tujino, zaradi česar nam grozi pomanjkanje uvoženih surovin. Zdaj v začetku februarja jih imamo na zalogi še za dober mesec. Drugo našo težavo sem že prej omenil — to je nelojalna konkurenca doma.«

»— Računate na kakšne nove naložbe?«

T. Guzej: »Za našo temeljno organizacijo pripravljamo razvojni program. Na mizi ga bomo imeli marca in v njem razmišljamo tudi o novih naložbah; to so plinovod, ki ga že gradijo, uvoziti nameravamo tudi nekaj strojev. Predvsem so to stroji za izdelavo specialnih lepilnih trakov za potrebe elektroindustrije, pohištvenih organizacij in drugih. V proizvodnji takšnih trakov namreč vidimo prihodnost, saj smo v Jugoslaviji pri tem še vedno vezani na uvoz.«

Irena Jelen-Baša

Po poteh NOB v Savinjski dolini

Visok jubilej Albina Vipotnika-Strgarja

Te dni praznuje svojo 80-letnico naš rojak Albin VIPOTNIK-Strgar. Čeravno že vrsto let živi in dela v Ljubljani, se ga Savinjačni radi spominjamo z vsem dolžnim spoštovanjem, saj nas sadovi njegovega dela bogatijo še danes.

Ko je v rodni Zabukovici delal kot ključavničar v rudniku, se je soočal s težkimi socialnimi razmerami delavskega razreda predaprilske Jugoslavije. Brezobzirno izkoriščanje delavcev ga je napravilo upornega. Že leta 1933 je bil izvoljen za delavskega zaupnika. Zaradi vse večjega revolucionarnega vpliva na delavce je postal socialdemokratskemu vodstvu v Zvezi rudarjev tako nevaren, da so ga leta 1938 izrinili kot delavskega zaupnika iz strokovne organizacije. Ob ponovnih volitvah 1939 pa je bil znova izvoljen za zaupnika na levičarski listi in ostal predstavnik delavstva vse do vojne.

Vse te človeške in revolucionarne kvalitete so ga 1935 pripeljale v vrste Komunistične partije. Spomladi 1937 je bil izvoljen za delegata ustanovnega kongresa KPS na Čebinovem nad Zagorjem. Postal je kandidat za člana CK KPS.

Svoje bogate revolucionarne izkušnje je vedno prenašal na mlajše ljudi, bodisi v zabukoviškem konzumu, delavsko prosvetnemu društvu Svoboda in kasneje v Vzajemnosti in drugod. Bil je pobudnik ljudskega frontnega gibanja, zametka kasnejšega narodno-osvobodilnega gibanja.

Takoj po okupatorjevem prihodu je moral v ilegalo in pričeti s pripravami na oboroženo vstajo. Že kot ilegalec se je udeležil seje pokrajinskega komiteja KPS v

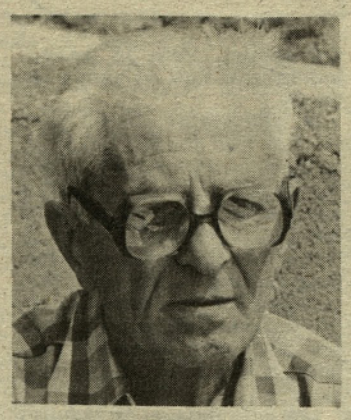

Albin Vipotnik

Mariboru. Na poti tja je bil v Celju izdan in je le za las ušel gestapovcem.

V letih narodno-osvobodilnega boja je opravljal vrsto odgovornih nalog: v okrožnem komiteju KPS za Savinjsko dolino kot sekretar, bil je organizator narodno-osvobodilnega gibanja v Zgornji Savinjski dolini, od leta 1943 dalje v pokrajinskem komiteju KPS za severno Slovenijo. Bil je delegat na zboru odposlancev slovenskega naroda v Kočevju.

Z nezmanjšano zavzetostjo se je po vojni lotil novih nalog v zveznih sindikatih, v izvršnem odboru OF za Slovenijo, v CK ZKS, kot član sveta federacije, pa tudi v gospodarstvu, saj je bil direktor tovarne Saturnus, veliko let pa sekretar Litostroja v Ljubljani.

V vseh teh številnih letih njegove neutrudne ustvarjalnosti pa je ostal skromen človek, humanist, povsod spoštovan in priljubljen.

Ob visokem jubileju mu občani Žalca prisrčno voščimo in želimo, da bi pogosto zahajal med nas in nas spodbujal s svojo plemenitostjo.

Cveta Mikuž

MOJA STARA MAMA

Imam staro mamo, ki živi v majhni vasi na Borštu pri Brežicah. Letos bo stara 80 let. Je majhne postave, bolj drobna, po obrazu pa ima veliko gub. Že ko jo človek pogleda, ugotovi, da je v svojem življenju veliko prestala.

Rodila je 11 otrok; šest sinov in pet hčera. Med drugo svetovno vojno je bila cela družina izseljena v Nemčijo. Pripovedovala mi je, da so bili to zanjo najhujši časi. Zapustiti so morali domačo hišo in v tujini delati za sovražnika. Delala je v pralnici, kjer so prali le z mrzlo vodo. Danes ima zato revmo v rokah. Ko so se vrnili po vojni domov so bili hudi časi. Vedno jo je skrbelo, kaj bodo otroci jedli. Čeprav je bilo hudo, pa je bila vesela, le da so bili zopet doma.

Ko včasih premišljujem o njenem življenju, skoraj ne morem verjeti, kaj vse je doživela, zato pa jo tembolj spoštujem in jo imam rada.

Tina Kač,
OŠ Polzela

Plodnih 60 let Rada Cilenška

Skoraj neopazno je med neutrudnim delom praznoval jubilejno 60-letnico predsednik občinske borčevske organizacije Rado CILENŠEK. Ob prisrčnih čestitkah se je le nasmihal in skromno dejal: »Ah, saj ni nič.« Toda preteklih šestdeset let njegovega življenja je bilo bogatih v razdajanju in delu.

Cilenškova družina je bila številna in takratne razmere, ko je bil Rado še kratkohlačnik, za delavce izredno težke. To je prav kmalu uvidel tudi Rado. Še kot fantè si je moral svoj košček kruha prislužiti sam. In si ga je. V rudniku. Težkim socialnim razmeram pa se je pridružila še druga pošast — okupacija. Toda Rado je že s šestnajstimi leti vedel, kam spada. Postal je aktivist OF, član SKOJ-a in kasneje Komunistične partije. Junija 1944 je postal borec Šercerjeve brigade. Težavni marši, številne bitke, mraz in vedno prazen želodec so mu kmalu postali kar domači. Osvoboditev je pričakal srečen kot vsak, ki je imel za seboj trnavo pot borca NOV.

Nadaljeval je z delom v rudniku, pri tem pa se je aktivno ukvarjal tudi s političnim delom, ki je postal sestavni del njegovega življenja. Bil je član okrajnega komiteja ZK in mladine, organov občinskega sindikata, občinskega odbora ZZB NOV, bil deset let predsednik krajevne organizacije ZB Griže in sekretar osnovne organizacije ZK v Gradnji, kjer je delal kot sekretar vse do upokojitve. Čeprav je bil vsestransko

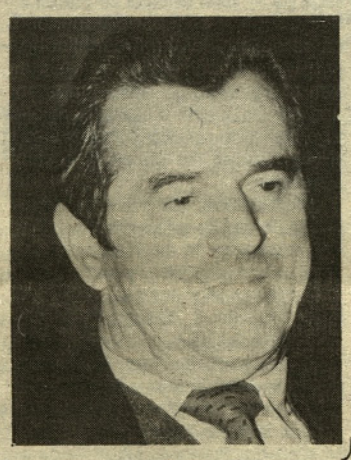

Rado Cilenšek

prezaposlen, se je uspel še dodatno izobraževati.

Upokojenska leta preživlja tako kot je svoja aktivna. Delavno. Kot funkcionar v številnih političnih organizacijah, predvsem pa kot predsednik občinskega odbora ZZB NOV si ne more privoščiti počitka. Toda vsi, ki ga poznamo, vemo, da Rado brez dela ne more. Redke proste ure preživi v planinah, ob vodi z ribiško palico ali pa v svojem rastlinjaku, kjer goji eksotične rastline.

Skromnost, prijazen prijateljski nasmeh in odločna beseda pa so njegovo največje bogastvo. To radodarno razdaja tudi nam.

Cveta Mikuž

15. pohod po poteh štirinajste

V meglenem in deževnem sobotnem popoldnevu 14. februarja se je na Ljubnem končal letošnji jubilejni petnajsti pohod po poteh slavne Štirinajste divizije. Na letošnjem je sodelovalo okrog 400 pohodnikov s širšega celjskega območja, nekaj več kot dvajset pohodnikov pa je bilo tudi iz žalske občine, ki so s svojimi vrstniki iz Mozirja prehodili v četrti etapi pot od Zavodenj preko Smrekovca, do Ljubnega. Ta etapa je bila tudi najtežja, saj je skoraj oba dni deževalo, tako da je pohodnike oviralo tudi blato, na višjih predelih pa tudi sneg. Največ so hodili v dopoldanskem času, popoldnevi pa so bili namenjeni pogovorom z borci, ogledom filmov, usposabljanju v veščinah SLO, med zanimivejšimi pa je bil tudi ogled partizanske bolnišnice Zima. Ob večerih pa so pripravili mitinge, plese in druge prireditve.

Sicer pa pohodniki sami najbolj vedo, kaj so med pohodom doživeli. Štirje iz žalske občine so nam o tem takole pripovedovali.

JOŽE JANČIČ iz Migojnic pri Grižah: »To je bil zame prvi pohod in z eno besedo: navdušen sem. Pot, ki smo jo prehodili, je bila sicer dolga in naporna, toda na njej je bilo toliko nepozabnih doživetij, da so bili napori sproti pozabljeni.«

TONE DELAK: »V časopisu sem prebral, da bo ta pohod tudi letos zato sem se odločil, da se ga bom tudi sam udeležil. Kljub šestdesetim letom sem prehodil vse štiri etape, in sedaj, ko smo na cilju, sem nadvse zadovoljen, da mi je uspelo.«

JOŽE STROJANŠEK, doma iz Braslovč: »Star sem šestnajst let in zaposlen v Garantu.

Predstavniki družbenopolitičnih organizacij, med njimi zveze borcev žalske občine na začetku pohoda v Sedlarjevem.

Vesel sem bil, ko sem izvedel, da se bom lahko udeležil pohoda. Že za nas je bila pot težka, kako hudo je bilo šele za borce, ki so morali večkrat lačni in prezebli s seboj nositi še ranjence in vso opremo. Če bo le mogoče, bom šel na pohod tudi drugo leto.«

LUKA RADUŠEK, doma iz Šempetra: »Pohod je bil zame čisto nekaj novega. Zagotovo po teh poteh ne bi nikoli hodil, če se ne bi udeležil pohoda, kar pa bi bila velika škoda, saj je pot zelo lepa, pa tudi težka. Na poti nas je oviralo slabo vreme, zato je bila pot mokra in blatna, ponekod pa je bilo še precej snega.«

Podobni so bili tudi vtisi drugih udeležencev pohoda, zagotovo pa ni bilo med njimi nikogar, ki bi mu bilo žal.

Začetka pohoda v Sedlarjem in zaključka na Ljubnem so se udeležili tudi družbenopolitični delavci žalske občine, predstavniki občinskega odbora Zveze združenj borcev in Občinske konference Zveze socialistične mladine ter drugi.

Besedilo in posnetki:
TONE TAVČAR

. . . Mokri in premraženi na cilju v Ljubnem

70 let Jožice Hribar

Komaj je pripravljena priznati, da jim ima že sedemdeset, naša Jožica HRIBAR iz Latkove vasi. Toda življenje teče in leta se nabirajo, ne da bi človek bil na to dovolj pozoren. Nedvomno je med njimi — temi sedemdesetimi leti — veliko takih, ki niso prinašali sreče in zadovoljstva, še manj pa varnega počutja.

Doma v družini, ki je izstopala v narodni zavednosti, med brati in sestrami, ki so bili naklonjeni uporu proti zatiralski oblasti stare Jugoslavije, si je kot najmlajša nabirala znanje in spoznanje, da si je moč za prevlado dobrega pridobiti le z dejanji.

Ko je končala meščansko šolo v Celju, bi se rada zaposlila na pošti, vendar je zaradi zaznamovanosti politične nezanesljivosti družine niso sprejeli. Zamera mladega človeka zna biti za njegov nadaljnji razvoj usodna. In pri Jožici je bila. S prijateljevanjem s svojim kasnejšim možem Rudijem Hribarjem, predvojnim komunistom, zaprtim zaradi političnega delovanja zoper starojugoslovanski sistem, in z nenehnim stikom s Slavkom Šlandrom in ostalimi preboldskimi komunisti, tudi sorodniki svojega moža, ki so bili vsi člani KPS, jo je samodejno potegnilo v ritem dela aktivistov KPS v bližnji in daljni okolici.

Ko je prišlo usodno leto 1941, je sodelovala pri napisni akciji 6. julija 1941 in skupaj z možem odšla v ilegalo. Odšla sta v Celjsko četo, ki je bila zaradi izdaje razbita. Kasneje je bila v Dolomitih ujeta in obsojena v Ljubljani na več let zapora. Streljanju je ušla le zaradi nosečnosti. Trnova pot se je nadaljevala vse do osvoboditve, ki pa je Jožici prinesla nove težave. Težko bolezen, ki jo spremlja še danes, prihajajo pa vedno nove.

Toda Jožice vse to ni spravilo s tira. Kadarkoli se je le malce bolje

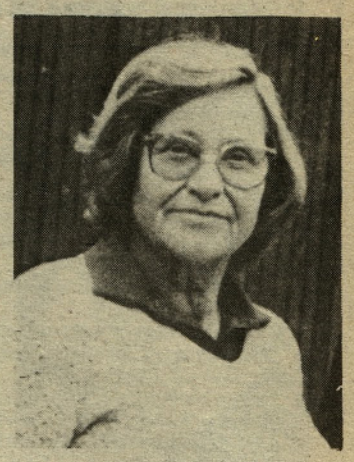

Jožica Hribar

počutila, je vedela, da mora svoje dolžnosti v borčevski in invalidski organizaciji opraviti in jih je tudi opravila. Skupaj z možem, kasneje sama, vedno pa v spremstvu z zdravim humorjem, ki ji je v pomoč, da hrabro premaga težave sama sebi, pa tudi drugih v svoji okolici.

»Smeh je zdrav,« pravi Jožica. Naj jo to zdravje spremlja še vrsto let, ki tudi nam, njenim znancem, borcem, prijateljem in sodelavcem polepša marsikatero uro.

Jožica! Prisrčne čestitke k tvojemu življenjskemu prazniku in oprosti, da smo tako odkrito napisali tvoj resnični jubilej. Nekaterih stvari se ne da skriti, predvsem pa ne starosti tistih, ki so karkoli storili za naš narodnoosvobodilni boj. Še naprej nas razveseljuj s svojim smehom, šalami, pa tudi z vero v iskreno prijateljstvo.

Vsi, ki Te poznamo in cenimo, ti prisrčno voščimo!

Cveta Mikuž

Jože Jančič

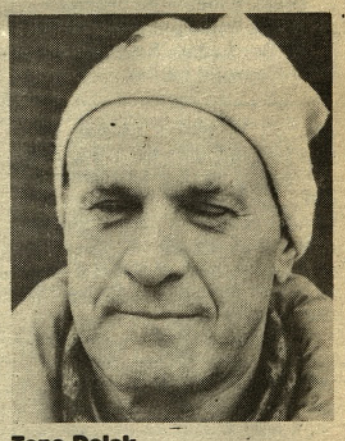

Tone Delak

Jože Strojanšek

Luka Radušek

Pohod Dramlje—Žiče

V organizaciji PD Dramlje je bil izveden tradicionalni pohod, letos že šesti zapored, po poti štirinajste divizije od Dramelj do Žič. Tudi letos smo se pohoda udeležili planinci žalske občine, vseh pa nas je bilo 139, samo iz naše občine pa nas je bilo 54. Pohodniki smo si najprej ogledali spominsko razstavo v osnovni šoli Dramlje, nato pa nadaljevali pot proti Straži na Gori, kjer smo imeli pri rojstni hiši Miloša Zidanška krajši postanek. Od tod smo krenili dalje preko Sp, in Zg. Slemen do žičke kartuzije. Po ogledu te znamenitosti in krajšem orisu zgodovine smo se ustavili še pri spomeniku NOB, ki je posvečen spominu na Milenka Kneževiča in njegove borce, ki so padli tik pred svobodo. Pot smo nadaljevali do Dramelj, kjer smo pohod zaključili.

Med pohodniki so bili znani obrazi iz Litije, Celja in okolice, med njimi sta bila tudi predsednik občinske konference SZDL Žalec in predsednik občinskega odbora ZZB NOV Žalec. Pogrešali pa smo stalnega udeleženca tega pohoda iz PD Žalec, tovariša Delaka, ki pa se je letos udeležil osrednjega pohoda po celotni trasi štirinajste divizije od Sedlarjevega do Ljubnega.

Bogomil Polavder

Občanova okrogla miza

SISTEMSKA PODPORA DOBRIM GOSPODARJEM

KAJ PRIČAKUJEMO OD NOVEGA OBRAČUNSKEGA SISTEMA?

Čeprav planiranju namenjamo v naši družbi veliko pozornost, pa tudi sil in časa, vse bolj pa se tudi zavedamo, da so dokumenti oziroma resolucije le še skupek želja in ciljev, ki imajo vse manj realnih možnosti za uresničitev. Gospodarska gibanja gredo svojo pot, žal ne tisto, ki smo jo začrtali in se zanjo z vsemi silami zavzemali. Čeprav že dolgo vemo, da pomenijo posamezni interventni ukrepi gašenje požara, kar velja tudi za načrtovane ukrepe, s katerimi se bomo lotili obračunskega sistema, pa se jih še naprej oklepamo. Tako kot vedno si od ukrepov veliko obetamo, tokrat še posebej, saj zagovorniki novega obračunskega sistema napovedujejo neizprosno bitko za zadnji poskus rešitve jugoslovanske ekonomije. Zakaj torej gre? Sedanji obračunski sistem ni prilagojen gospodarjenju v inflacijskih razmerah, kakršne so pri nas, sistem celo spodbuja inflacijo z nerealnim prikazovanjem dohodka. Nerealno prikazan oziroma napihnjen dohodek se je pretakal v različne oblike porabe in tako je gospodarstvo nenehno drselo v težji položaj. Podatek, da je gospodarstvo prevalilo dvanajst milijard dolarjev izgub na Narodno banko, zaskrbljujoče stanje samo še potrjuje. Napovedani ukrepi so že razburili duhove, tako kot vedno so mnenja o učinkovitosti ukrepov deljena, čeprav je več tistih, ki predvsem zagovarjajo, da je na tem področju treba nekaj storiti. Ker naj bi ukrepi stopili v veljavo že 1. julija, pa ob tem, da niso znane podrobnosti oziroma niso znani izvedbeni predpisi, že zastavlja vprašanje, ali se ne bo ponovila praksa iz preteklosti. Za mnenje o učinkovitosti interventnih ukrepov, za oceno predvidenih ukrepov novega obračunskega sistema, problematike izvoza, cen in spoštovanja sprejetih družbenih obveznostih smo zaprosili Alojza Došlerja, direktorja Tovarne nogavic Polzela, Toneta Savorgnanija, direktorja Ferralita, in Andreja Šepca, direktorja MIK Prebold.

Savinjski občan: Kako so pogoji gospodarjenja vplivali na rezultate v preteklem letu?

Lojze Došler: »S spremembami deviznega zakona, ki so bile sprejete lani, smo imeli v naši delovni organizaciji boljši položaj pri nabavi uvoženih surovin, vendar se sedaj razmere zaostrujejo tudi tu. Narodna banka zamuja pri plačilu zaradi pomanjkanja deviz, mi pa izgubljamo zaupanje in ugled pri zunanjih sodelavcih, kar bo imelo daljnosežne posledice. Ogrožena pa je tako tudi že preskrba s surovinami, da o tehnološkem zastoju sploh ne govorim. Znano je, da sedanji devizni režim ni stimulativen zaradi premajhnih izvoznih spodbud in nerealne rasti dinarja, zato je večina slovenske industrije zmanjšala izvoz in tako smo ravnali tudi mi. Kljub temu smo štirideset odstotkov fizičnega obsega proizvodnje izvozili, zato so težave z uvozom surovin toliko bolj nerazumljive in nemogoče. Čeprav je torej izvoz zlasti dohodkovno nezanimiv, si bomo prizadevali zadržati položaj na tujih tržiščih, ker smo prepričani, da mora priti do sprememb režima, še zlasti z vidika stimulacij.«

Tone Savorgnani: »Že ob sprejemanju novega deviznega zakona smo upozarjali, da bodo aktivni izvozniki prizadeti, kar se je sedaj tudi pokazalo v praksi. Stanje je sedaj takšno, da imamo konsignacijska naročila neplačana in seveda tudi neizdobavljena. Ne glede na to, da izvažamo petkrat več kot uvažamo, uvoz pa je odvisen od izvoza v preteklih letih, sedaj pa so še težave s plačili, ne moremo dobiti še tiste malenkosti, ki jih potrebujemo iz uvoza. Zato imamo sedaj težave pri izvozu kljub vsem zahtevam za večji izvoz, kar seveda ne gre skupaj in tu ni nobene logike več. Zato smo morali izvoz prilagoditi razmeram, sicer bi zašli v izgubo, posledice pa so potem jasne. Izvažamo torej toliko, kolikor je za nas zanimivo, jasno pa ne za vsako ceno. Predvsem pa bi morali z določenim odstotkom deviz sami razpolagati, kakor je v preteklosti že bilo.«

Andrej Šepec: »Na tujih tržiščih smo z našimi izdelki prisotni že vrsto let. Zavedamo se namreč, da je poleg zaslužka, ki pa ni dohodkovno zanimiv, pomemben stik, zlasti z zapadnim tržiščem. Izvozne stimulacije so povsem nelogične, če primerjam našo stimulacijo s stimulacijo za izvoz v dežele v razvoju, kjer pa so plačila sploh vprašljiva. Nimamo deviz za uvoz surovin in materialov, imamo pa jih za uvoz blaga široke potrošnje. Končno se je sedaj tudi za nas stimulacija povečala. Na tujih tržiščih ne moremo biti konkurenčni zaradi prevelike obremenitve in nenormalne rasti cen surovin. Nenehno govorimo o gospodarski stabilizaciji, v resnici pa stopicamo na mestu.

Kljub zelo ugodnim kazalcem posameznih kategorij gospodarjenja ob petnajstodstotnem večjem fizičnem obsegu proizvodnje nam sredstva za razširjeno reprodukcijo ne omogočajo potrebnega razvoja.«

Savinjski občan: Kako ocenjujete napovedane ukrepe za spremembo obračunskega sistema in kaj od njih pričakujete?

Lojze Došler: »Oceno novih ukrepov sedaj še ni mogoče dati. Teoretično so stvari dobro zastavljene, rezultati pa bodo odvisni predvsem od uresničevanja. Ko smo ocenili, kaj za nas pomeni stoodstotni dvig amortizacije, smo ugotovili, da moramo zagotoviti milijardo din, kar pa bo povzročilo pritisk na višje cene. Rast cen pa poleg surovin najbolj dvigajo obremenitve, ki so v razkoraku z dohodkom, ki ga sedaj umetno ustvarjamo. Zato je ukrep o realnem prikazovanju dohodka povsem umesten in nujen.«

Tone Savorgnani: »Da delimo tisto, česar nismo ustvarili, nikamor ne vodi. Zato je ukrep, naperjen proti temu, logičen in nujen. Žal pa tako kot je naša stalna praksa zopet predvidevamo izjeme, kar slabo vpliva na druge in nas postavlja v neenakopraven položaj. V isti sapi, ko govorimo o nujnosti razbremenitve gospodarstva, pa smo priča novim obremenitvam n. pr. elektrika.«

Andrej Šepec: »Narava našega dela je takšna, da nas kratkoročni ukrepi zelo motijo. Mi namreč sklepamo pogodbe že za naslednje leto, ob tem pa ne vemo, ob kakšnih pogojih bomo poslovali. Ker je osebni dohodek preveč obremenjen, ne moremo pa ga vključiti v strošek, kar pa ni spodbudno za večizmensko delo.«

Savinjski občan: Tudi v letošnjem letu se nadaljuje divjanje cen. Kje so vzroki za to in kaj storiti?

Tone Savorgnani: »Na tem področju je največji nered in prava zmeda. S kratkoročnimi ukrepi in raznimi zamrznitvami smo naredili več škode kot koristi. Predvsem bi se morali enkrat lotiti cen surovin in energije in od tu dalje urejati cene izdelkov. Pokrivanje izgub v elektrogospodarstvu nam bo vzelo polovico osebnega dohodka, kar pa s cenami gotovo ne bomo mogli nadomestiti, saj tega kupci ne bi sprejeli. Cene energije, jekla, koksa in odpadnih surovin v svetu padajo, pri nas pa rastejo, zato je jasno, da ne moremo biti konkurenčni na tujih tržiščih.«

Lojze Došler: »Cene na domačem trgu je nesmiselno administrativno urejati, vendar pri tem še kar naprej vztrajamo. Urejati jih mora trg. V sedanjih razmerah so nekateri vedno v privilegiranem položaju in to ruši sistem cen.«

Andrej Šepec: »Če bi na cene lahko sami vplivali, bi imeli trikrat večji dohodek.«

Savinjski občan: Tudi nagrajevanje in osebni dohodki so nam ušli iz rok. Kje so vzroki za to?

Lojze Došler: »Tudi na tem področju je preveč predpisov, kar povzroča nered. Decembrska izplačila to tudi dokazujejo. Ko pa se delavci primerjajo z delavci v drugih organizacijah, se tako ustvarja nezadovoljstvo in slabo delovno razpoloženje. Preveč je prisotna uravnilovka, družbeni dogovori ne spodbujajo dobrega dela.«

Tone Savorgnani: »Če že nagrajevanje administrativno urejamo, potem naj velja za vse, ne pa da stalno dopuščamo neke izjeme. Nemogoče pa je, da imajo delavci v tistih organizacijah, ki imajo izgubo, večje osebne dohodke kot v tistih, ki uspešno poslujejo. Nagrajevanje bi morala biti strokovna odločitev ne pa samoupravna na osnovi nekega sistema, ki sedaj ne spodbuja kreativnega dela in zato nam dobri kadri odhajajo, trpi pa razvoj, brez katerega ne bo napredka.«

Savinjski občan: Poravnavanje družbenih obveznosti je v naši občini še zlasti za komunalno interesno skupnost izredno slabo in že ogroža zagotavljanje najnujnejših življenjskih pogojev: od vodooskrbe, nadaljnje izgradnje stanovanj in drugih objektov — zaradi problemov kanalizacije, telefonije in cest. Solidarnost je v začaranem krogu. Kaj storiti?

V odgovoru na to vprašanje so si bili sogovorniki enotni. Problem je predvsem v pomanjkanju sredstev, še zlasti likvidnih. Oprostitev plačil posameznim organizacijam, spretno izmikanje nekaterih že vrsto let je povsem porušilo solidarnost. In če ne plačajo eni, zakaj bi mi, čeprav se zavedamo, da so komunalni objekti sestavni del našega dela. Z večjo odločnostjo odgovornih dejavnikov v občini, predvsem pa z enotnim izpolnjevanjem obveznosti, bi lahko tudi ta problem rešili. Ne nazadnje omenjene komunalne dobrine potrebujemo vsi, so menili sogovorniki. Pogovor zapisal

Janez Kroflič

foto: L. Korber

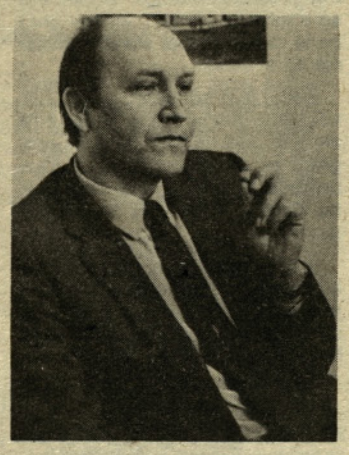

Lojze Došler

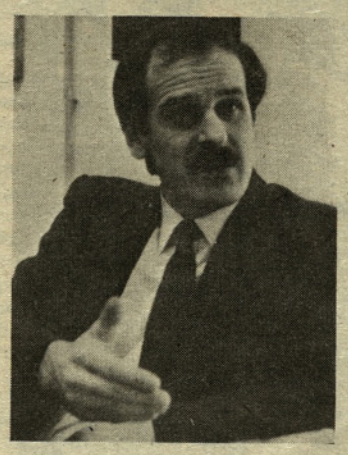

Tone Savorgnani

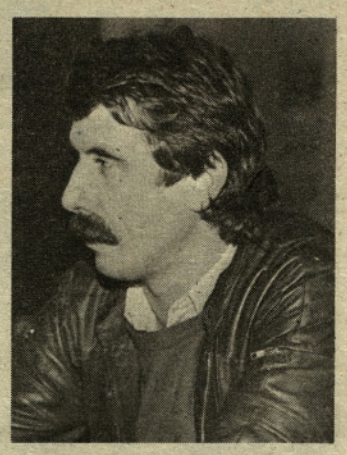

Andrej Šepec

MIK Prebold:

DOKAZ KAKOVOSTI IN MODNE PONUDBE

Nobena novost ni, da se MIK Prebold že vrsto let uvršča med najuspešnejše in najboljše proizvajalce ženske konfekcije. Njihova krila, hlače in kompleti so iskani izdelki na domačem tržišču, vse bolj pa tudi na zapadnem.

Kar polovico proizvodnje namreč izvozijo, lahko pa bi jo še več, vendar morajo skrbeti tudi za domače tržišče. »Čeprav izvoz v našem sistemu dohodkovno ni spodbuden, pa je za nas pomemben zlasti stik z zapadnim svetom, predvsem s tehnološkega in modnega vidika. Lani smo na tujih tržiščih prodali za 1.300.000 mark, letos načrtujemo še več. V ta izkupiček moram prišteti tudi dodelavno delo, ki ga opravljamo za tuje poslovne sodelavce. Končno so se sedaj povečale tudi izvozne stimulacije, kljub temu pa nam ostanek dohodka še vedno ne omogoča hitrejšega razvoja, čeprav bi za nas bil še kako potreben. »Sicer pa je naš kolektiv skromen, velik pa po srcu,« je ob odprtju nove industrijske prodajalne dejal direktor Andrej Šepec.

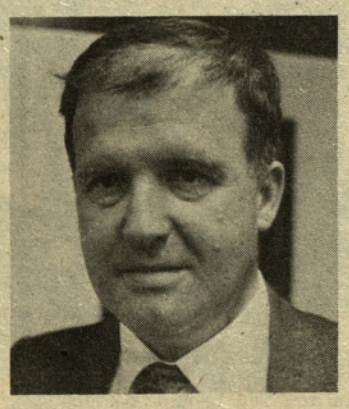

Valter Zupanc

»Sedanja industrijska prodajalna že dolgo ni več ustrezala potrebam. Prostorska stiska in neustrezna lokacija sta nas vodila k odločitvi za izgradnjo nove industrijske prodajalne v opuščeni tehnični trgovini. Sedaj, ko je prodajalna sodobno urejena, vidimo, da smo se pravilno odločili. V dosedanji trgovini je ena prodajalka ustvarila toliko prometa (trideset milijonov din), kot večji kupci v Beogradu. Za letošnje leto načrtujemo sto milijonov din prometa.

Še pomembneje pa je, da bomo lahko na enem mestu ponudili celoten program naših izdelkov in izdelkov drugih proizvajalcev konfekcije. Tega v drugih trgovinah ni, saj trgovci ponavadi naročajo le posamezne kolekcije. Za nas pa je industrijska prodajalna zanimiva tudi iz dohodkovnega vidika, pri čemer imam v mislih prevozne stroške, provizijo trgovin in takojšnje gotovinsko plačilo. Zaradi tega lahko v naši trgovini ponudimo posamezne izdelke ceneje, tiste z napako pa tudi s popustom. Izdelkov s popustom in z napako v drugih trgovinah ni mogoče dobiti. Z novo in sodobno industrijsko trgovino bomo popestrili ponudbo v Preboldu in jo tako zaokrožili s tekstilno tovarno. Industrijske trgovine postajajo namreč vse bolj zanimive tudi za turiste, teh pa v Preboldu ne manjka. Zavedamo pa se tudi, da bomo največ kupcev privabili z dobrimi in modnimi izdelki, kar nam je uspevalo že sedaj,« je dejal vodja komerciale Valter Zupanc.

Da je za MIK-ove izdelke med kupci veliko zanimanje, je dokazal tudi obisk ob odprtju nove trgovine. V pogovoru s prvimi obiskovalkami smo slišali precej pohval, predvsem na račun kakovosti in modne izbire. Zato nas tudi ne motijo nekoliko višje cene, saj se za dober izdelek splača tudi več plačati. Želimo si, da bi ta trgovina bila vedno tako dobro založena, je bilo med drugim tudi slišati. Morda bi kazalo še kaj napisati o bogati izbiri, vendar vam predlagamo, da raje same obiščete novo industrijsko prodajalno v Preboldu in se o izbiri same prepričate. Mi pa smo prepričani, da vam ne bo žal. In čeprav je ta trgovina namenjena nežnejšemu spolu, je sedaj pred praznikom dneva žena priložnost tudi za moške, da obiščejo MIK-ovo industrijsko prodajalno.

Marija Šuster: »Trgovina je zelo lepo urejena. Ugotovila pa sem tudi, da je dobro založena. Nasploh pa so MIK-ovi izdelki dobri in takšna je tudi izbira. Presenečenje, ki so nam ga pripravili danes ob odprtju nove trgovine, je prijetno, vesela pa sem seveda tudi izžrebane nagrade. Upam, da bo trgovina tudi v bodoče tako dobro založena.«

Olga Gorjup, prodajalka: »Neprimerni prostori in pa odpiralni čas nista bila v prid kupcem, sedaj pa imamo precej boljše pogoje za delo. Večja preglednost in založenost trgovine in pa daljši odpiralni čas bosta gotovo privabila še več kupcev. Tako bo trgovina odprta vsak dan od osme do osemnajste ure, ob sobotah pa od osme do dvanajste ure.«

Mira Stanko, poslovodja: »Vse, kar bo v redni proizvodnji, bomo nudili tudi v trgovini. Prvovrstne hlače, krila in komplete bodo kupci lahko dobili po nižjih cenah, izdelke z napako pa s popustom od 20 do 50 odstotkov. Kupcem pa nudimo tudi vse vrste bluz znanih proizvajalcev Almire, Lisce in Rašice in tako zaokrožujemo celostno ponudbo. Lahko pa nas pokličejo po telefonu na številko 722-018 in postregli jim bomo z vsemi informacijami o tem, kaj imamo na zalogi in kakšne so cene.«

Ker ima za novo pridobitev precej zaslug tudi krajevna skupnost, je na skromni slovesnosti prerezala trak predsednica sveta KS Prebold Marica Štorman

jk foto: L. Korber

Pavla Mlakar:

Knjiga je njeno življenje

Njenega dela ne bomo uspeli nikdar ovrednotiti, ker ni denarja, s katerim bi kupili prijazno besedo in voljo prežeto z ustrežljivostjo, ki veje iz nje. A tega verjetno tisti, ki jo poznajo le mimogrede, niti ne opazijo, zato pa se tega tolikanj bolj zavedajo tisti, ki radi preberejo kakšno dobro knjigo. Že 40 let truda in skrbi je posvetila delu med knjižnimi policami in delu z ljudmi, ki prihajajo k njej po knjige. Beseda je o Pavli Mlakar, ki dela v preboldski knjižnici, katere začetki segajo v sredino štiridesetih let, natančneje: v leto 1945.

Pavla Mlakar: Takrat smo imeli 160 knjig, ki smo jih nabrali po hišah in to v primerjavi s sedanjimi 9000 skoraj ni omembe vredno, a tako smo začeli. Z večjim številom knjig se je povečal tudi obseg dela, in tako je vestnost in natančnost pri delu zavzemala vse večjo vlogo. S knjigo je treba znati čutiti, človeka za takšno delo pa je težko najti in po pravici povedano, pomilujem tistega, ki bo prišel za mano. Pred kratkim mi je pri delu pomagala Tea Finžgar, ki ima resničen smisel za to delo in tudi za delo z otroki, vendar jo kličejo družinske obveznosti in mi sedaj le še občasno pomaga. Vendar sem mnenja, da bo v bodoče potrebno dobiti nekoga, ki se bo temu delu poklicno posvetil, knjig je vse več in tudi dela je preveč za enega samega.« Sam pri sebi pa si mislim, da sedaj že težko najdemo ljudi, ki so se kalili med NOB in v letih po njej, ki jim ni bilo težko delati in so se zavedali, da bo zaradi njihovega dela imela korist skupnost, v katero so verovali in se žrtvovali zanjo, od tega dela pa niso imeli nobenih posebnih materialnih koristi ali pa sploh nobenih. Postalo mi je jasno, da je Pavla Mlakar s svojim delom in po svojih najboljših močeh dokazala in še vedno dokazuje, da tudi sama sodi v staro gardo, ki se ne predaja, a njihovo delo morda prav zaradi te njihove skromnosti in neupadljivosti še vedno premalo cenimo.

»Sedaj se kar pozna,« nadaljuje najin razgovor Pavla, »da so knjige postale tako drage, da se tisti s povprečnimi osebnimi dohodki dvakrat premislijo, preden se odločijo za kakšno dražjo knjigo. Tu pri nas pa si lahko izposodijo knjige že za 30 dni, seveda jih je treba vrniti v 14-ih dneh, za tiste večjih vrednosti pa je potrebno odšteti 100 din. Ne pa »se že kar malo jezi,« da se med našimi člani najdejo tudi taki, ki si pridejo sposodit knjige, potem pa je ne vrnejo pravočasno, a to se še nekako potrpi, najbolj me jezijo tisti, ki tudi po drugem ali tretjem opominu ne vrnejo knjig. Največkrat so to tiste knjige, po katerih je največ povpraševanja, zato takšni neskrbni ljudje ne povzročajo škode samo knjižnici, temveč tudi ostalim obiskovalcem, ki jih moramo ne po svoji krivdi razočarati. Če kdo želi obogatiti svojo knjižno zbirko, je knjižnica prav gotovo zadnji prostor, ki bi služil takšnemu namenu, a mislim da je za nevračanje najpogosteje kriva malomarnost,« malo prizanesljivo je doda. »Knjižnica je odprta vsak četrtek od 16. do 19. ure in vsako prvo nedeljo v mesecu, včlani pa se lahko vsakdo, ki ima veselje do čitanja in ki plača 100 din. Sicer pa je naša knjižnica malo izven samih okvirov izposojanja knjig. Tu se srečujejo različni ljudje, ki jih družijo knjige, tu se kaj pomenijo, tudi zvedo kaj novega.

Na nek način čitalnica v malem, za pravo čitalnico niti nimamo pravega prostora, čeprav bi nam prav prišel. A zaenkrat smo kar zadovoljni, da smo dobili nov prostor, ki ga bomo namenili razširitvi mladinskega oddelka. To bo nova pridobitev za vso knjižnico.

Mnogo zaslug za obnovo knjižničnih prostorov gre na račun Tekstilne tovarne iz Prebolda, še posebno veliko truda je za to vložil tovariš Edvin Jordan. Sicer pa vlagamo sem svoj čas in trud kakor sami najbolje vemo in znamo.

Pomembno je, da so bralci zadovoljni. Zgodilo se je celo, da kdaj odnesemo tudi kakšno knjigo na dom, če je to potrebno,« je povedala Pavla Mlakar, ki je že 16 let upokojenka Tekstilne tovarne Prebold, in priznanja, ki jih je v teh 42 letih zvestobe prejela za delo na kulturnem področju, so le medel odsev njenega truda za širšo skupnost. Vsega, kar je storila za družbo, ji ta nikdar ne bo mogla povrniti, zato lahko Pavli le še enkrat izrečemo prisrčna hvala in ostani še naprej z nami, takšna kot si bila do sedaj, sebi, še bolj pa nam v zadovoljstvo.

BRANKO KOBAL

Lesjakova mama Neža:

Rodila sem trinajst otrok

V knjižici Vinska gora skozi čas je Ivan Košan, predsednik krajevne organizacije SZDL, ob praznovanju krajevnega praznika leta 1985 zapisal: »... Če kdo meni, da kraj nima bogate zgodovine, se prav gotovo moti. Na tem prelepem delu Slovenije že od nekdaj živi trden narod, ki je in bo kljuboval vsemu. Tudi med NOB so se naši ljudje aktivno vključili v boj proti okupatorju. Sodelovali so v mnogih akcijah. Vinska gora pa je darovala tudi številna življenja za svobodo ...«

Sedaj je predsednica KO SZDL učiteljica Anica Drev, ki že zdaj skrbi in dela na tem, da bi bil program za stoletnico šole in praznovanja občinskega praznika, ki bo letos v Vinski gori, kar najbolj pester in bogat.

Kraj je zadnji dve desetletji dobil zares pomladno podobo. Vse je nekam novo; poslopja, asfaltna cestišča, vodovod skoraj v vsaki hiši, telefonov skoraj tristo.

Šola je bila in je središče dogajanja. Živi z mnogimi sekcijami, ki ne delajo le na papirju. Vinska gora je gotovo med najbolj razgibanimi in delovnimi krajevnimi skupnostmi. Slišati je, da je predlagana za najaktivnejšo v Sloveniji. »To bo velik praznik!« je rekla z devetim križem na plečih Lesjakova mama Neža, ki je prišla v kraj kot dekle po debelejši kos kruha leta 1929. Tu v Janškovem selu se je poročila s postavnim kmečkim fantom Mihaelom. Rodila mu je trinajst otrok, dveh ni več, enajst jih pa še živi in vsi jo imajo radi. »Med nami je tista prava ljubezen. Pred poroko so mi prerokovali, da pač ne bom prišla na Lesjakov grunt, toda ljubezen je bila močnejša od prerokovanj. Žal je Mihaela prehitro pobrala bolezen.«

Lesjakova mama Neža z eno od hčera na levi in učiteljico Anico Drev na desni.

Težko je popisati to prisrčno srečanje, ki ni bilo vnaprej pripravljeno. Lesjakova mati je res neizmerno vesela vsega, kar se je po vojni naredilo v Vinski gori.

»Prvega partizana smo srečali nekje sredi leta 1943. Prosil je za hrano in obleko. Vse je dobil, se prijazno zahvalil in smuknil v gozd. Ko pa je slavna štirinajsta hodila tod, smo delali s polno paro: kuhali, šivali, prali, pletli. Se je zgodilo, da se je pri gornjem sosedu ustavil kurir, Nemci so kot podivjana zver hiteli v breg, moja hči pa kàr bosa po snegu. Kurirju je rešila življenje.«

Še veliko bi imela povedati v obujanju spominov, pri tem pa so ji pomagale hčere, ki so vse sodelovale v NOB, kar potrjujejo verodostojne odločbe.

»Tudi nas je za eno krepko četo,« se nasmeje mama, ko pove, da ima 29 vnukov in 23 pravnukov. »Pravijo, da moram učakati sto let. Za enkrat se glede zdravja še ne morem pritoževati. Še in še me veseli, ko vidim, čutim, občudujem, da se v naši Vinski gori kljub težavam nekaj gradi. Mladi so od sile! Ali ne, Anica?« igrivo pogleda učiteljico in predsednico krajevne SZDL.

Ob izvrstni malici malo utihnemo, potem se Lesjakova mama od srca zasmeje, ko pripomni: »Prepevam pa rada. Vsi smo nekam nagajivo razposajeni. Najraje pa imam partizanske-vojaške, tisto Kosec koso brusi, a žanjica žanje ..., tisto še posebej.«

Še veliko bi lahko zapisali o kmečki ženici iz Vinske gore, učiteljica Anica nam je zaupala, da jo bodo za osmi marec povabili v šolo, pionirji jo bodo obdarili s cvetjem in ji seveda vzklikali še na mnoga leta.

Drago Kumer

50 let skupnega življenja

V soboto, 7. februarja, sta praznovala zlato poroko Genovefa in Rudolf Natek doma iz Tabora.

Rudolf Natek se je rodil 1911. leta v Taboru kot sin Ivana in Helene. Osnovno šolo je obiskoval v Taboru ter se po njej odločil za kmetovanje in uspešno končal kmetijsko šolo v Šentjurju pri Celju. Ob kmetovanju se je izučil tudi mlinarskega poklica pri očetu, takratnem obrtniku. Leta 1960, ko je poplava uničila mlin, je opustil obrt mlinarja ter kmetoval dalje na kmetiji, kjer je še danes.

Genovefa Natek, rojena Topolovšek, je rojena 1915. leta v Ojstriški vasi kot hči Jurija in Jožefe. Osnovno šolo je obiskovala v Taboru in se izučila kuharskega poklica. Ko pa ji je bilo 22 let, se je poročila. V zakonu se jima je rodilo osem otrok, od tega pet fantov in tri dekleta. Vsi so se izučili svojega poklica in imajo svoje družine ter radi prihajajo domov. V veselje pa jima je 13 vnukov in ena pravnukinja.

Zaradi velikega števila svatov je bil obred zlate poroke v skupščinski dvorani žalske občinske skupščine, opravil pa ga je predsednik skupščine občine Ludvik Semprimožnik. (Na sliki: med obredom zlate poroke).

TONE TAVČAR

Vera Potnik

Planinka in zbiralka narodnih noš

Več kot tri desetletja so se kopičile lutke, oblečene v narodne noše, pri Veri Potnikovi iz Žalca. Priznati moramo, da se tovrstnega zbiranja loti le malokdo. No, Vera jih je zbrala nad osemdeset tudi iz najbolj oddaljenih dežela sveta. Toda ni bila samo zbirateljica narodnih noš, temveč je planinka, ki je prehodila kar osemindvajset planinskih transverzal.

Na svojo zbirko je posebej ponosna in kmalu po stisku rok sva stali pred vitrino, kjer stojijo lutke. Ob vsaki bi se lahko ustavila, pripovedovala o kraju, kjer jo je kupila, o človeku, ki jo je prinesel. Toda prvi dve narodni noši je dobila v dar, pripoveduje. Mogoče se je Vere prav zaradi njih lotila ta zbirateljska strast. Med vojno je bila izgnana v Kraljevo, točneje v vas Trmbas. Tam je preživela večino vojnih dni in s tamkajšnjimi ljudmi se je spletlo prijateljstvo, tako da se je kmalu po vojni odpravila na pot in jih obiskala.

»V spomin na to so mi podarili lutki v narodnih nošah — slovensko in srbsko,« je razlagala Vera.

Vse do današnjih dni se je njena zbirka stalno večala, toda najbolj ponosna je na prvi dve. Toda vse skupaj postaja predrago, odkar se je pred dvema letoma upokojila.

»Prejemam le nekaj nad osem starih milijonov pokojnine, tako da si skoraj ne morem več privoščiti zbiranja narodnih noš. Tudi podariti sem že morala kakšno, ker mi je za nakup darila zmanjkalo denarja,« je žalostno razlagala. In dodala: »Še najteže sem zbrala jugoslovanske narodne noše, in dozdeva se mi, da imajo odgovorni do tega malodane mačehovski odnos. Ponekod jih sploh niso prodajali, če pa so jih, so bile brez etuijev in podobno. Bosansko narodno nošo sem po dolgem iskanju kupila v Sinju.«

»Tudi zaradi zbiranja si je želela pokukati v širni svet. Šele s tem so dobile narodne noše pravo vrednost.

»S potovanji sem začela kasneje, približno pred šestnajstimi leti in iz večine evropskih držav sem sama prinesla narodne noše. No, iz Brazilije in Vietnama pa sem jih dobila,« je pripovedovala.

Še sva se vrnili v prva povojna leta. Vera je bila med mladimi, ki so gradili progo Šamac—Sarajevo, udeležila pa se je še dveh akcij po dolini. Lepa so bila tista leta, toda tudi težka. Zaposlitve si ni mogla izbirati.

»Moja prva zaposlitev je bil okraj Mozirje. Tja gor sem se vsak dan vozila iz rodne Zabukovice. Šla sem zjutraj, vrnila sem se zvečer in niti mi ni bilo tako hudo. Pozimi pa sem včasih prespala kar v pisarni,« je rekla.

Zabukovico in Griže Vera pogostokrat omenja.

»Na Žalec se še vedno nisem prav navadila, čeprav že leta in leta živim tukaj,« je pripovedovala. K pevskemu zboru je hodila prepevat v Griže in si je zato zaslužila Gallusovo značko. Na ta kraj jo veže še planinsko društvo in z njim je videla veliko planin po domovini. Takole je povedala:

»Vseskozi sem članica tamkajšnjega društva. V njem se je zbrala takšna skupina ljudi, da sem vse dopuste, praznike, sobote in nedelje preživela v hribih. Dokončanih imam osemindvajset planinskih transverzal in sem že planinka druge in tretje kategorije. Poleg tega sem opravila številne pohode po poteh NOB.« Po premisleku pa je dodala: »Nazadnje sem dokončala jugoslovansko planinsko transverzalo. V prihodnje skorajda ne verjamem, da se bom še lotevala daljših poti, saj mi zdravje čedalje manj služi.«

Potihoma Vera še vedno verjame, da bo lahko prehodila še veliko planinskih poti. Zato, da bo uživala v njihovih lepotah in tudi zato, da se bo povečalo njihovo število.

Marjana Natek

akerman m.

FRIZERSTVO KANA

žalec, roševa 5

čestita vsem ženam in poslovnim sodelavkam za 8. marec — dan žena.

To in ono o letošnji smučariji

Čeprav je letošnja zima za smučarje in upravljalce smučišč precej muhasta, pa je bila vsaj med zimskimi počitnicami smuka ugodna. Živ žav je bilo slišati skoraj na vsakem hribčku. Člani smučarskih klubov Prebold in Žalec so na svojih smučiščih pripravili smučarske tečaje za najmlajše in interesentov je bilo toliko, da vseh niti niso mogli sprejeti. Smučarski klub Gozdnik je organiziral tečaj za učence do četrtih razredov osnovnih šol Žalec, Petrovče in Griže. Ker niso imeli dovolj smučarskih vaditeljev, niso mogli sprejeti vseh, ki so se želeli naučiti smučati. Zato pa so v Preboldu poskrbeli, da nihče ni ostal prepuščen sam sebi. Z novim teptalnim strojem so dobro uredili smučišče in tekaško progo, tako da so lahko rekreativci resnično prišli na svoj račun. Tudi na Vranskem, na Polzeli, Šempetru, Braslovčah in v Vinski gori so poskrbeli za tečaje in smuko, kar vse potrjuje, da je smučanje resnično najbolj množična rekreacija, v katero pa vse premalo vlagamo. Če ne bi bilo prizadevnih delavcev smučarskih klubov, bi bila ta dejavnost precej osiromašena. Zato jim velja izreči vse priznanje, pomoč pa bi bila veliko več vredna kot pa kritika na delo in urejenost smučišč, ki je največkrat zelo enostranska.

Tudi letos je bilo slišati različne ocene o urejenosti športno-rekreativnega centra Golte. Zato smo se hoteli sami prepričati o razmerah na Golteh, predvsem pa zapisati objektivno oceno, ki naj bi spodbudila vse za izboljšanje stanja. »Največji obisk, tako kot vsako leto, smo zabeležili v času počitnic. V teh dneh je na Golteh smučalo vsak dan trikrat več smučarjev kot so naše zmogljivosti. Zato se neljubih vrst nismo mogli izogniti, negodovanje smučarjev pa je seveda upravičeno. Slabo voljo pa povzročajo tudi tisti, ki nočejo upoštevati pravil in tako ustvarjajo težave tudi našim delavcem. Že nekaj let si prizadevamo odpraviti ozko grlo, ki jo predstavlja sedežnica od hotela do smučišča Stari stani. Upali smo in družbeni svet si je prizadeval, da bi že letošnjo sezono pridobili dvosedežnico, ki bi veljala osemdeset milijonov dinarjev. Prizadevali si bomo, da bi ta cilj končno uresničili za naslednjo sezono, tako smo zapisali v razvojnem programu, uresničitev pa bo odvisna od zagotovitve finančnih sredstev. Da postaja smučarski center Golte vedno bolj priljubljen, potrjuje obisk in 3700 letnih kart, ki smo jih prodali tudi s pomočjo sindikalnih organizacij, za kar se jim še posebej zahvaljujem. Nujno bomo morali povečati tudi namestitvene kapacitete, za to naj bi poskrbel Merx, če hočemo, da bo poslovanje uspešnejše, kar bi lahko dosegli s podaljšanjem sezone. Smuka je na naših smučiščih najlepša v mesecu marcu, tedaj pa obisk ni takšen kot med počitnicami.

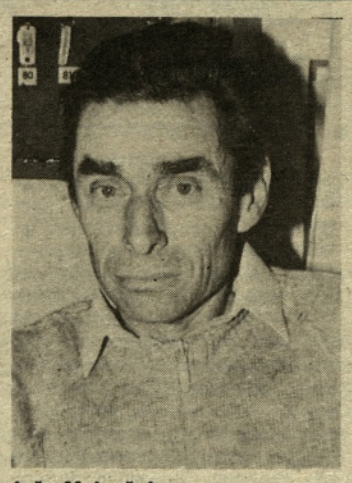

Jože Melanšek

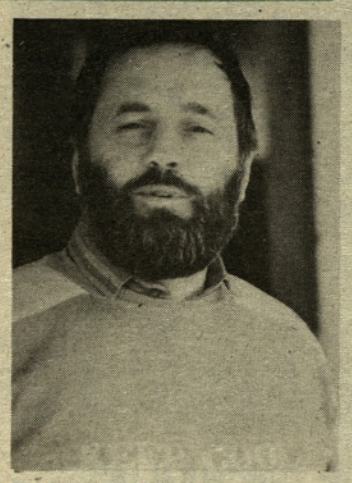

Marjan Prelog

Skratka, če hočemo imeti boljše pogoje za smučanje bomo morali zato tudi nameniti več sredstev. Sami bomo storili vse, kar je v naših močeh, da bi obiskovalci bili zadovoljni, pričakujemo pa potem bomo morali pokazati še več razumevanja za razvoj tega potrebnega smučarskega centra. »Z dvema novima teptalnima strojema smo veliko pridobili in za to lahko bolje vzdržujemo proge. Ko bomo dobili še frezo, se bomo lahko lotili še za smučarje neljubih grbin. Imamo tudi top za pripravo umetnega snega, z vodo pa lahko sedaj tudi utrjujemo proge. Na tem področju smo torej precej napredovali, zato nas nekatere kritike, ki so naslovljene na urejenost prog, bolijo in nam jemljejo tudi voljo. Na to, da delamo pravzaprav noč in dan, najbrž nihče ne pomisli. S pomočjo članov SK Celje in Velenje si predvsem želimo, da bi bila smuka kar najugodnejša in da bi center napredoval in tako pridobival na slovesu. Mnoge smučarske tekme, ki nam jih zaupajo organizatorji, pa to že potrjujejo. Zavedamo pa se tudi slabosti, ki jih ne zanikamo, nanje pa največkrat sami nimamo vpliva,« je dejal tehnični vodja Marjan Prelog. In nazadnje še misel o letošnjem množičnem odhodu smučarjev v sosednje države. Dokler bo urejenost smučišč, predvsem pa njihova zmogljivost v tujini bistveno boljša, tako dolgo odhajanja v tujino ne bo mogoče zadržati. Pa tudi propaganda turističnih agencij in smučarskih centrov bi lahko bila mnogo bolj prodorna za smučanje na domačih terenih. Skratka: več bomo morali nameniti za boljšo smuko in se končno zavedati, da je turizem resnično pomembna gospodarska dejavnost, ki je tudi izvozno usmerjena.

Metka Luskar

Mojca Ručigaj

Marija Kvas

In še mnenje obiskovalcev smuke na Golteh. Predvsem nas je zanimalo, kaj menijo o urejenosti prog. Povedali so:

Metka Luskar: »Na Golteh je letos smuka dobra, tudi proge so dobro urejene, predvsem pa bolje kot preteklo leto. Sedaj ko so počitnice, sem pričakovala tudi večje vrste, najbolj pa me jezi obnašanje posameznikov, ki ustvarjajo nered na smučiščih in v vrstah.«

Marija Kvas: »Na vrste sem se že navadila. Prav bi bilo, da bi redarji bolj skrbeli za red v vrstah, zaradi posameznikov se jezi večina smučarjev. Proge so dobro urejene, osebje v recepciji in hotelu je prijazno in vedno pripravljeno pomagati.«

Mojca Ručigaj: »Imam letno karto, sedaj v počitnicah pa prihajam na Golte vsak dan. Proge so dobro urejene, smučišča so tudi primerno zavarovana, kar v preteklih letih ni bilo. Največja gneča je pri sedežnici in čas bi že bil, da bi enkrat rešili ta problem.«

jk

Matjaž Baudek s tečajniki na smučišču v Libojah

Milica Volk

Njen vsakdan in drugače

Po dveh kilometrih vzpenjajoče ceste, na katero ste zavili pri asfaltni bazi v Pirešici, se pride do gostilne Volk v Studencih 52. Nehote se boste zazrli v lepoto okolja. Lepo se vidijo dolinske vasi: Arja vas, Petrovče, Levec, Pirešica in okoliški hribi: Mrzlica, Gozdnik, Šmohor, žal pa to idilo zelenja in libojsko kotlino kazijo gole skale Kotečnika, kjer je delovišče kamnoloma. Z mešanimi občutki razmišljaš, kaj vse človek ustvarja in uničuje.

V gostišču vas zajame prijetna ureditev lokala, veselje gostov in prijetne besede dobrodošlice lastnikov Milice in Franca VOLKA. Franc pravi, da zadnja leta nima časa pomagati ženi, saj poleg terenske službe dela kot predsednik KS Ponikva že drugi mandat in sam skrbi tudi za administrativna dela. Ob sredah popoldne in v nedeljo pa ima uradne ure. Ves razvnet razlaga, kaj vse bi naredili v KS, vendar so finančna sredstva skromna. Ko omeni še telefonsko omrežje, prikima tudi Milica. »Ja,« pravi: »potem bi lahko gostje po telefonu naročili prihod za večje družbe in tudi meni ne bi bilo potrebno za vsako stvar od doma, pa še dobim je ne.«

Milica se spominja, kako sta z možem ročno pričela z gradnjo ceste, da sta lahko čez dve leti pričela z zidavo nove hiše. Obraz ji uklene trpkost, ko se spominja, da je za gradnjo morala nositi vodo v strmi breg iz Puncerjeve mlake, kot so jo imenovali, za pitje in kuhanje pa dvajset minut daleč. Leta 1979 sta odprla sedanji lokal, saj je Milica kvalificirana gostinska delavka, pred tem je delala v Ljudski restavraciji v Celju.

Pravi, da delo moža razume, saj tudi ona dela v DPO in je delegat OK SZDL, DPZ in vodja delegacije zbora KS.

V letnem času je gostišče odprto od 10. do 22. ure, v zimskem pa od 14. do 22. ure. Sprejemajo naročila za večje družbe (poroke, razna praznovanja itd.). Vedno lahko dobite domač kruh in narezek. Po naročilu pa kosilo, postrvi, jedi na žaru in prekmursko gibanico, ki je v slojih polnjena z makom, jabolki, skuto in orehi. »Jesti se mora topla,« pravi Milica, ki skrbi, da je postrežba solidna, hrana pa vedno sveža. Če še niste bili pri njih, ste te dobrote lahko poskusili na žalski noči. Ob večjem delu ji pomagata hčerki, sin, ki je gostinski tehnik, snaha in sorodniki. Ko jo začuden pogledam, se nasmehne in pravi »zato, da so gostje čim hitreje postreženi, saj se jedi ne smejo ohladiti, zalivajo se z dobrimi in izbranimi vini.«

Najin pogovor je prekinil otroški živ žav njenih vnukov. Želimo ji mnogo gostov in dela, saj pravi da v njem uživa.

Milica Volk med svojimi, ki so ji v veliko pomoč pri vodenju gostišča. Jernej K.

40 let
Kovinarske dejavnosti
1947—1987
KIV

BRZOPARILNIK

VSEBINE 50, 75, 100, 125, 150, 200 in 220 LITROV
PREDNOSTI:
— HITRO KUHANJE V PARI pogojeno z veliko talno površino in ugodnim toplotnim izkoristkom; potemtakem hitro izparevanje vsebine vode
— EKONOMIČNA PORABA GORIVA vsled primerne izvedbe kurišča; dosledni izkoristek toplote
— UDOBNA IN ENOSTAVNA UPORABA radi nizke izvedbe in prekucne priprave
— ŠTEVILNE UPORABNE MOŽNOSTI za pripravo živinskih krmil, kot brzoparilnik perila, kot brzoparilnik za kuhanje. Priporočljiva šamotna obzidava kurišča. Pred kurjenjem obvezno kotel napolniti s primerno količino vode.

Turizem v Preboldu

Zaslužili bi si nagelj, a tudi bodečo nežo

Preboldčani so imeli v preteklosti živahno turistično dejavnost. A zadnje čase se je umirila. Ne samo umirila, kar zamrla je. Marsikomu je tako še najbolj prav, toda ni tudi tako malo tistih, ki so si turizem vzeli k srcu.

Le-ti so konec januarja sedli za skupno mizo v preboldskem hotelu z namenom, da bi ugotovili, kaj so v Preboldu na področju turizma že naredili, kaj trenutno imajo in kaj bi lahko z roko v roki še dosegli.

EN VLEČNI KONJ JE PREMALO

Okrog trideset jih je prišlo na ta pogovor, ki so ga organiziralj člani krajevne konference socialistične zveze. Bili so tam predstavniki preboldskih krajevnih organizacij in nekaterih društev, ljudje iz sosednjih turističnih društev, predstavnica celjske turistične zveze. Manjkalo je petnajst povabljenih, med njimi predstavnik iz preboldske največje delovne organizacije.

Namen tega pogovora, kot je povedal predsednik krajevne socialistične zveze, ni bil pranje umazanega perila in vlačenje stvari iz naftalina, temveč ugotavljanje možnosti za oživitev turistične dejavnosti v Preboldu.

Na začetku je predstavnik krajevne skupnosti Valter Zupanc pripovedoval o turističnih dosežkih kraja v preteklosti, potem pa so začeli živahno razpravljati. Predvsem okrog treh stvari se je tisto januarsko sobotno popoldne vrtel pogovor: okrog hotela, turističnega društva in razmer v krajevni skupnosti. Hotel po mnenju udeležencev pogovora sam ne more biti edini vlečni konj in reševati problemov turistične dejavnosti v Preboldu. Podprli so razvijanje stacionarnega turizma v tem Hmezadovem objektu, po njihovem mnenju pa bi se morali v kraju truditi, da bo bolj zaživela izvenpenzionska poraba. Še zlasti letos, ko bodo hotelske sobe skozi vse leto zasedali gostje iz Nizozemske.

Sicer pa se zavedajo, da s šestdesetimi ležišči ne morejo zidati gradov v oblake. Zato so razpravljalci menili, da bi morali bolj izkoristiti prostore v lovskem domu, v planinskem domu v Mariji Reki ter da bi le poskusili pridobiti enega ali dva gospodarja, ki bi se bila pripravljena ukvarjati s kmečkim turizmom.

VOZ JE BREZ VOZNIKA

Kislo jabolko tega razgovora je bilo preboldsko turistično društvo. Le-to je bilo pred leti zelo delavno, zdaj jim je zmanjkalo sape. Bolje povedano: manjka jim človek, ki bi sedel za krmilo, kajti sedanji predsednik ni več pripravljen voziti njihovega voza. V turističnem društvu jih pesti še nestalni vir financiranja, od turistične takse pa, tako so povedali, že nekaj časa niso videli dinarja. Nasploh v društvu opažajo razmere, kakršne so v zadnjem času značilne za celotno krajevno skupnost Prebold: povsod je čutiti nepovezanost, nič ne deluje tako, kot bi moralo in kot so navajeni, premalo je tistih, ki delajo in preveč takšnih, ki ne naredijo ničesar.

A kljub vsemu temu ljudje v Preboldu nočejo vreči puške v koruzo. Stališče razpravljalcev je bilo na koncu takšno: Preboldčani bodo svoj turistični voz peljali naprej. Za to, pravijo, imajo vse možnosti, imajo primerno lego, imajo gostinske in športno-rekreacijske objekte, razmeroma čisto okolje, na voljo so smučišča, kar precej je bilo slišati predlogov za različne prireditve. Skratka, možnosti za razvoj turizma po oceni razpravljalcev imajo, vendar jih niso znali izkoristiti, ker v zadnjem času niso znali drug drugemu ponuditi roke in si naliti čistega vina. Ali kot je povedal nekdo izmed udeležencev — zaenkrat imajo možnosti, da dobijo turistični nagelj, pa tudi bodečo nežo!

Irena Jelen-Baša

PODELILI SAVINOVE NAGRADE, PLAKETE IN PRIZNANJA

Na proslavi kulturnega praznika v žalskem kulturnem domu je predsednica skupščine kulturne skupnosti Valerija Verdnik podelila letošnje Savinove nagrade, plakete in priznanja. Savinove nagrade s plaketo so dobili: Kulturno društvo Andraž, Ivan Mikek iz Vrbja, Mirko Podgoršek iz Prebolda in Eran Sadnik iz Žalca. Savinove plakete so prejeli: Zoran Kovač iz Celja — posmrtno, Hilda Pfeifer s Polzele, Tinka Zupanc, Franc Ježovnik, Stanko Grm in Jože Jan, vsi iz Griž; Konrad Podbregar iz Petrovč in člani amaterskega gledališča Vrba pri Kulturnem društvu Vrbje. Savinova priznanja pa so letos podelili: Lei Lah s Ponikve, Petru Kosu, prav tako s Ponikve, Dragu Kumru iz Prebolda, Hildi Premik, Jožetu Gaberšku, Citi Pospeh in Danici Grabner, vsi iz Griž, ter Anici Aškerc iz Petrovč.

Irena Jelen-Baša
Foto: Ljubo Korber

Ivan Mikek

»Nikoli mi ni dolgčas«

Ne vem, zakaj mi je v tisti mični sobi najprej padla v oči stenska ura. Takšna, kakršno sta nekdaj navijala trdni kmečki očanec ali pa sivolasa ženica. Kasneje sem razmišljala, da je tista ura pravzaprav podoba svojega gospodarja.

Tako kot se nihalo nikdar ne zaustavi, tako tudi Ivan ne pozna počitka. Ko s svojimi igralci naštudira eno igro, že razmišlja o drugi. In če je ne najde med oguljenimi teksti, se k pisanju spravi kar sam.

Pričakovala sem malce drugačnega sobesednika. Bolj zadržanega, uradnega. A je bil prav prijeten in dobrodušen tale moj sogovornik. Da je bil led takoj prebit, je poskrbel še prijazen muc, ki je lenuharil na polici, pa ga je moj prihod spravil iz lenobne dremavosti.

Opazovala sem sobesednika. Tokrat je bil to človek, ki je svoje življenje posvetil amaterski kulturi; bolje rečeno ljubiteljskemu gledališču. Posvetil v tolikšni meri, da mu je to življenje najbrž že prišlo v meso in kri, kajti v pogovoru ni sedel pri miru in držal križem rok. Ne, korakal je po sobi. Gor in dol. Kot se pač spodobi pravemu režiserju.

Povprašala sem ga po njegovi življenjski poti. Zatopil se je v spomine in začel razkrivati zgodbo svojega življenja. Rodil se je v Velenju. Očetu rudarju. A v tamkajšnjih rovih ni bilo dovolj dela za vse sinove Šaleške doline, zato je Mikekov ata prišel v zabukovško jamo. Ivan je bil edini sin. Po svoje srečnež, saj so mu tako laže plačali šolanje v gimnaziji. Znanja in učenosti si ni mogel dolgo nabirati, kajti po dolini je začel odmevati topot okupatorskih škornjev. Pa naj govori Ivan sam: »Dvainštiridesetega sem postal skojevec. Kmalu zatem sem dobil poziv za nemško delovno taborišče, od koder so me poslali v nemško vojsko. Po treh mesecih sem jim ušel, dobil zvezo s francoskimi partizani in bil z njimi do februarja 44. Ob nekem napadu na pošto so me ujeli francoski žandarji. »Senca mu je preletela obraz, ki se dolgo ni zvedril. Sklenil je roki, spet počasi stopal gor in dol ter nadaljeval: »Takrat se je začela trnova pot. Najprej v francoski ječi, od tam po izkrcanju zaveznikov v Normandiji v nemških taboriščih. Potem končno svobodni dan.«

Zdaj se mu je obraz spet razvedril, neljube spomine je odrinil pred novimi, prijetnejšimi. S tistimi o delu ljudsko-prosvetnega referenta takoj po dneh vojne vihre, pa z onimi iz časov, ko je služboval v gradbeništvu. Najprej kot direktor Gradnje, potem polzelskih Uslug, vmes je postal diplomirani gradbeni inženir, potem samostojni obrtnik vse do upokojitve pred slabimi tremi leti.

Štrena pripovedi se mu zlepa ni utrgala, pripoved ne razvodenela. Vmes je bilo slišati le prasketanje ognja v stari peči, kdaj pa kdaj rahel šum s ceste in tiktakanje tiste ure v kotu. Mimogrede je razkril, da kaže čas že dobrih 150 let. Da jo je dobil od svoje matere. Pa še o drugih stvareh mi je razlagal. Pod staro uro budi spomin na nekdanji čas prelep kolovrat, spet drugje stara podkev. V roke je vzel lončeno posodo, v kateri mu je mati spekla potico. Rad jo je imel, svojo mater. In hvaležen jima je, da sta ga dala v šole, čeprav je vsakdanji kos kruha bil zato najbrž malce tanjši.

Spet je sogovornik premeril sobo, šel z roko skozi rahlo osivele lase, prijazna gospodinja pa je ponujala sladke kokosove piškote in dišečo kavo. O tistem, zaradi česar sem obiskala Mikekove v Vrbju tistega meglenega jutra, je zdaj stekla pripoved. O Ivanovem kulturnem delu, o njegovih igrah in režiranju. S spomini se je spet pognal v mlada leta. »Prvič sem igral že kot otrok. V Siroti Jerici je to bilo,« je razlagal. »V gimnaziji sem zrežiral enodejanko, ki smo jo uprizorili pri Krajnčevih,« je še dodal. In potem med smehom: »Celo nekaj ljudi je prišlo, pa še zaploskali so nam,« je bil ponosen.

To so bile prve stopinje, prave korake v gledališki svet je začel delati po tistem težko pričakovanem maju. »Igral sem, pel, organiziral mitinge, dve leti po vojni sem režiral lastno delo Dva svetova,« je obujal spomine. Po dve, tri igre so potem naštudirali vsako leto; Županovo Micko, del Kranjskih komedijantov, Linhartovega Matička, mladinske in ljudske igre, Mikekovo Vaško komedijo, ki je kasneje prerasla v opereto. Vsega skupaj okrog štirideset uprizoritev, kjer je Ivan Mikek igral, režiral, zaradi česar je šel na tri režiserske tečaje, nekatere uprizoritve je tudi sam napisal. Zdaj bo ta seznam spet razširil. »V Grižah pripravljamo Šurekovo komedijo Pesem s ceste. Kaj se v njej dogaja, bomo pokazali čez mesec dni.«

V kotu se je oglasila ura. Razmišljam, kolikokrat je najbrž gospodar poslušal njen večni tiktak, ko je brskal med oguljenimi teksti, pisal nove ali pa razglabljal o tem, kako delo najbolje postaviti na oder letnega gledališča v Limberku. O njem se je najhitreje razgovoril. Kot je mati ponosna na svojega otroka, tako je Ivan s ponosom in ljubeznijo govoril o kraju, kjer so se nekdaj zbirali le potepuhi in cigani, kratkohlačniki pa so tam lovili ribe in preganjali fazane. Kako tudi ne bi bil ponosen, saj je skupaj z drugimi Grižani bdel nad letnim gledališčem

Ivan Mikek

od njegovega rojstva do današnjih dni. In tudi v tem slutim tisto nevidno nit, ki ga kot jeklo veže na ljudi pod obronki griških hribov. »Ja, rad imam tiste ljudi,« je tudi sam potrdil moja občutja.

Ivan ima poleg Griž in tamkajšnjega dela rad še veliko stvari. Rad ima svoj sadovnjak, pa ribe in trto, ki jo neguje, rad ima naše hribe. Vse tisto pač, zaradi česar mu nikdar ni dolgčas.

Čisto na koncu sem ga povprašala še o priznanju, ki ga je dobil ob letošnjem kulturnem prazniku — Savinovi nagradi s plaketo. »Veste, nagrada te spomni, da si star,« je bil resen.

A takšna razmišljanja naj Ivan Mikek hitro dene v kraj. Naj mu bo nagrada le priznanje za sedanje delo in spodbuda, da bo neprekinjeno delal še naprej. Tako kot neprekinjeno teče tista njegova mična ura.

Irena Jelen-Baša

Razgibano kulturno življenje

Pred dnevi so polzelski svobodaši polagali obračun svojega dela. Po kratkem umetniškem programu, ki so ga pripravili člani recitatorske skupine, je podal poročilo o delu za lani in o načrtih za letos predsednik DPD Svobode Stanko Novak. Poudaril je, da so na področju vokalne glasbe uspešno delovali moški in mešani pevski zbor in vokalni kvintet Lastovka. Tudi instrumentalna glasba, kamor štejejo ansambel Slovenija in tamburaški orkester, sta bila uspešna. Gledališka skupina je pripravila premiero in devet predstav igre Kje je meja, kino sekcija pa je pripravila 11. teden mladinskega filma. V Komendi je bila odprta stalna razstava likovnih del Darinke Pavletič-Lorenčakove. Tudi plesna skupina Natya je s svojimi nastopi in gostovanji dosegla velik napredek. Društvena knjižnica pa je ob 40-letnici ustanovitve pripravila srečanje z bralci.

V svojih delovnih načrtih predvidevajo, da bi še naprej delali z nezmanjšanim poletom ter pripravili Polzelanom veliko prijetnih uric, ki bodo tudi na ustrezni umetniški ravni. Zaenkrat pa so že napovedali premiero v marcu, v aprilu nastop pevskih zborov in v juniju kulturno-turistično prireditev.

T. TAVČAR

Premiera na Polzeli

DPD Svoboda Polzela — dramska sekcija se že dalj časa pripravlja na uprizoritev komedije Iva Brešarja Slavnostna večerja v pogrebnem podjetju. Delo režira Jaka Jeršič, ki je dejal, da bo premiera 7. marca ob 17. uri, ponovitev pa 8. marca ob 15. uri.

V komediji bodo nastopili Jožica Škorjanc, Toni Turnšek, Stane Romih, Igor Pungartnik, Vlado Marjetič, Vlasta Pšaker, Edo Masnec, Dora Gračner, Sergej Ocvirk, Bojan Verdev, Dušan Pur, Matjaž Jeršič in Tanja Cunk.

T. TAVČAR

Občinska matična knjižnica

Akcija: Knjige v knjižnico

Z resničnim zanosom objavljamo dejstvo, da nam je v Občinski matični knjižnici uspel prvi del akcije: knjige v knjižnico!

Pretekli teden so nam na občinskem svetu Zveze sindikatov Slovenije v Žalcu podarili preko sto knjig. Čeprav je takšen način sodelovanja že ustaljen v širšem okolju, si naša knjižnica kljub temu dovoljuje nekoliko pesniško izraziti dejstvo, da nam je uspelo oživiti na papirju zastavljeno nalogo. Mnoge institucije v občini imajo namreč svoje knjižnice. Nekatere med njimi skrivajo prave dragocenosti, ki pa se, žal, prašijo na policah za pisarniškimi mizami. Te knjige so resnično mrtev kapital. Pomislimo, koliko zahtevnih bralcev išče v knjižnici vsestransko zadovoljitev bralnih potreb in interesov. Knjižnica je res upravičeno edini prostor, kjer smejo pričakovati tovrstno zadostitev. Iz tega tudi izvira naša akcija: knjige v knjižnico.

Med podarjenimi knjigami iz OŠ ZSS Žalec je tudi mnogo knjig v srbohrvatskem jeziku, kar je še posebej dobrodošlo. Glede na razmerje sestave prebivalstva se namreč trudimo ustvariti jezikovno razmerje v ponudbi knjižnega gradiva.

V prihodnje z veseljem pričakujemo podobno akcijo s Socialistično zvezo delovnega ljudstva v Žalcu in drugimi družbeno-političnimi organizacijami v občini.

Obračamo se tudi na vse posameznike, ki bi mogli pogrešati kakšno knjigo s svojih polic, naj jo podarijo. Željno in hvaležno jih pričakujemo. Navsezadnje gre za našo skupno stvar in še sreča, da moremo sami kaj storiti zase.

Irena Završnik

Književna mladina Žalec in Občinska matična knjižnica sta pripravili literarni večer, ki je bil v četrtek, 12. 2. 87' v prostorih Občinske matične knjižnice v Žalcu.

Na večeru so prisostvovali mladi literati, ki so objavili svoja dela v glasilu »Ml« — Književne mladine Žalec. V prvem delu smo pripravili literarni program poezije, ki so jo člani KM napisali sami.

Gostje večera: Meta Rainer, Peter Božič in Ivo S. Stropnik, so pripomogli k pestrosti in plodnosti pri obravnavanju tekstov proze in poezije ter kritično spregovorili o posameznih delih. Mladi smo ugotovili, da je takih srečanj premalo in da je tudi to del izobraževanja mladih — bodočih literatov, ki potrebujejo za svoje nadaljnje ustvarjanje kritično besedo, kot vodilo v uveljavljanje svojih literarnih del.

Jolanda Ušen

MEJNIKI NAŠE KULTURE

Prvega februarja 1945 je Slovenski narodno-osvobodilni svet izdal odlok o proglasitvi dneva Prešernove smrti za kulturni praznik slovenskega naroda. Odtlej na ta dan vsaj uradno praznujemo svoj kulturni praznik, kakor je izrecno omenjeno v nekaterih dokumentih (zakon o Prešernovih nagradah iz leta 1961 in 1982, pravilnik o šolskem koledarju iz leta 1975 in 1980). Odlok iz leta 1945 nalaga: »Ta dan naj se poslej s proslavami in svečanostmi praznuje po vseh slovenskih prosvetnih in kulturnih ustanovah ter zavodih. Ves slovenski narod naj se proslavam svojih kulturnih in prosvetnih ustanov pridruži in pri njih sodeluje.«

Prav je, da se tokrat spomnimo nekaterih mejnikov pri razvoju naše kulture. Tako se na Vranskem že gotovo pripravljajo na 120-letnico čitalnice, ki je bila ustanovljena leta 1867. To je najstarejša čitalnica v naši dolini, njen častni član pa je bil zagrebški škof Josip Juraj Strossmayer, ki je čitalnici nakazal 200 goldinarjev. Čitalnica je imela bogato knjižnico, naročena pa je bila tudi na vse dnevne in tedenske časopise. Prostore je imela v sedanji pošti, ob nedeljah pa so izposojevali knjige. Vzdrževala se je s članarino in z vsakoletno tombolo, ki je bila na Štefanovo v dvorani pri Slovanu, v gostišču oziroma hotelu znanega narodnjaka Šentaka, ki je kot zaveden Slovenec svoje gostišče poimenoval Slovan.

Ni še pozabljen spomin na pevsko društvo Vranska vila, daleč na okrog zavednega pevskega društva, katerega 90-letnico praznujemo letos. Torej nacionalno zavedna kulturna dejavnost.

Sedaj praznujemo dan Prešernove smrti, včasih pa so se ga spomnili ob njegovem rojstnem dnevu. Tako je 2. decembra 1905 braslovška šola pripravila Prešernovo slovesnost. Tako kot na Vranskem so tudi tod imeli zelo razvito kulturno življenje, saj je bilo bralno društvo tukaj ustanovljeno že leta 1888.

V žalcu je bila prva čitalnica ustanovljena že leta 1869, prvo slovensko gledališko predstavo pa so tu odigrali leta 1885. Ob njeni stoletnici pa je Žalec dobil nov kulturni dom, to je leta 1985. O začetkih šolstva v Žalcu govori pogodba, ki jo je 27. 1. 1762 s trško občino Žalec sklenil Johan Adam Kihler in v kateri se je zavezal, da bo otroško šolo za trg upeljal. Zgradila naj bi se nova šola, zavezal pa se je tudi, da bo po smrti zapustil 1.000 forintov za plačilo župnika, organista ali »inštruktorja« mežnarja. Ta organist, inštruktor ali mežnar ne bo moral samo učiti pisati, brati in katoliški nauk učiti, temveč bo moral tudi otroke voditi k maši. Torej dokument, ki dokazuje, da so že pred 225 leti v Žalcu razmišljali o tem, da bi otroke naučili brati in pisati, to pa je začetek vsake kulture.

-fj

Servis gospodinjskih aparatov ANTON KITEK

Kasaze 107 g, PETROVČE

SE VAM JE POKVARIL PRALNI STROJ ALI ŠTEDILNIK GORENJE?

Nič hudega!
Pokličite tel. številko **25-187** ali okvaro pisno prijavite in oddajte z naslovom v nabiralnik pri vhodu na sedež KS Žalec, Hmeljarska 3.

OKVARO VAM BOM ODPRAVIL V TREH DNEH!

Vili Debevc
Kleparstvo
Ložnica 1, Žalec
Tel.: 714-243

Zaposlimo delavce z znanjem kleparskih ali ključavničarskih del.
Nastop dela in OD po dogovoru.
Ponudbe sprejemamo osebno od 7. do 7.30 ali pisno na gornji naslov.

OBČINSKA KONFERENCA SZDL ŽALEC

Razpisuje
skladno s sklepom izvršnega odbora predsedstva z dne 28. januarja 1987 dela in naloge

računovodja družbenopolitičnih organizacij

Kandidati morajo poleg z zakonom predpisanih pogojev izpolnjevati še naslednje:
— višja ali srednja izobrazba ekonomske smeri
— tri oziroma pet let delovnih izkušenj na takšnih ali podobnih delih in nalogah

Kandidat bo za dela in naloge izbran za 4 leta.

Prijave z dokazili pošljite v roku 8 dni po objavi razpisa na naslov: Občinska konferenca SZDL Žalec, Ivanke Uranjek 2, 63310 Žalec, s pripombo ZA RAZPIS.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po izbiri ustreznega kandidata.

KULTURNO DRUŠTVO VRBJE
AMATERSKO GLEDALIŠČE
VRBA

VABI

k sodelovanju ljubitelje amaterskega igranja in recitatorje. Interesenti — javite se pisno ali osebno Leonori Meh v Vrbju do 15. marca 1987.

Pridružite se nam v čimvečjem številu!

PLESNO GLEDALIŠČE
SANJE
IZ VRBJA

vabi

na premiero **PRAVLJICE O ATOMSKI BOMBI**, ki jo pripravljata osnovna organizacija ZSMS in plesna skupina **SANJE** iz Vrbja.
V programu pripravljajo presenečenje.

Premiera bo 7. marca ob 18. uri v domu krajanov v Vrbju.

Vabljeni!

Pionirski kotiček

Moja mamica

Moji mamici je ime Karmen. Stara je trideset let. Ima kratke svetle lase in zelene oči. Je zelo prijazna. Rada ureja vrt in dobro kuha. Skrbi za dom in družino. Rada ureja hišo, pospravlja, pere, pomiva in čisti. Pred časom je bila v turistični agenciji, sedaj pa je doma in pomaga atiju pri obrti. Kadar ima prost čas, rada rešuje križanke, bere, poje, se z nami pogovarja, rada se tudi šali.

Včasih mi pomaga pri domačih nalogah. Moja mamica ne nosi previsokih pet. Rada hodi na sprehode in tudi kolesari. Rada imam svojo mamico, ker ima tudi ona mene rada.

Aleksandra Vrunč, OŠ Braslovče

Kako nastane sneg

Decembra je padel prvi sneg. Padel je tudi na moje okno. Ker je okno podstrešno in ker sem bila zmeraj navajena svetlobe, mi je bilo sedaj kar malce tesno pri srcu. Začela sem razmišljati, kako sploh sneg nastane. Izmislila sem si zgodbo, ki pa sploh ni resnična. Ta naravni pojav si jaz razlagam takole:

Deževne kaplje se objemajo. Tako nastane oblak. Veter odpihne ta oblak na severni tečaj in ga pusti tam tako dolgo, da v oblakovem trebuhu nastanejo kristalčki in da »doma« opravi važnejša dela. Ko je z deli gotov, potrebuje pomočnika, da mu pomaga odpihniti oblak nazaj domov. Na pomoč pokliče svojo ženo Vetrino in ker je oblak že tako težak, ga komaj odpihneta. Med tem je Vetrina izgubila vse šivanke. Veter jih gre nato kupit in zato je tik pred sneženjem takšen dolg čas, ker išče trgovino s šivankami. Nato z njimi preluknja oblaku trebuh in piha vanj, oblak pa trosi in trosi svoj sneg, dokler ga ne raztrosi. Tako je vse leto. Prvega snega smo vsi zelo veseli, sčasoma pa se ga naveličamo.

Urša Krušič, OŠ Vransko

Ljubosumnost

Kako to? Od kar se je rodila ta mala štruca, ki naj bi bila moja sestra, kar naprej prihajajo obiski. Vsi se vrtijo samo okoli nje. Kaj pa jaz? Smejejo se mi, če padem in se potolčem, smejejo se, če mi sestrica zabriše v glavo stekleničko ali dudo. Skrijem se za omaro in premišljujem. Saj sploh ni tako ljubka, kot pravijo. Nasprotno, naravnost grda je. Glavo ima veliko, nima zob, kar naprej se cmeri in slini.

»Valentina!« zaslišim babičin glas. »Jaz grem na njivo; če se bo dojenček jokal, pridi pome!«

»Bom.«

Stopim k posteljici. »Sedaj ti bom pa pokazala!«

Komaj babica zapre vrata, se že zasliši grozno kričanje.

»Uboga,« jo tolažim priskutno. »Gotovo si lačna?«

Stečem v kuhinjo, vzamem suh kruh, ki ga ima dedek za zajce. Brž ji ga začnem tlačiti v usta. Ona pa začne klatiti okoli sebe.

»Nehaj že! Ali ne boš več?« Še bolj ji tlačim kruh v usta. Takrat priteče babica. Ko zagleda sestrico, ki se že duši, se na vso moč prestraši.

»Ja, kaj si pa storila?« Začudeno jo gledam. Sama sebi se zasmilim. »Oh!« Kar naredim, je narobe!«

Sedaj je moja sestra že velika deklica, prav tako kot jaz. Moja grozna ljubosumnost pa je že zdavnaj izginila.

Valentina Vrhovnik, OŠ Petrovče

Prepričljive in koristne sanje

Prebudim se, skočim iz postelje in se hitro oblečem. Mamica me vsa začudena vpraša, kam tako hitim. Razložim ji svoje nočne sanje. »Veš, videla sem srne obležati v visokem snegu in skoraj tik predme je padla vsa prezebla sinička. Kaj naj storim? Kako naj pomagam ubogim živalim?«

»Dovolj si stara, kar premisli,« mi kratko odvrne mama.

Nekaj časa premišljujem, nato stečem ven. Na vsa okna natrosim ptičjo hrano. Na seniku natlačim s senom tri velike vreče in jo mahnem v gozd.

Prvo vrečo pustim pri oddaljenem kozolcu, druge se znebim na robu gozda, s tretjo grem še globlje v gozd. Pod mladimi smrekami sem opazila ležišča srnic. Pri vsakem sem nastlala malo sena. Šele ko mi ga je zmanjkalo, sem ugotovila, da sem globoko v gozdu. Pot nazaj je bila zelo naporna in domov sem prišla vsa prezebla, vendar mi to ni bilo mar, ko sem pomislila, da sem pomagala ubogim živalim.

Še istega dne je skozi zasneženo vas vodila pot nekega lovca. Opazil je, da je nekdo že pred njim nosil seno in hranil srnjad. Izvedel je, da sem bila to jaz, zato me je pohvalil. Sedaj še z večjim veseljem pomagam živalim.

Bernarda Trebušak, OŠ Vransko

Pesmica o mamici

Vsako jutro že zarana
in do poznega večera,
mamica kar dela, dela.

Kuha, šiva, čisti, pere,
z nami poje, knjige bere,
z nami joče, se smeji,
o, mamica zlata, moja ti!

Klavdija Miklavžin,
OŠ Žalec

Moj bratec

Moj bratec Tim,
poreden pobalin,
vse preobrne,
vse prevrne,
nihče mu ni kos,
čeprav je bos.

Če ne aja,
mi nagaja,
veselo se smeji,
ko me jezi.

Čeprav je moja bratec Tim
poreden pobalin,
rada ga imam,
nikomur ga ne dam.

Biljana Hacin,
OŠ Žalec

Vesti iz šole Šempeter

— Sredi februarja smo učenci izvedli zimski športni dan. Učenci razredne stopnje so odšli na sankanje in smučanje na bližnje brege, učenci predmetne stopnje so se smučali v Libojah, sankači pa so se veselili v Gotovljah. Skupina ljubiteljev drsanja je odšla na drsališče v Celje. Smučarji so izvedli tekmovanje in najboljši so se nato udeležili občinskega tekmovanja.

Klavdija, Marija, Bernardka

— 13. februarja smo na šoli počastili slovenski kulturni praznik. Ogledali smo si film, sledil je kulturni program v izvedbi članov šolskega kulturnega društva. Ob tej priliki smo imeli tudi občni zbor ŠKD in sprejeli v naše društvo tudi drugošolce. Po sprejemu je sledil zabavni glasbeni program.

Natalija, Petra, Nataša

VRANŠANI NAJUSPEŠNEJŠI MED PRIJATELJI PIKAPOLONICE

Da bi vzpodbujali varčevanje v osnovnih šolah so se v Ljubljanski banki odločili za akcijo, ki so jo imenovali Prijatelji Pikapolonice. V to akcijo so vključili tudi zbiranje odpadnih surovin, najboljšim pa bodo ob zaključku podelili računalnik Commodore, črno beli TV sprejemnik, disketno enoto za računalnik in deset pisnih priznanj. Trenutno so najuspešnejši učenci osnovne šole Vransko s 91,14 kg surovin po učencu, na petem mestu je OŠ Prebold s 26,59 kg, na šestem Polzela s 19,88 kg, sedmem Andraž s 17,89 kg, deveta je Ponikva s 13,57 kg in dvanajsta OŠ Braslovče s 8,81 kg. Akcija bo potekala do 17. aprila, ko bodo zadnjič pregledali podatke o zbranih surovinah. Vranšanom veljajo že sedaj čestitke, kako pa bo ob zaključku akcije, bomo še poročali.

jk

To si prepisal!

O hišah učenosti sem zadnje čase toliko mračnega prebral, da je človek prisiljen misliti, čemu so prav v tem kritičnem trenutku privlekli to zlo na dan. Če šole res niso opravile svojega poslanstva, od kod potem toliko magistrov in doktorjev?

Prepričan sem, da je bilo v šolah storjenega veliko dobrega, pa tudi slabega. Nič kolikokrat so bile dane naloge z naslovom Šola — moj drugi dom, zadnje čase pa Slovenija — moja dežela.

Naj bo tako ali drugače, v roke mi je prišel spis osmošolca z naslovom Ded mi je pripovedoval. Približno takole piše:

»Mučno mi je bilo pisati o tem, kajti ded mi je pred tedni umrl. Vendar sem se prav zato odločil, da napišem kolikor moč lepo. Tako lepo, da bi me ded, če bi še živel, potrepljal po glavi in rekel: »Ja, Janezek, to si pa dobro napravil!«

Pisal sem o graščakih, kako so preganjali podložnike, o gospodi, ki je zatirala, zapostavljala kočarje in delavce. Ko sem spis na koncu prebral, sem bil zadovoljen in si rekel, da bi bil tudi ded zadovoljen z njim in bi me zanj prav gotovo pohvalil.

Zdaj pa sedim in čakam, da nam tovarišica prinese zvezke. Nenadoma šum utihne in fant na desni skrije nožič v žep. Z njim je načenjal še skoraj novo šolsko klop. Učiteljica začne deliti zvezke. Nekatere pohvali, druge graja. Ko pride do mene, me ostro pogleda in reče:

»Ti si Savinek, kajne? Veš, tako se pa ne bomo šli! Dobro vem, da si to prepisal. Glej, da se to ne zgodi več!«

Obstal sem kot okamenel. Le počasi sem doumel pomen njenih besed. V sencih mi je bilo, v oči so mi stopile solze. Nemočen sem se sesedel na stol. »O, ded, dedek, kaj ne bi bilo bolje, da bi ostala vedno skupaj in mi ne bi bilo teba hoditi v ta krути, umazani svet, kjer žive ljudje, ki si upajo črniti tvoje besede, ki so meni zlate.«

Kot obsojenec sem sedel na stolu in gledalm v daljavo. Mogoče, mogoče opazim deda, ki mi poreče tolažilno besedo.

»Dedek, ali ji odpustiš te grde, nepremišljene besede?« Ne vem, če bi ji ded odpustil, eno pa je gotovo: jaz nimam moči, da bi ji odpustil in še danes mi leže te besede na srcu kot temno, neusmiljeno breme.«

Tako končuje spis osmošolec Janez. Zdaj je končal srednjo ekonomsko, zdaj je že v prvem letniku višje. Verjetno bo šel na univerzo, mogoče bo magister, mogoče doktor znanosti. Nameraval je študirati zgodovino-geografijo. Zdaj hodi po ekonomskih stezah in piše bistroumne članke. Drži kot pribito, da so nam na vrhu nujni visokošolski ekonomisti.

Pri vsem tem pa je vprašljivo: je naredila učiteljica slovenskega jezika usodno napako?!

Mogoče je mislila na usmerjeno izobraževanje, ki ga prav zdaj tako neusmiljeno kritizirajo?!

Drago Kumer

RUBRIKA MLADIH

Šempetrani najuspešnejši na kvizu

Pod naslovom Kaj veš o kmetijstvu je bil v dvorani Hmezada v Žalcu pred dnevi občinski kviz. Organizatorja sta bila aktiv mladih zadružnikov iz Tabora ter Občinska konferenca Zveze socialistične mladine Žalec. Nastopilo je osem ekip, letošnja tematska področja pa so zajemala higiensko pridobivanje mleka, odgovornost in jamstvo pri razmnoževanju domačih živali, živalske kužne bolezni in njihovo preprečevanje, higiena pri domačem zakolu, pridelavi in skladiščenju mesa, zamrzovanje živil, priprava zemlje za setev, škodljivci v zemlji in zatiranje ter dokumenti 12. kongresa ZSMS.

Zmagala je ekipa iz Šempetra. Ob koncu kviza je imela z ekipo Prebolda enako število točk. Šele po petih dodatnih vprašanjih je Šempetrčanom uspelo zmagati in bodo občino Žalec zastopali na regijskem kvizu Kaj veš o kmetijstvu. Druga je tako bila ekipa iz Prebolda, tretje mesto sta osvojili ekipi mladih zadružnikov iz Tabora in Trnave. Vodja ekipe Šempetrčanov Aleksander Hropot je povedal: »Da bomo osvojili prvo mesto, se nismo nadejali. Časa za učenje je bilo malo in priznati moram, da smo imeli malo sreče. Za regijsko tekmovanje se bomo sedaj imeli več časa pripravljati.«

Za popestritev kviza je skrbel ansambel Radius, plesna skupina Panda in kantavtorica Alenka Lesjak. Na sliki: ekipa Šempetra Uroš Toman, Aleksander Hropot in Mitja Brežnik.

TONE TAVČAR

Žalski mladinci ponovno aktivni

Žalska mladinska organizacija je imela lani precej problemov z neaktivnostjo mladih. Vzrok za to je bil problem prostorov, kajti po zaprtju mladinskega kluba se mladi niso imeli kje zbirati. Decembra lani jim je na pomoč priskočila krajevna skupnost, tako da se lahko zberejo enkrat tedensko. Izvolili pa so tudi novo vodstvo in njihov predsednik Robi Mlinar je o delu mladinske organizacije povedal naslednje:

»Vsak mesec si sproti zastavimo program dela. Januarja smo organizirali čiščenje snega pred kulturnim domom in domom upokojencev v Žalcu. Na akcijo so prišli tudi tisti, ki so prej posedali v gostiščih. Vse naše delo in prizadevanje pa je le vračanje na staro, saj je naša organizacija bolj malo delala predvsem zaradi prostorskega problema. Sedaj se enkrat tedensko zbiramo v prostorih krajevne skupnosti, kjer imamo zaenkrat le igranje šaha, poslušanje glasbe. V načrtu pa imamo tudi pripravo kulturnih programov. Že v marcu bomo organizirali praznovanje dneva žena v Hmezadovi dvorani, v počastitev dneva mladosti pa bo maja festival akustične glasbe.

Robi Mlinar

Upam, da bo mladina v Žalcu še letos dobila svoje prostore in v reševanje tega problema se je aktivno vključila tudi krajevna skupnost. Šele potem bo mladinska organizacija lahko tako delala kot je pred leti, kajti na ulici je teže pridobivati mlade in jim celo razlagati program dela njihove organizacije.«

-mn.

Razstava fotografij v Taboru

Mladinska organizacija ZSMS v Taboru je sredi februarja pripravila v prostorih prosvetnega društva v Taboru razstavo fotografij na temo Tabor nekoč in danes.

Mladi so zbrali in smiselno prikazali svoj kraj skozi zgodovino. Na geografski karti je bilo razbrati lego kraja v žalski občini, ki je prostorsko velik, po številu prebivalcev pa je dokaj majhen. Uvod je bil posvečen žrtvam fašizma v času vojne in knjigam, ki vežejo spomine na te dni. Panoramski posnetki z bližnjih hribov so prikazali lepoto kraja danes. Kljub temu, da v Taboru ni industrije, se kraj počasi in vztrajno razvija. Fotografije izpred nekaj desetletij so pričele o lepih stavbah, ki so bile med vojno porušene ali uničene, danes pa namesto njih stojijo novi objekti, šola, vrtec, obnovljena cerkev, ceste. Krajane pa še čaka dozidava in obnova doma Partizana, kjer se je nekdaj odvijalo kulturno življenje kraja. V fotografijah so zajeti številni nekdanji običaji, ki jih danes ni mogoče več videti. Med pomembnejšimi novimi dogodki je otvoritev Zajčeve koče in obisk iraških študentov leta 1979. Del razstave je bilo namenjene portretom ljudi, ki so pred desetletji vodili življenje v kraju.

Vojko Bec

OBČINSKA KONFERENCA ZSMS ŽALEC
Klub brigadirjev

RAZPISUJE

Kviz tekmovanje

v počastitev 40-letnice MDA

— Na kviz se lahko prijavijo brigadirji — udeleženci MDB, brigadirji—veterani in ostali.
Prijavijo naj se kot ekipa (3 člani) na naš naslov.
Na osnovi prijav, ki jih zbiramo do 10. marca, jim bomo poslali gradivo, v katerem je predstavljena omenjena tema.
Prireditev — KVIZ O MDA
bo organizirana 4. aprila 1987 ob 19. uri v dvorani Hmezada v Žalcu. Po tekmovanju bo brigadirsko srečanje s plesom. Prireditev je začetek aktivnosti na področju MDA ter vabilo vsem brigadirjem, brigadirjem-veteranom na majsko **SREČANJE BRIGADIRJEV V PEKLU.**

utok

Tovarna usnja UTOK Kamnik,
Usnjarska 8, Kamnik
TOZD Usnjena konfekcija

objavlja

prosta dela in naloge:

VEČ KROJILJ ZA OBRAT ŠPITALIČ

Pogoji:
— III. stopnja strokovne izobrazbe — krojilec usnjene konfekcije
— 6 mesecev delovnih izkušenj

Osebni dohodek do 140.000.— din. Prijavljenim kandidatom nudimo tudi možnost priučitve.

Pisne prijave z dokazili pošljite v splošno-kadrovski sektor Tovarne usnja UTOK Kamnik, Usnjarska 8, Kamnik, v roku 8 dni od objave. O izidu izbire vas bomo obvestili v 15 dneh.

Galicija

Mrliška veža, telefonija, komunalno urejanje . . .

Med prvimi praznujejo svoj krajevni praznik letos krajani galiških zaselkov. Ob tej priložnosti so o lanskoletnem delu ter letošnjih načrtih in željah govorili predsedniki sveta krajevne skupnosti Milan Grobelnik, skupščine krajevne skupnosti Pavel Vozelj in socialistične zveze Martin Sedovnik.

V minulem letu so v krajevni skupnosti imeli predvsem dve nalogi: komunalno urejanje zaselkov ter izvedba referenduma o krajevnem samoprispevku.

Pri komunalnem urejanju so imeli največ dela okrog asfaltiranja ceste v Podgoro, poleg te ceste pa so razširili in nasuli še nekaj kilometrov drugih cestišč v krajevni skupnosti. Tudi letos bo urejanje cestišč ena njihovih glavnih nalog, med drugim bi radi asfaltirali skupno okrog štiri kilometre sedanjih makadamskih cest.

Pomembna za tamkajšnje prebivalce je bila lani tudi skrb za boljšo vodo. Analize so namreč pokazale, da pitna voda iz sedanjega omrežja ni najboljša, zato so že lani delavci žalske komunale pripravljali vse potrebno za letošnjo priključitev pireškega omrežja na žalski vodovod. Poleg tega jih čaka letos še obnova vodovoda v Hramše.

Poleg komunalnega urejanja so lani v galiških vaseh največ pozornosti namenili izvedbi referenduma o krajevnem samoprispevku in potem, ko so ga meseca maja uspešno izvedli, uresničevanju zastavljenega programa. Z zbranim denarjem nameravajo delno urediti predvsem: mrliško vežo, telefonijo, prizidek k šoli v Pirešici ter dom v Galiciji.

Do konca leta se je iz samoprispevka nabralo okrog 550 starih milijonov dinarjev. Ta denar so do pričetka del vezali po petdesetodstotni obrestni meri. Precej delovnih organizacij, skupno je v krajevni skupnosti zaposlenih okrog petsto ljudi, pa še vedno ne obračunava in ne plačuje krajevnega samoprispevka.

Z zbranim denarjem nameravajo letos zgraditi mrliško vežo do tretje faze. Poleg tega bodo pridobivali načrte za prizidek k pireški šoli. V njej bi radi uredili predvsem telovadnico ter dodatne razrede, saj sta sedanja dva razreda bistveno premalo. Iz referendumskih sredstev želijo v prihodnje urediti še dvorano v zadružnem domu v Galiciji. Dvorano bi radi razširili in obnovili, uredili oder, sanitarije in garderobo. Sedaj namreč v tej krajevni skupnosti nimajo nobenega ustreznega prostora, razen kulturnega doma v Pernovem, ki so ga pred dvema letoma s skupnimi močmi uredili člani prosvetnega in gasilskega društva. Dom v Galiciji pa nameravajo urediti do leta 89, ko tej krajevni skupnosti obljubljajo občinski praznik.

Največ dela za uresničevanje referendumskega programa pa jih letos čaka pri telefoniji. V naslednjih mesecih naj bi v Pirešico prestavili petrovško centralo in tako začeli napeljevati telefonske drogove. Gališka krajevna skupnost bo po sedanjem razrezu imela 92 številk, nekaj je še rezervnih, deset do petnajst naročnikov pa bi se lahko priključilo na petrovško centralo. Interesentov v krajevni skupnosti je 108, nejasno pa je še omrežje v Zavrhu in Hramšah, ker se pri PTT-ju izgovarjajo na tehnične ovire. Vendar predstavniki krajevne skupnosti vztrajajo, da telefon dobijo vsi interesenti. Mnogi so zanj že odšteli denar. Doslej so plačali tri obroke po deset oziroma dvakrat po šest starih milijonov, marca bodo nakazali še šest starih milijonov. Denar so vezali v Beograjski banki, dokončna cena pa bo znana po sestanku z delavci PTT-ja, ki naj bi bil še v tem mesecu.

Irena Jelen-Baša

V počastitev krajevnega praznika bodo pripravili vrsto športnih tekmovanj ter šahovski turnir, uprizorili Borove Raztrgance, osrednja prireditev pa bo 25. februarja v Kulturnem domu v Pernovem. Na tamkajšnjem odru bodo po kulturnem programu razglasili rezultate športnih tekmovanj, podpisali bodo listino o pobratenju s krajevno skupnostjo Škale v Titovem Velenju, s čimer želijo predvsem spodbuditi kulturno in športno sodelovanje obeh krajevnih skupnosti, poleg tega pa bodo podelili priznanja. Letos jih bodo dobili: Franc Golčar, Pavel Vozelj, Rudi Verdev, najstarejša krajanka Neža Gmajner, krajevna organizacija ZZB NOV Galicija, in Alojz Kučer iz TZO Petrovče.

Milan Grobelnik

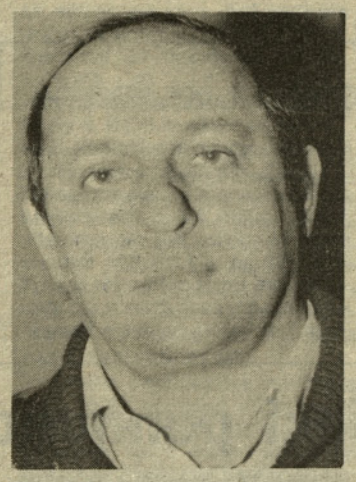

Pavel Vozelj

Martin Sedovnik

Andraž

Gradili bodo gasilski dom

Gasilsko društvo Andraž je eno najmlajših društev v občini, ustanovljeno pred petnajstimi leti, vendar pa so njihovi člani zelo aktivni. Za opremo in dejavnost potrebujejo ustrezne prostore, in ker jim tega problema ni uspelo rešiti z dograditvijo zadružnega doma, so se odločili za izgradnjo svojega gasilskega doma. Sicer zahtevne naloge so se torej lotili sami in tako so lani s pomočjo občinske gasilske zveze in krajevne skupnosti pridobili zemljišče in načrt, nabavili pa so že tudi nekaj gradbenega materiala. Z izgradnjo gasilskega doma bodo torej pričeli takoj, ko bo za to ugodno vreme, vsa dela pa bodo opravili sami s prostovoljnim delom. Predsednik gradbenega odbora Stanko Zabukovnik pravi, da pričakujejo pomoč, predvsem pri pridobivanju sredstev za nakup gradbenega materiala. V letošnjem letu bi ga radi spravili vsaj pod streho. Orodjarno, garaži, sejno sobo in stanovanje za hišnika naj bi torej pridobili v novem gasilskem domu, člani gasilskega društva Andraž pa upajo, da jim bo sicer zahtevno nalogo s pomočjo krajanov uspelo opraviti že v naslednjem letu.

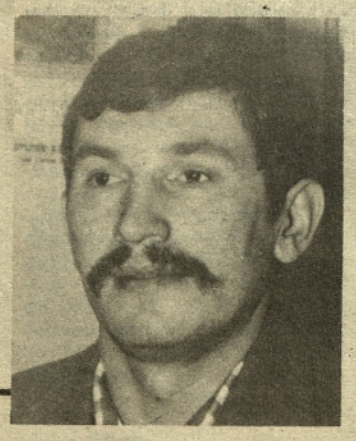

Stanko Zabukovnik

Polzela

Obnovitev strelišča

Na rednem občnem zboru so se sestali člani Strelske družine Polzela. Iz poročil predsednika Štefana Pečnika in tehničnega vodje Zvoneta Kolška je razvidno, da je družina po nekajletnem mrtvilu z novim vodstvom zaživela. Z lastnimi sredstvi so kupili 12 zračnih pušk, pričeli z urejanjem strelišča za malokalibrsko puško, v občinski ligi pa nastopajo kar z dvema članskima ekipama in s pionirsko. Med pomembne sklepe zbora uvrščajo, da bodo letos dokončno obnovili strelišče, povečali število članov (sedaj šteje družina 51 članov), nabavili so še nekaj zračnih pušk in strelivo za malokalibrsko puško ter si uredili avtomatsko strelišče za zračno puško. Skrbeli bodo tudi za kadre, tako bodo na tečaj za sodnike poslali pet članov strelske družine, za trenerje oziroma inštruktorje pa štiri.

T. TAVČAR

Žalec

Črna pika za avtobusno postajo

Žal je tako, da je srce Žalca postala avtobusna postaja, ob kateri je veliko pomembnih objektov — od Name do hotela. Tu se vsak dan zbira mnogo ljudi iz različnih krajev z različnimi odnosi do okolja. So takšni, ki so preobčutljivi in drugi, ki bi lahko v »dreku« ležali. K temu pisanju me je spodbudil vse pogostejši obisk zlasti madžarskih turistov, ki niso več to, kar so bili pred petnajstimi in več leti. So ljudje, ki cenijo čistočo in lepoto, ki imajo tudi denar. Kaj jim ponudimo? Prihajajo tudi takrat, ko je Nama zaprta, v hotel bogsigavedi zakaj ne želijo. Ker pa je treba lulati in kaj popiti, je pač najprimernejša avtobusna postaja.

Tu pa — groza! Stranišča največkrat kot odprta gnojnica (kriva ni samo snažilka, pač pa tisti, ki stranišča ne znajo uporabljati in se podelajo vsepovsod, kjer je možno, v školjko ali mimo nje!), ni papirja za brisanje rok (ker ga odnesejo!), ni ogledala, ni . . .

Prostori zakajeni in neprezračeni! V lokalu pa nekaj »smotanih« pijančkov, vpitja, znova kajenja. Gostje sprašujejo po celih zavojih cigaret (te so), žvečilnih gumijih (slaba izbira), čokoladi (največkrat je ni), spominkih (jih ni), razglednicah (jih ni) . . . Pride potnik in vpraša, kdaj pelje vlak z železniške postaje! Kako bi lahko problem rešili, če bi vozni red napisali in izobesili v tamkaj stoječi Izletnikovi poslovalnici! In Izletnikov vozni red avtobusov! Rabiš baterijo in lojtro, da lahko v temi prebereš, kdaj kam avtobus pelje!

Tudi če smo dvakrat najboljše tranzitno mesto, to ne pomeni, da lahko še nadalje živimo s temi in podobnimi napakami. Niso tako velike, da jih ne bi bilo možno odpraviti, vendar je potrebna volja odgovornih. Ta črna pika naj bo kljub nagradi drobno opozorilo!

TONE VRABL

Vrbje

Občni zbor gasilcev

V začetku februarja je imelo Gasilsko društvo Vrbje že svojo 53. letno konferenco, ki so se je udeležili tudi predstavniki Občinske gasilske zveze in ostalih gasilskih društev.

Iz poročila predsednika društva Matije Bobovnika je bilo razvidno, da je društvo uspešno delovalo na vseh področjih gasilskih dejavnosti. Vseh zastavljenih nalog niso mogli uresničiti, to pa predvsem zaradi popravila gasilskega avtomobila, za katerega so morali odšteti kar 70 starih milijonov dinarjev. Pri tem sta jima pomagali delovna organizacija Juteks Žalec in Občinska gasilska zveza Žalec, dobršen del pa so primaknili tudi krajani Vrbja.

Poveljnik Anton Čretnik pa je konferenci predstavil operativni del gasilskih akcij, med drugim tudi sektorske vaje, sodelovanje na tekmovanjih, tečajih, seminarjih, proslavah in vrsti drugih vprašanj, s katerimi se srečujejo pri svojem delu. Društvo je svoje vrste okrepilo s številnimi mladimi gasilci, pohvalijo pa se lahko tudi z vrsto pionirjev.

Za delo društva so poleg članov še posebej zaslužni predsednik Matija Bobovnik, tajnik Miran Miklavžin, poveljnik Anton Čretnik, ki so mu ob tej priliki podelili priznanje za dolgoletno in prizadevno delo, in blagajničarka Olga Krajnc.

Sprejeli so tudi program dela in finančni načrt za letošnje leto. -jg

ZVEZA ČEBELARSKIH DRUŽIN ŽALEC

prireja

dne 8. marca 1987 ob 8. uri

strokovno čebelarsko predavanje **ČEBELARJENJE Z VAROO IN UKREPI ZA ZATIRANJE**, ki bo v prostorih kluba družbenih organizacij Žalec — nasproti železniške postaje.

Čebelarji — vabljeni

DO KOMUNALA

Obvestilo

Na podlagi 24. in 37. člena zakona o komunalnih dejavnostih (Ur. l. SRS 8/82) in skladno z družbenim dogovorom o skupnih izhodiščih za oblikovanje cen komunalnih storitev v letu 1987 (Ur. l. SRS 2/87) ter določb pravilnika o oblikovanju cen, je delavski svet DO Komunala Žalec v sestavi uporabnikov, izvajalcev in predstavnikov DPS ter odbora za komunalne dejavnosti pri SIS za komunalo in ceste Žalec sprejel

SKLEP O POVEČANJU CEN

Od 1. februarja 1987 veljajo cene:

— vodarine za 1 m³ dobavljene vode din 113,20

— kanalščine za 1 m³ odpadne vode din 35,85

Ob ceni vodarine plačujejo porabniki pitne vode tudi prispevek Območni vodni skupnosti Savinja—Sotla, in sicer **3,25 din/m³**, ter prispevek za financiranje programov razvoja pri SIS-u za komunalo in ceste Žalec. Ta prispevek se obračuna na ceno vodarine in znaša **60 %** te cene za gospodinjstva, za gospodarstvo pa **140 %.**

PISALI STE NAM

Kdo bi moral čistiti stopnice?

Ko so v Preboldu zgradili hotel, so uredili tudi stopnice iz spodnje terase Prebolda, kjer so stolpnice. Zdaj v zimskem času so te stopnice povsem neuporabne, pa čeprav so po sredini postavili železno ograjo, katere se človek lahko oprime. Stopnice so namreč prava drsalnica. Mnogi ljudje godrnjajo zaradi tega, saj je pot ugodna bližnjica skoraj za vse Preboldčane. Kdo bi moral očistiti tiste stopnice, ne vem. Mislim pa, da bi to morali urediti, predvsem zaradi varnosti otrok, ki tam hodijo v šolo, in zaradi starejših krajanov, ki prav tako uporabljajo tisto pot. Ali pa bomo tudi mi počakali, da se bo komu zgodila nesreča?

K. K., Prebold
(naslov je v uredništvu)

Pohvala organizatorjem tečaja

Med letošnjimi zimskimi počitnicami je bil po dolgem času organiziran smučarski tečaj v Libojah, namenjen učencem. Organizirali so ga člani Smučarskega kluba Žalec, TVD Partizana Petrovče in osnovne šole Petrovče. Učenci so se vsak dan vozili z avtobusom v Liboje in se navdušeni vračali domov.

Upam, da bodo tudi v prihodnje organizirani takšni tečaji; vsem, ki so bili pobudniki letošnje akcije in vsem, ki so bili pripravljeni pomagati pri organizaciji, pa iskrena hvala. Predvsem pa se zahvaljujem vaditeljem tečaja.

P. Zajc, Petrovče

Bralca ali bralko, ki nam je poslal(a) odgovor na komentar o stanovanjski zadrugi Črna mačka, prosimo, da pošlje uredništvu še svoj naslov. Prispevek bo v časopisu lahko objavljen s kraticami, vendar brez poznavanja polnega naslova avtorja odgovora ne smemo dati v tisk.

Cestno-prometna problematika

Prometna varnost se je na območju naše občine v letu 1986 zelo poslabšala v primerjavi z letom 1985. Za 39 % več je prometnih nesreč kljub pospešenemu delu vseh odgovornih za varnejšo udeležbo v cestnem prometu. Žal pa vse to ne bo obrodilo dobrih uspehov, dokler se ne bo izboljšala tudi zavest samih udeležencev.

PRIMERJAVA PROMETNIH NEZGOD

Število prometnih nezgod	1985	1986
število prometnih nesreč	157	218
mrtvi	23	12
hudo telesno poškodovani	93	105
teže telesno poškodovani	85	136

Prometnih nesreč s smrtnim izidom je bilo 11 in 92 takšnih, v katerih so bili udeleženci huje telesno poškodovani.

Udeleženci, ki so izgubili življenje:	
vozniki osebnih avtomobilov	3
sopotniki v osebnem avtomobilu	3
vozniki koles z motorjem	1
vozniki koles	3
pešci	2

Iz tega je razvidno, da smrt ne izbira, ampak terja svoj prometni davek skoraj med vsemi udeleženci prometa. Največkrat pa zaradi neobzirnosti in objestnosti posameznikov. Kot vedno pa je največji krvni davek s smrtnim izidom zahtevala najdaljša magistralna cesta v občini od Levca—Vranskega—Zajesovnika, na kateri je ugasnilo 5 življenj. Na tem odseku je bilo tudi 66 prometnih nesreč. Povprečno dve na kilometer.

Nevarni odseki — oz. ceste, na katerih se je zgodilo največ prometnih nesreč, pa so: obvoznica v Žalcu s križiščem v Gotovljah, v strnjenem naselju v Šempetru in na cesti Prekopa—Zajesovnik. Ravno tako se je cestno-prometna varnost poslabšala na regionalni cesti Arja vas—Titovo Velenje, saj se je v letu 1986 zgodilo 29 nezgod, kar je 18 več kot leto poprej, umrle so tri osebe, deset je bilo huje ranjenih, devetnajst pa laže. Vzrok je tudi cesta, ki je precej ovinkasta in kliče po posodobitvi in pravilni izpeljanosti. Najnevarnejša sta odseka ceste skozi vso ozko sotesko do odcepa za Dobrno ter pri priključku nove ceste na staro v Vinski gori.

VZROKI PROMETNIH NEZGOD V LETU 1986

neprimerna hitrost	72
izsiljevanje prednosti	34
vožnja po nepravi strani vozišča	28
nepravilno prehitevanje	25
vinjenost	23
nepravilno zavijanje	14
neupoštevanje znaka STOP in vožnja skozi rdečo luč	12
nepravilna hoja pešcev	9
prekratka varnostna razdalja	5
ostali neomenjeni vzroki	20

Mnogokrat sredstva javnega obveščanja poudarjajo, naj vozniki prilagodijo hitrost vožnje razmeram na cestah, toda za nekatere je to kot bob ob steno, posledice pa so zaradi tega večkrat strašne za voznike in ostale udeležence v prometu. Takrat je žal za marsikoga že prepozno, da bi razmišljal o dejanjih in odgovornosti do ostalih.

Najpogostejši povzročitelji prometnih nesreč v naši občini pa so naslednji:

vozniki osebnih avtomobilov	118
vozniki koles z motorjem	34
vozniki tovornih avtomobilov	21
kolesarji	13
pešci	11
vozniki motornih koles	6
traktoristi	5
vozniki avtobusov	4
vozniki specialnih vozil	1

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu želi vsem šoferjem varno in srečno vožnjo, ostalim udeležencem pa večjo varnost v precej gostem slovenskem prometu.

Jernej Koštomaj

Izletnik Celje

TOZD
TURISTIČNA AGENCIJA
Poslovalnica Žalec

Z IZLETNIKOM TJA, KJER DINAR VEČ VELJA . . .
POLJSKA — 3 dni — vsi vikendi v marcu po ugodni ceni!
I. AKTUALNI PROGRAMI:
Pustovanja
ROVINJ, TRI LUČKE, BENETKE
dan žena
PREKMURJE, KOROŠKA, BRATISLAVA — DUNAJ, PRAGA, KRAKOW
Ostala potovanja
CARIGRAD v marcu s posebnim letalom iz Maribora
SICILIJA za 1. maj

II. STROKOVNA POTOVANJA
SARAJEVO — sejem gradbeništva, 5.—7. marca 1987
VERONA — kmetijski sejem, 14.—15. marca 1987
MÜNCHEN — IHM '87, 13.—22. marca 1987
FRANKFURT — ISH '87, 18.—21. marca 1987
PADOVA — »TRIVENETO«, sejem pohištva, 20.—21. marca 1987 ali enodnevni obisk 20. 3. 1987

Informacije in prijave:
IZLETNIK CELJE, POSLOVALNICA ŽALEC, tel. 711-114, 713-165

Državno prvenstvo v Braslovčah

Smučarski delavci SD Braslovče — Andraž so na 70-metrski skakalnici vzorno speljali državno prvenstvo v smučarskih skokih za mlajše mladince. Nastopilo je 30 mladih nadarjenih skakalcev iz raznih krajev Slovenije. Že po prvi seriji je bilo videti, da bodo najboljša mesta zasedli odlični skakalci Iskre Delte Triglav iz Kranja. Dva njihova skakalca Knafelj in Komovec sta po prvi seriji povedla in to vodstvo obdržala tudi do konca tekme. Tako je zmagal Knafelj, ki je zbral 152,4 točke s skokoma 52,5 in 49 m, drugi je bil njegov klubski kolega Komovec, ki je zaostal le za dve točki, čeprav je imel najdaljši skok dneva: 53,5 m.

Na tekmovanju sta nastopila tudi domačina Ojsteršek in Sergej Debelak. Ojsteršek se je uvrstil na štirinajsto mesto, Debelak pa je bil devetindvajseti. V drugi seriji se je poškodoval Rednak iz Titovega Velenja. Zlomil si je nogo, zato so ga prepeljali v celjsko bolnišnico.

Organizator tekmovanja je bilo smučarsko društvo Braslovče — Andraž. Predsednik SD Braslovče Jože Oblak nam je po tekmi dejal: »Več dni smo trdo delali, da smo prireditev spravili pod streho. Že dopoldne je odjuga načela skakalnico, toda vzdržala je do konca tekme. Vsem, ki so nam pri tej veliki prireditvi pomagali, se zahvaljujem.«

TONE TAVČAR

Silvo Ojsteršek in Sergej Debelak, ki z uvrstitvijo na državnem prvenstvu nista bila zadovoljna.

Uspešni nastopi v Avstriji

Žalski šahisti — invalidi so se udeležili mednarodnega dvoboja v Avstriji s ŠK Bistrico ob Dravi pri Spitalu. Boljši so bili žalski šahisti, saj so na štirih deskah zmagali s 3:1. V Spitalu so proti domačim šahistom igrali neodločeno 2:2. V Linzu pa so proti ŠK Linz zmagali s tesnim rezultatom 2,5:1,5 v postavi Marjana Črepana, Sreča Habeta in Jožeta Grobelnika, ki je bila okrepljena z mojstrom Robertom Zeličem iz Zagreba. Omeniti velja, da je Marjan Črepan med turnejo podpisal enoletno pogodbo, po kateri bo eno sezono tekmoval za ŠK Feistriz Drau v koroški ligi.

...

Na regijskem ekipnem hitropoteznem šahovskem turnirju je nastopilo enajst ekip. Zmagali so šahisti ŠK Celje s 34 točkami pred ŠK Savinjčan iz Šempetra in ŠK Žalec s 27 točkami ter ŠK Titovo Velenje s 25 točkami. Sledijo Griže z 22,5 točkami, Invalid Žalec z 19,5, Šoštanj in Slovenske Konjice s 17, Rogaška Slatina s 14, Laško z 12,5 in mladinci Žalca s 4 točkami. Najstarejši udeleženec turnirja je bil 60-letni Srečo Habe iz Žalca.

V Šempetru je bil občni zbor šahistov ŠK Savinjčan. Udeležilo se ga je 40 članov, za predsednika pa so ponovno izvolili Staneta Skoka, tehnični vodja bo Martin Štorman, blagajnik Vinko Kišič in gospodar Daniel Prašiček. Ocenili so delo preteklega leta, še posebej pa so ponosni na delo z mladimi, ki jih vodi Jože Peternel. Pri svojem delu pogrešajo glasilo šahovske zveze Slovenije Vestnik, ki jim je bil doslej v veliko pomoč, saj od zvez nimajo drugega, kot da plačujejo članarino. V letošnjem letu želijo krepiti sodelovanje z ostalimi šahovskimi klubi v dolini in celjski regiji. —jg

Dežurstvo na vodovodu

V času od 23. februarja do 23. marca bodo po razporedu dežurni naslednji monterji:

od 23. 2. do 2. 3. — **Janko Jezernik, Jezerce 1, Šmartno/RD**
od 2. 3. do 9. 3. — **Stanko Vengust, Rupe 8, Zavrh pri Galiciji**
od 9. 3. do 16. 3. — **Tone Jager, Prebold 26**
od 16. 3. do 23. 3. — **Marko Dolinar, Griže 35**

Dežurni monter dežura oz. je pripravljen doma v popoldanskem času ob delavnikih ter ob prostih dneh (sobota, nedelja, prazniki).

Prijave okvar na vodovodu lahko oddate tudi v nabiralnik pri vhodnih vratih sedeža DO, Nade Cilenšek 5, Žalec.

Smučarske vesti na kratko

TVD Partizan Liboje je pripravil tradicionalni turni smuk Šmohor—Liboje. Nastopilo je 52 tekmovalcev, zmagovalci v posameznih kategorijah pa so pri mladincih Boštjan Bizjak, pri starejših mladincih Srečko Čater, pri članih Vinko Zupanc, pri starejših članih Slavko Tamše, pri veteranih Stane Zupanc in pri članicah Karmen Ortner.

...

V Titovem Velenju je bilo regijsko prvenstvo za starejše pionirje in mlajše mladince v smučarskih skokih. Robi Oblak iz SD Braslovče-Andraž je bil deseti, pri mlajših mladincih pa osmi Silvo Ograjenšek ter deveti Sergej Debelak (oba iz SD Braslovce—Andraž)

...

Na 50-metrski skakalnici v Andražu so pripravili meddruštvene skakalne tekme. Pri pionirjih je zmagal Robi Oblak, pri mladincih Jožko Kugler ter med člani Janez Tanjšek (vsi SD Braslovče—Andraž).

...

30 pionirjev C se je na novi 12-metrski skakalnici v Andražu pomerilo za pokal Cocte. Zmagal je Matej Karličnik iz Titovega Velenja, drugi je bil domačin Benjamin Mešič, četrti pa prav tako domačin Zoran Lukner.

...

SK Gozdnik Žalec je pripravil odprto klubsko prvenstvo v smučarskih tekih, katerega se je udeležilo 50 tekmovalcev. Pri članih je zmagal Urankar (Tabor) pri pionirjih Kalafatič, pri veteranih Cilenšek (oba Griže), pri članicah pa Urankarjeva (Tabor). Tekli so na 10 in 5 km dolgih dobro pripravljenih progah.

...

Partizan Polzela je pripravil tekmovanje v veleslalomu. Pri pionirjih do 11 let je zmagal Jure Črnak, pri mladincih do 15 let Boštjan Polesnik, do 18 let Robi Vasle in pri članih Dani Beloglavec. Pri pionirkah je zmagala Lučka Kirn in med članicami Marjanca Kirn.

...

Na smučišču v Libojah je bilo občinsko prvenstvo ŠŠD v veleslalomu. Nastopilo je več kot 200 učencev. Ekipno je bila pri fantih najuspešnejša ekipa iz Petrovč, pri deklicah pa Žalčanke. Posamezno pa so zmagali Lea Toman (Petrovče), Urška Šon (Griže), Nataša Randl (Prebold), Rok Vrtačnik (Vransko), Tomaž Medved (Žalec) in Boštjan Žličar (Prebold).

...

Občinskega prvenstva ŠŠD za kategorije, ki je bilo v Žalcu, se je udeležilo 30 ekip. Pri mlajših pionirjih so bile najuspešnejši Žalčani, pri starejših Polzelani, pri mlajših pionirkah Žalčanke in pri starejših ekipa Vranskega.

...

Na območnem prvenstvu v odbojki je pri mladinkah zmagala ekipa Ferralita — Blaslovče, pri mladincih in kadetinjah pa Šempeter.

...

T. TAVČAR

Mladenu Melanšku zlata puščica

Občinska strelska zveza Žalec in SD Šempeter sta privabila občinsko prvenstvo občine Žalec v streljanju z zračno puško za zlato puščico, na katerem je nastopilo 24 strelcev, ki so izpolnili norme na družinskih tekmovanjih.

Rezultati: 1. Melanšek (SD Žalec) 554 krogov, 2. Škodnik (Šempeter) 553, 3. Kotnik 641, 4. Pukmajster (oba SD Žalec) 539, 5. Djudarič (Liboje) 529 krogov itd.

Normo za nastop na regijskem tekmovanju je izpolnilo osem strelcev, bo pa predvidoma 8. marca na strelišču v Štorah.

T. TAVČAR

Orientacija

Tekma

Če je le mogoče, se za orientacijsko tekmo prijavite vnaprej, saj boste s tem močno olajšali delo organizatorjem in tudi zamude pri štartu bodo manjše. Prijavljeni in neprijavljeni pa morate dovolj zgodaj prevzeti tekmovalni karton. Ponavadi se plača tudi štartnina, s katero se pokrivajo stroški tiskanja karte. Na tekmovalnem kartonu je vaš štartni čas, ki se izraža v minutah (npr. št. 37 pomeni, da štartate 37 minut za prvim tekmovalcem, ki štarta ob času 00). Minuto pred štartom bodite pripravljeni. Ob vašem času dobite karto, na kateri je vaša proga že označena. V središču krogcev se na terenu nahajajo zastavice, ob njih pa luknjač, s katerim morate preluknjati ustrezno okence na tekmovalnem kartonu. Pri iskanju kontrol pa vam pomagajo tudi opisi (mikrolokacije) mest ali objektov z zastavicami. Mikrolokacije so priložene karti. Odveč pa je poudarjanje, kako nešportno bi bilo zastavice skrivati ali uničevati luknjače. Pa tudi nekoristno, saj izkušenih ne bi zmedli, začetnikom pa bi samo zagrenili športni dan.

Kontrole iščite s karto in s hkratnim opazovanjem terena. Na začetniških progah kompas ni nujno potreben, če pa želite, si ga lahko izposodite pri organizatorju. Predvsem pa na začetku ne smete preveč hiteti. Če zaidete, je to zanesljiv znak, da ste premalo preverjali svojo pot na karti.

Na cilju oddajte karton, karta pa ostane vaša. Privoščite si topel čaj in počakajte na rezultate, ki se objavljajo sproti. Tekmovalci se razvrstijo po številu najdenih točk, znotraj teh pa po času. Če vam je bilo všeč, si pri organizatorju priskrbite še naslov naslednjega organizatorja. Poleg športnega veselja se boste naužili tudi lepot Slovenije, saj so tekme organizirane po vseh krajih oz. v vseh pokrajinah. Ekipe se razvrstijo tako, da se seštejejo rezultati članov (isto velja za družine).

CINKARNA CELJE
METALURŠKO KEMIČNA INDUSTRIJA

Odbor za urejanje delovnih razmerij v

TOZD KEMIJA MOZIRJE

objavlja naslednja dela in naloge

1. **OPRAVNIK MEŠALNIH NAPRAV** — 3 izvajalci, za nedoločen čas

   Pogoji:
   — kemijski procesničar
   — 3 leta delovnih izkušenj
   — 2 meseca poizkusnega dela

2. **ČISTILKA** — 1 izvajalka, za nedoločen čas

   Pogoji:
   — pomožna delavka
   — 6 mesecev delovnih izkušenj
   — 2 meseca poizkusnega dela

Delo združujemo za nedoločen čas. Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev in kratkim opisom dosedanjih del in nalog v osmih dneh po objavi na naslov: CINKARNA CELJE, Kadrovska služba, Kidričeva 19, 63000 CELJE. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po objavi.

Iščemo osebo, ki bi v dopoldanskem času od 9. do 14. ure med tednom za dobro plačilo negovala starejšo bolnico na domu. Kličite na tel. 721-328 od 15. do 20. ure

V SPOMIN

Ivanu Groblerju
iz Šmiklavža pri Taboru

Globoko boleč je spomin na 22. februar. Štiri leta je minilo, od kar te ni več med nami, dragi sin in brat.
Kruta usoda te je mnogo prezgodaj iztrgala iz naše srede in za vedno je utihnilo tvoje plemenito srce. Neštete solze te ne zbude iz večnega sna. Rana, ki jo je povzročila tvoja smrt, je ostala nezaceljena, spomin nate pa neizbrisen.
Hvala vsem, ki obiskujete njegov prerani grob.

Globoko žalujoči tvoji najdražji

ZAHVALA
Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

Edvarda Dernulovca
iz Zahomc 2, Vransko

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, ki ste nam kakorkoli pomagali v najtežjih trenutkih. Prav posebna hvala zdravnikom in ostalemu osebju bolnišnice Topolšica, ki so mu lajšali zadnje ure njegovega življenja.
Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, kolektivu OŠ Polzela, kolektivu Savinjskega magazina in Hmezada, ki ste nam ustno in pisno izrazili sožalje, darovali vence in ga pospremili na njegovi zadnji poti kljub zelo slabemu vremenu.
Hvala duhovniku Rutarju za lepo opravljen obred, tovarišu Piklu za poslovilne besede in pevcem za zapete žalostinke.
Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Žalujoči: vsi njegovi

Družina srečna smo bili,
ko si bil med nami ti,
a usoda ti nemila,
si to srečo nam skalila.

V SPOMIN
24. februarja mineva leto tihe žalosti, od kar smo za vedno izgubili ljubega moža, očeta in atija

Ivana Šusterja

Tvoja nenadna smrt je pustila v naših srcih žalost in globoko rano. Dom je postal prazen, a v naših srcih boš ostal do konca dni.

Žalujoči vsi tvoji

ZAHVALA
Ob bolečih izgubi dragega očeta, tasta, dedka in pradedka

Franca Podkoritnika
iz Matk

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za pomoč, darovano cvetje in vence ter darove v dobre namene. Hvala za izrečena sožalja ter za spremstvo na njegovi zadnji poti, kot tudi govorniku za poslovilne besede in duhovniku za opravljen obred ter moškemu pevskemu zboru iz Prebolda.

Vsi njegovi

V SPOMIN

25. februarja mineva pet let, odkar nas je zapustil dragi mož, oče, stari oče, brat in svak

Pavel Rozman

Hvala vsem, ki se ga spominjate in postojite ob njegovem preranem grobu.

Žalujoči: žena Betka, sinovi: Pavle, Radi in Miri z družinami

Mama, stara mama —
kje je tvoj obraz,
kje so roke tvoje,
ki skrbele so za nas?

ZAHVALA
ob boleči izgubi naše mame, stare mame in tete

Cilke Bizjak
iz Gotovelj

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti in ji darovali cvetje in vence. Hvala tudi vsem, ki ste sočustvovali z nami in nam pomagali.
Posebno se zahvaljujemo dr. Strouhalu in sestri Tončki za lajšanje njene bolezni, duhovniku za opravljen obred, govornikom, pevcem in gasilcem.

Vsi njeni

ZAHVALA
Ob boleči izgubi našega dragega moža, brata, svaka in strica

Franca Marna
iz Pondorja št. 2

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in za prispevke namesto cvetja. Posebna hvala duhovniku za tolažilne besede in govornikoma ZB NOV ter delovne organizacije KIV — Vransko, pevcem, zastavonošam, sosedom za izkazano pomoč in vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena Mimi, brat Dani s Štefko, brat Milan z Anico, teta Mira in nečak Ivo.

ZAHVALA
Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

Ivana Burkelca
iz Kaplje vasi

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti k mnogo preranemu grobu, mu darovali vence in cvetje, nam pa izrekli iskreno sožalje.
Hvala govornikoma tov. Dobrihu in tov. Vedeniku, hvala pevskemu zboru in godbi na pihala, sindikatu TT Prebold in njegovim sodelavcem, gasilskemu društvu Kaplja vas in vsem, ki ste v teh žalostnih dneh sočustvovali z nami.

Žena Slavka, sin Bojan, sin Miran z družino, brat Tonči z družino in ostalo sorodstvo.

Da ne pozabimo

Leto 1947 — leto obnove II.

»Delo mladine je kakor ljubezen, ki svet prižge in starca pomladi«

(Juš Kozak ob zaključku gradnje proge Šamac—Sarajevo leta 1947)

Slovenski poročevalec je 29. novembra 1947 zapisal: »Okraj Celje — okolica je bil v vojni zelo prizadet. V vojni je bilo 270 popolnoma in 290 delno poškodovanih stanovanjskih zgradb; 331 popolnoma in 109 delno poškodovanih gospodarskih postopij; 152 popolnoma uničenih in 35 delno poškodovanih malih zgradb . . .« Torej ogromna škoda, ki je bila do konca leta v višini 55 % celotne obnove.

Uničene so bile številne šolske zgradbe, med njimi tudi osnovna šola Griže. Po osvoboditvi je bilo treba urediti prostore za pouk. Razen nekaj inventarja je bilo v učilnicah vse razdejano, tudi šolska in učiteljska knjižnica. Učila so bila uničena ali odnešena, električna napeljava demolirana, šipe pobite. V šolski kroniki je med ostalim zapisano tudi to, da so začeli urejati prostore s pomočjo zabukovškega rudnika, saj je deset kvalificiranih delavcev delalo dva meseca, da so obnovili stavbo, 15. julija 1945 pa se je začel pouk . . . S prostovoljnim delom so učenci uredili dve igrišči ob šoli, kjer je bila prej njiva. Vendar učenci niso skrbeli le za šole. Delali so tudi pri čiščenju ruševin, pogozdovali so, nabirali polže, žir in zdravilna zelišča, pobirali so koloradskega hrošča. Pionirska organizacija je tudi v sosednjih Petrovčah organizirala zbiralno akcijo bukovega žira za olje in želoda za rejo prašičev in akcijo uničevanja koloradskega hrošča. Delali so po pouku. Želod so odnašali v petrovško kmetijsko zadrugo, žir pa vozili na odkupno postajo . . . Griški šolarji so poleg nabiranja žira, pobiranja koloradskega hrošča in zbiranja cementnih vreč zbirali tudi staro železo, gume, kosti in sadne pečke. Leta 1949 so učenci opravili 1111 prostovoljnih ur pri gradnji zadružnega doma v Grižah. Prva leta po osvoboditvi torej dokazujejo, da najmlajši pri obnovi domovine niso zaostajali za starejšimi mladinci.

Leto 1947 je bilo leto prvega petletnega plana, ki se je obravnaval na mladini primeren način in demonstriral s prostovoljnim delom, nabiranjem zdravilnih zelišč, žira, s pogozdovanjem itd. Mladina je krepko stopila v to leto. Za sabo je imela uspehe leta 1946 in regulacijo Pesnice, pri kateri je sodelovala IV. mladinska celjska delovna brigada, ki je štela 218 mladincev. To je bila brigade celjske gimnazije, njen komandant pa je bil Stane Šelih. Za njimi je bila zvezna mladinska akcija Brčko—Banoviči. Še vedno so zvenele besede tovariša Tita v novoletni poslanici leta 1946 narodom in mladini Jugoslavije: »Obračam se tebi omladino Jugoslavije, da budeš nosilac radnog oduševljenja, da budeš primjer upornosti i samopožrtvovanja u izgradnji zemlje, kao što si bila u četverogodišnjoj borbi za slobodu svoje zemlje, kao što si i u prošloj, 1945 godini, bila primjer u radu i obnovi zemlje.«

Poleti 1946 je odšla na progo Brčko—Banoviči II. celjska mladinska delovna brigada Fakin, imenovana po žrtvi Orjune v Trbovljah. O njej je Slovenski poročevalec (9. julija 1946) zapisal: »Čez deset dni bo stekla železnica po prvih 24 kilometrih mladinske proge. Med mladinskimi delovnimi brigadami iz Slovenije, ki grade progo Brčko—Banoviči, je tudi celjska brigada, ki je bila enkrat pohvaljena, ima sedem udarnikov in šest pohvaljenih.«

Glavna akcija leta 1947 pa je bila izgradnja proge Šamac—Sarajevo, udeležilo pa se je tudi veliko mladih iz naše doline. Osrednja republiška akcija pa je bila izgradnja ceste Celje—Šempeter. Mladi so poleg tega gradili tudi tovarno težkih strojev v Železniku, tovarno Titan v Kamniku, nadaljevali so z regulacijo spodnjega toka reke Pesnice itd. Ena osnovnih nalog je bila tudi izgradnja in popravilo cest za transport lesa na območju gorenjskega, kočevskega, savinjskega, dravskega in dolenjskega gozdnega gospodarstva. Obvezo za gradnjo gozdnih poti in železnic je prevzel v imenu mladine Jugoslavije Centralni svet LMJ — kot tretjo veliko delovno akcijo zveznega merila v tem letu. V Sloveniji je 1298 mladih, organiziranih v devetih brigadah, gradilo osem gozdnih cest v skupni dolžini 30 kilometrov.

Delo mladih v delovnih brigadah je imelo velik gospodarski učinek. Tako so dela pri gradnji gozdnih poti ocenili na 7.892.000 dinarjev, stroški za brigade pa so znašali 4.348.000 din, kar je pomenilo prihranek 3.544.000 dinarjev.

V Sloveniji je na republiških akcijah leta 1947 sodelovalo 5.488 mladih, 840 jih je obiskovalo strokovne tečaje, 1.070 pa mladinske. Na vseh akcijah je potekalo tekmovanje za telesnokulturno značko ZREN.

-fj

(Vir: Napredno mladinsko gibanje na Slovenskem — RK ZSMS, Lj., 1982)

Iz miličnikove beležnice

PROMETNE NEZGODE

Dne 23. januarja 1987 se je ob 21. uri pripetila prometna nezgoda na regionalni cesti Arja vas—T. Velenje v kraju Vinska gora, ko je voznik osebnega avtomobila **Jože Pustoslemšek** v ovinku zaradi neprimerne hitrosti zapeljal na nasprotni vozni pas in pri tem trčil v nasproti vozeči avtomobil **Vladimirja Tavčarja.** V nezgodi so se huje telesno poškodovali voznik Pustoslemšek ter sopotnika v Tavčarjevem vozilu Zabedi in Zinepa Bajrami, laže pa voznik Tavčar in sopotniki Zoran Sajovic, Robert Brinar in Denis Bratec.

Dne 28. januarja je ob 18.30 prišlo do prometne nezgode na regionalni cesti v Malih Braslovčah, ko je voznik osebnega avtomobila **Stanislav Točaj** zbil pešca **Vlada Ostermana,** pri čemer je bil pešec huje poškodovan.

Dne 29. januarja se je ob 7. uri pripetila prometna nezgoda na Prešernovi ulici v Žalcu, ki jo je povzročil voznik tovornega avtomobila **Miran Cokan,** ki je ob zavijanju v to ulico spregledal pešca-otroka **Jerneja Pinterja,** ki je hodil ob robu vozišča. V nezgodi je bil otrok huje poškodovan, saj mu je zadnje kolo tovornjaka stisnilo nogo v kup snega.

Isti dan se je ob 5.30 pripetila tudi prometna nezgoda na lokalni cesti v Gornji vasi, ko voznik avtobusa **Zvonko Babič** ni uspel na poledeneli cesti zavreti vozila in je pri tem zadel v kolo z motorjem Anice Sitar, pri čemer se je Sitarjeva laže poškodovala.

KAZNIVA DEJANJA

V času od 16. do 18. januarja je bilo vlomljeno v parkirani avtomobil v ulici Bačke Palanke. Lastnica **Milica Burjan** je bila pri tem oškodovana za snežne verige, več različnih ključev in za avtomobilsko dvigalo, v skupni vrednosti 50.000 din.

V noči na 27. januar je bilo vlomljeno v osebni avtomobil lastnice **Jožefe Mastnak,** ki je bil parkiran na žalski obvoznici. Storilec je prišel v vozilo tako, da je razbil trikotno okno, nato pa je iz vozila odnesel avtoradio znamke HEBLO.

Dne 28. januarja je v zgodnjih jutranjih urah prišlo do poskusa uboja miličnika tukajšnje Postaje milice,ki je opravljal uradno nalogo. Dejanja je osumljena N. K., ki je med vožnjo v službenem vozilu poskušala prerezati vrat miličniku, ki pa se je napada ubranil tako, da je prijel za rezilo nože in s pomočjo sodelavca napadalko obvladal. Oba miličnika sta bila pri tem telesno poškodovana, osumljenko pa so izročili preiskovalnemu sodniku.

V noči na 28. januar je bilo vlomljeno v osebni avtomobil **Zvoneta Božiča** iz Doberteše vasi 16/h, ki je bil parkiran pred blokom, iz njega pa je storilec odnesel snežne verige in nekaj orodja.

Dne 30. januarja okoli 19. ure je vozniku tovornega avtomobila koprske registracije zaradi hudega mraza med vožnjo po magistralni cesti začelo zmrzovati gorivo. Voznik Š. D. je vozilo ustavil pri odcepu za Gotovlje in skupaj s sovoznikom zakuril pod vozilom, pri tem pa se je vnel rezervoar. V požaru je nastala večja materialna škoda.

Dne 9. februarja je bilo vlomljeno v osebni avtomobil **Andreja Gučka,** ki je bil parkiran v Petrovčah ob magistralni cesti. Vlomilec je razbil trikotno okence in iz vozila odnesel smučarske rokavice bele barve in znamke Elan.

Dne 12. februarja je iz odklenjenega, parkiranega vozila pred Savinjskim magazinom v Žalcu zlikovec odnesel 180.000 dinarjev gotovine. L. R., ki je osumljen dejanja, je izkoristil lastnikovo odsotnost in z denarjem odšel v neznano.

FOTOKRONIKA

Da bi otroci kar najbolj ustvarjalno in učinkovito preživeli počitnice, je poskrbela Občinska matična knjižnica, saj je za najmlajše dvakrat pripravila uro pravljic, starejšim, ki radi vetrijo možgane, pa so zastavili literarno uganko.

Ugankarjev je bilo zelo veliko, zato mislijo v Občinski matični knjižnici s podobnimi aktivnostmni nadaljevati.

V. Ck

Jože Turk iz Žalca ima okrog svoje hiše lepo brajdo, ki jo skrbno neguje. Zadnjič, ko se je vreme otoplilo, je poprijel za vinogradniške škarje in začel z obrezovanjem trte.

T. TAVČAR

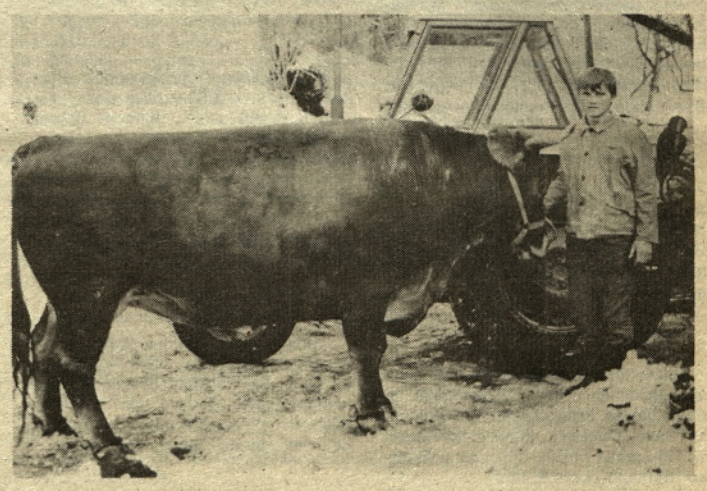

Na kmetiji Ludvika Miklava v Dobriču so vzredili vola, ki je bil ob prodaji v celjske Mesnine težak kar 1006 kg. Pravijo, da je to svojevrsten rekord, čeprav voli dosegajo večjo težo kot drugo govedo. Na sliki: 18-letni Vinko Miklov z volom

T. TAVČAR

HMEZAD
GOSTINSTVO-TURIZEM
ŽALEC

Če potrebujete nasvet pri vaši odločitvi, kje boste svojim sodelavkam, ženam, materam izkazali skromno pozornost ob njihovem prazniku DNEVU ŽENA vam Hmezad Gostinstvo-turizem Žalec priporoča hotel GOLDING-RUBIN Žalec in HOTEL PREBOLD, ki prirejata

PRAZNOVANJE DNEVA ŽENA

Hotel Golding-Rubin Žalec dne 7. marca 1987
Hotel Prebold dne 7. in 8. marca 1987

Ob prijetni glasbi vam bomo pripravili bogato izbiro raznovrstnih specialitet in cocteilov.

Vljudno vas vabita Hotel Golding-Rubin
Hotel Prebold

KOMPAS JUGOSLAVIJA

DE ŽALEC
VAS VABI
KONEC TEDNA NA SLOVENSKA SMUČIŠČA V KOMPASOVE HOTELE:
BOHINJ/VOGEL, BLED/ZATRNIK, SL. GRADEC/KOPE, KOBARID, MOST NA SOČI, BOVEC/KANIN
OB MORJE, V ZDRAVILIŠČA TER V NOTRANJOST NAŠE DOMOVINE
SENIOR KLUB V DUBROVNIKU H. KOMPAS, 7 dni, letalski prevoz
TRADICIONALNI MALI LOŠINJ (hotel AURORA 4. 4.—11. 4. 1987) avtobusni prevoz iz Žalca
PRIPRAVLJENI SO ŠTEVILNI KRAJŠI IN DALJŠI IZLETI IN POTOVANJA
PROGRAMI VAS ČAKAJO V NAŠI POSLOVALNICI.
UGODNO — ZANIMIVO
CARIGRAD — 3 ali 4 dni s posebnim letalom v marcu.
DUNAJ — MUSICAL CATS — avtobus iz Žalca, 6. 3. — 2 dni
EVROPSKO PRVENSTVO V STANDARDNIH PLESIH V LJUBLJANI 28. 2. '87, avtobusni prevoz iz Žalca
BENETKE — 1 dan — avtobusni prevoz iz Žalca — 21. 3. 1987
PO POTEH TRUBARJEVEGA IZGNANSTVA — 3 dni — avtobus iz Žalca, odhod 17. 4. 1987
STROKOVNA POTOVANJA
VERONA — kmetijski sejem — odhod iz Žalca — avtobus 2 dni — 12. 3.
MÜNCHEN — mednarodni obrtni sejem — 2 dni — odhod iz Žalca — avtobus — 15., 16., 20. 3. in 3-dnevni — 13. 3. 1987
ZÜRICH — SEMICON/EUROPA — med. sejem polprevodnikov — letalo 4 dni — 10. 3. 1987
KÖLN — med. sejem železnine — letalo 5 dni — 8. 3. 1987
PARIZ — SIMA—SIA — med razstava sod. kmetijskih strojev in mehanizacije — letalo 4 dni — 9. 3. 1987
FRANKFURT — ISH — letalo — 5 dni — 17. 3. 1987
V APRILU PREDVIDEVAMO NASLEDNJA STROKOVNA POTOVANJA:
GENOVA — med. sejem izumov in novih tehnologij
AMSTERDAM — GRAFIVAK
DUNAJ — SPIEL — sejem igrač
GORNJA RADGONA — sejem gradbeništva
ZAGREB — spomladanski sejem
BASEL — evropski sejem nakita in ur
GRAZ — spomladanski velesejem

VSEM ŽENAM IN DEKLETOM ČESTITAMO ZA NJIHOV PRAZNIK

VAŠA AGENCIJA
KOMPAS JUGOSLAVIJA
DE ŽALEC

ljubljanska banka

Certificirani ček

V Ljubljanski banki uvajamo novo storitev — CERTIFICIRANI ČEK — kot obliko brezgotovinskega plačevanja občanov — **imetnikov žiro računov.**

Ker so čeki s tekočega računa manj primerni za plačevanje večjih zneskov, poslovanje z večjimi vsotami gotovine pa je tudi vse prej kot prijetno in varno, vam na zahtevo v enoti Ljubljanske banke izdajo certificirani ček. Ta se lahko glasi na neomejen znesek, vendar v okviru kritja na žiro računu.

Certificirani ček je povsem zanesljiv, saj je njegova vrednost izdvojena na posebnem računu do njegove uporabe. Njegova prednost pa je tudi v tem, da so sredstva vse do uporabe obrestovana po veljavni obrestni meri.

Poleg poravnave računov pri plačilu blaga in storitev, davčnih, carinskih in drugih obveznosti, lahko s certificiranim čakom v vseh enotah Ljubljanske banke v Jugoslaviji dvignete tudi gotovino.

SIGMA
GRADBENI ELEMENTI IN MONTAŽA
ZABUKOVICA p.o.
30 LET
SIGMA SIGMA SIGMA

K sodelovanju vabimo dipl. ing. za področje samostojnega razvoja izdelkov

Savinjski magazin Žalec

Savinjski magazin Žalec

ZA VSAKOGAR NEKAJ — TUDI ZA VAS
Za 8. marec čestitamo vsem ženam in dekletom
Možje, izberite darila za svoje najdražje v trgovinah SAVINJSKEGA MAGAZINA.
PRIČAKUJEMO VAS!